திருநெறி

முதல் பாகம்

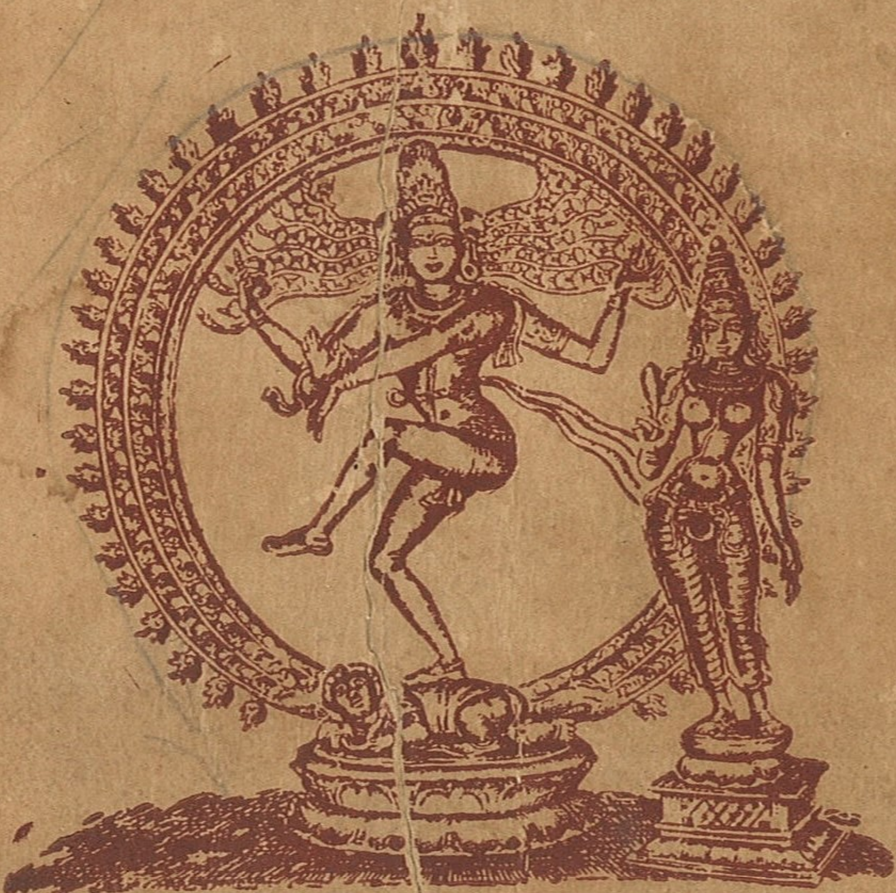

வெளியிட்டோர் :

ஸ்ரீ நித்தியானந்த நிகேதனம்

அரி நமோத்துச்சித்தம்

அனுமந்தபுரம்

அருட்கவி. ஸ்ரீ காளிதாசர்

அருளிய

திருநெறி

(தோத்திரத் தொகுப்பு முதல் பாகம்)

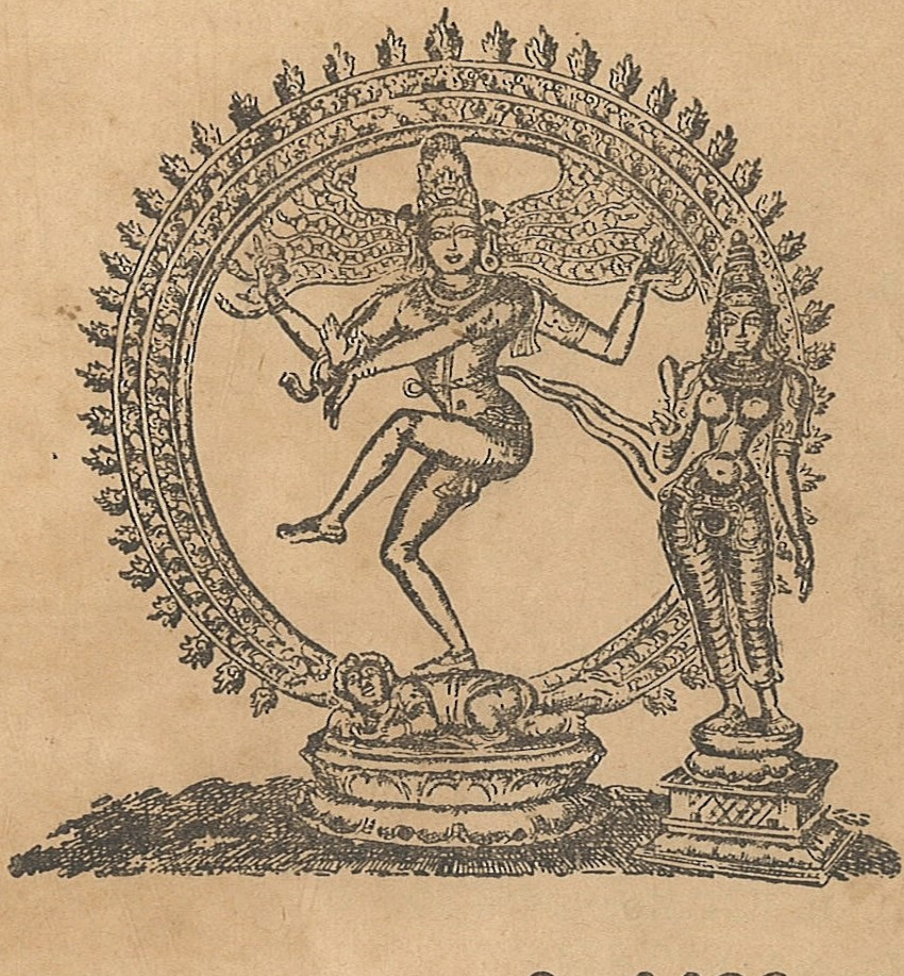

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீ நித்தியானந்த நிகேதனம்

14, சீனுவாச ஐயர் தெரு,

மேலை மாம்பலம், சென்னை—600033.

Anumanthapuram
ARUTKAVI SRI KALIDASAR
THIRUNERI
Part I
First Edition
October, 1979

Rs. 5-00

Printed by :

Lattoor N. Seetharama Pillai
at Kalidas Press,
29, B. E. Colony, 4th Street,
Madras - 600 024

Published by :

Sri Nithyanandha Nikethan
14, Srinivasa Iyer Street,
West Mambalam, Madras - 600033.

பதிப்புரை

கல்வியிற் கரையிலாப் பெருமை உடையது காஞ்சி மாநகரம். இந்நகரில் ஸ்ரீ சித்ரகுப்தருக்கெனத் தனித் திருக் கோயில் உண்டு. அதனருகில் ஏறக்குறைய நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஸ்ரீ நித்தியானந்தர் என்னும் ஓர் அந்தண குலச்சீலர் வாழ்ந்திருந்தனர். வேதத்தின் கரை கண்டு வீறு கொண்டு விளங்கியவர் அவர்! அச்சீலத்தவர்க்கு மறையின் முடிபை உணர்த்தி அருள இறைவர் திருவுளங் கொண்டனர். திருக்கயிலையினின்று காஞ்சியம்பதிக்கு எழுந்தருளினர். வெட்டவெளிச் சித்தர் என்னுந் திரு நாமம் பூண்டனர். ஏகம்பர் திருக்கோயிலுக்குட் புகுந்த னர். அவ்வேளை ஏகம்பநாதரை வழிபட ஸ்ரீ நித்தியானந் தர் அவர்கள் ஆங்கு வந்தனர். வழிபாடு முடித்து இல்லம் திரும்புங்கால், வெட்டவெளிச் சித்தரைக் கண்டனர். சித்தர் பால் நெருங்காது தன் குதிரை வண்டியை அணுகினர். வண்டியில் தாம் விரைந்த போதிலும் ஒவ்வொரு தெருத் திருப்பத்திலும் அச்சித்தர் தம்மைத் தொடர்ந்து நெருங்கி நடந்து வந்து கொண்டிருந்ததை உணர்ந்தார். வண்டி யில் இருந்து தன் இல்லத்தின் முன் தாம் இறங்கும் முன்பே அச்சித்தர் இருக்கக் கண்டார். சித்தரின் அணுக்கத்தால் மலவினைகள் மசிந்தன. அச்சித்தரைத் தாம் திருக்கோயில் வாயிலில் கண்டபோதிலும் வழிபடாது வந்த செருக்கை அழித்தார். விழுந்து வணங்கிப் பாதமலரைக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டார். சித்தர் உருக்கரந்து வந்த இறைவரும் அந்தணச்சீலரை ஆட்கொண்டனர். நால்வர்க்கு ஆலின் கீழ் அன்று மொழிந்த அரும்பொருளை ஸ்ரீ நித்தியானந்த சுவாமிகளுக்கும் உணர்த்தி மறைந்தனர்.

ஆந்திரத்துக் கடப்பையிலும் கருநாடகத்துப் பெங்களூ ரிலும் அருளறச் சாலைகள் அமைத்தவர், கடப்பைக் கடி

கோட்டை பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரர் என்னுந் தவயோகச் சீலர். இவர், வெட்டவெளிச் சித்தரைக் குரவராகக் கொண்ட ஸ்ரீ நித்தியானந்த சுவாமிகளிடம் ஞான தீக்கைப் பெற்றனர். எண்பது ஆண்டுகள் தவ நெறியில் தழைத்த இவ்விராஜயோகி கடல் கடந்து சென்று பர்மாவிலும் மலேயாவிலும் அருள்நெறியைப் போதித்துத் திரும்பினர். வேதாந்தத்தையும் சித்தாந்தத்தையும் ஆராய்ந்து செம்பொருட்செறிவை மக்கட்குப் போதித்தனர். இவரது யோக ஞானக் கருத்துக்கள் அடங்கியது, "ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கிய வேதாந்த ரகஸ்யம்" என்னும் நூல்.

இந்நூலின் மூலம் சிவஞான விளக்கத்தை உணர்ந்த பள்ளூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ நித்தியானந்த யோகீச்சுரர் என்னும் வேளாள குலச்சீலர், பரமஹம்ஸ சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரரிடம் ஞானதீக்கைப் பெற்றனர். அன்பின் வடிவத்தில் சிவத்தை உணர்ந்த தவ ஞானி இவர். பலமுறை நிர்விகல்ப சமாதி நிலையில் தோய்ந்து கனிந்த அருளாளர்.

பள்ளூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ நித்தியானந்த யோகீஸ்வரரின் நண்பராக விளங்கியவர், ஆறுமுகப்பிள்ளை என்பவர். இவர் இடைச்சுரத்து ஈசனை இடையருது வழிபடும் இயல்புடையவர். இவரது இல்லத்திற்கு ஞானநெறி உபதேசிக்க கடப்பை பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரர் எழுந்தருளினர். அப்போது அறச்செல்வர் ஆறுமுகப் பிள்ளை அவர்களின் குமாரர் அருட்கவி ஸ்ரீ காளிதாசர் அவர்களுக்கு ஆசிகள் வழங்கினர். தம் அருகில் இருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ நித்தியானந்த யோகீஸ்வரரிடம், "இந்தக் குழந்தை வளர்ந்ததும் சிவஞான தீக்கை செய்யவும்" என்றனர். அவரது அமுத வாக்கு பொன் வாக்காயிற்று. அதற்கு உற்ற தருணமும் வாய்த்தது.

ஞானவேட்கை கொண்டு அருட்கவி ஸ்ரீ காளிதாசர் அவர்கள் காஞ்சியம்பதிக்குச் சென்றனர். பிரும்ம ஞான வித்யா பீடமாக விளங்கி நிர்விகல்ப்பச் சித்தியுற்ற பள்ளூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ நித்தியானந்த யோகீஸ்வரரை அடைந்தனர். ஒரு

தைப்பூசத் திருநாளில் சிவஞான தீக்கைப் பெற்றனர். அன்று முதல் எஞ்ஞான்றும் சிவநெறிச் சிந்தையில் திளைக்க லாயினர்.

வெட்டவெளி ஞானப் பாரம்பரியத்தில் பள்ளூர் யோகீஸ்வரருக்குப் பின்பு அவரது போத உணர்வால் விளங்கும் ஸ்ரீ காளிதாசர் அவர்கள் அருட்கவியாகத் திகழ் கின்றனர். அவரது இனிய தெய்வீகப் பாக்களில் மனம் தோய்ந்த நாம் அருட்பணி செவ்வனே நடைபெறத் துணை யாக நின்று இறைத் தொண்டு புரிவதே சிறந்தது என்று கருதுகின்றோம்.

யோகத்திற் சிறந்த ஞானியர் வழியில் விளங்கும் அருட் கவி ஸ்ரீ காளிதாசர் அவர்கள் சைவத்திலும் செந்தமிழிலும் சிறந்து விளங்குபவர். அவரது முதல் இலக்கியம், "வீரக் கலம்பகம்" என்பது. வீரேச்சுரர்தம் அருள்நல மாட்சி மையை விளக்குவது இது.

சைதைத் திருக்காரணீஸ்வரர் திருக்கோயில் இராஜ கோபுரத் திருப்பணிக்கு உதவும் பாங்கில், அந்திருக்கோயி லில் அருட்கவியின் "அந்தரி அந்தாதி" என்னும் அம்பி கைத்துதி நூல் 7-2-78ல் புலவரேறு திரு. ந. ரா. முருக வேள் எம்.ஏ.எம்.ஓ.எல் அவர்கள் தலைமையில் தமிழ்நாடு ஆளுநர் மேதகு பிரபுதாஸ் பட்வாரி அவர்களால் வெளி யிடப்பட்டது.

"அருள் ஞானப் பெருவெளி" என்பது தவ அருள் அற நிலையம். அம்பலவாணரின் அருளைக்கொண்டு திருத் தொண்டர் தவத்திரு சொ. ர. தேமொழியார் அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. வாழ்வியற் புலவராக விளங்கும் அப்பெரி யார் மாட்டு நேயம் பூண்டவர் அருட்கவி அவர்கள்; அந் நிலைய நிர்வாகக் குழுத்தலைவர் அறச்சுடர் கயப்பாக்கம் முத்துலிங்கா ரெட்டியார் அவர்களால் அருட்கவியின் "காஞ் சனமாலை" என்னும் நூல் கருத்துரையுடன் அந்நிலையத் தில் வெளியிடப்பட்டது.

இவற்றைப் போல் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் வெளியிடப்பட்ட அருட்கவி அவர்களின் சிறுசிறு நூல்களைத் தொகுத்து வெளியிடக்கருதியுள்ளோம்.

பத்திச்சுவை பரவிய பாக்கள் நிரம்பிய இத்தொகுப்பு, திருநெறிக் குறிப்பில் இருந்து எழுந்தவையாதலாலும், திருநெஞ்சமாலையில், ''அருள்துறையாகிய திரு நெறி இறைவரால் அருளப்பட்டது!' என்னும் வாக்கைக் கருத்திற் கொண்டதாலும் ''திருநெறி'' என நாமம் சூட்டப் பெற்று வெளியிடப் படுகிறது.

''கூன்பிறைச் சூடிக் கவினுறக் காண்குவர்
வான்துறைத் தெய்வத் திருநெறி யீந்தவர்
நான்மறை நல்கி நலமுறச் செய்பவர்
தேனுறை காரணி தேர்ந்துறை நெஞ்சமே''

—திருநெஞ்சமாலை

முதல் பாகமாக விளங்கும் இத்தொகுப்பில் 702 தோத்திரப் பாக்கள் அடங்குகின்றன. அருட்கவி அவர்களின் சித்தத்தின்படி தில்லைச்சிற்றம்பலமுடையார்தம் குஞ்சித பதத்தின் கீழ் நின்று இத்தொகுப்பு வெளியிடப்படுகிறது. திருத்தொண்டர்க்குக் காணிக்கையாகின்றது.

இந்நூல் தொகுப்பு வெளியிடப் படுவதற்கு முன் தக்கவாறு கருத்துக்கள் வழங்கிய வாழ்வியற் புலவர் தவத்திரு. சொ.ர. தேமொழியார் அவர்கட்கும், தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் புலவர் சீலத்திரு. வீ. சொக்கலிங்கனர் அவர்கட்கும் நன்றியுடையோம்.

இந்நூல் நன்கு அமையத்தக்கவாறு பொருள் உதவிகள் புரிந்த சீலர்களான திரு. மா. மா. ஆனந்தகுமார், பி.ஏ., பி.எல், திரு. க. இராசவேலு, மின்னூர் திரு. துரை. வேணுகோபால் முதலான மெய்யன்பர்கட்கும் பதிப்பில் பிழையிருப்பின், அதைத் திருத்திப் புரக்கும் பெரியோர்க்கும் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மு. கச்சியப்பன்
ஸ்ரீ நித்தியானந்த நிகேதனம்

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி

ஜகத்குரு. ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய

ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள்

ஸ்ரீமுகம்

அனுமந்தபுரம் அருட்கவி ஸ்ரீ காளிதாசர் இயற்றியுள்ள "காஞ்சி ஸ்ரீ காமாட்சியம்மை காஞ்சனமாலை" என்னும் பாடல் ரூபமான துதியானது ஸ்ரீ காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியின் பெருமைகளை சப்தப் ராஸம், பொருட்செறிவு நிறைந்த பாடல்களால் விவரிக் கிறது.

"திருக்கச்சியேகம்பர் அந்தாதி" என்னும் நூல் ஸ்ரீ காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தில் கோயிற் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ ஏகாம்பரேச்வரப் பெருமானின் பெருமைகளை அந்தாதி லக்ஷணத்துடன் கூடிய செந்தமிழ்ப் பாடல்களால் வர்ணிக் கிறது.

"அந்தரி அந்தாதி" அந்தாதி வரிசையில், அபிராமி அந்தாதி வரிசையில் கவனம் செய்யப்பட்டு நல்ல உணர்ச்சி உண்டாகும்படி செய்கிறது.

ஆஸ்திகர்கள் ஸ்ரீ மு. கச்சியப்பனின் மூலம் வெளியிடப் படும் இந்நூலின் உதவியுடன் ஸ்ரீ ஏகாம்பரேச்வரரை, ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியை வழிபட்டுக் கொண்டு எல்லா மேன்மைகளையும் அடைவார்களாக.

-நாராயணஸ்மிருதி

மதுரை திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்
ஆதீனம், 291-வது குருமஹா சன்னிதானம்,
திருவருள் தவயோக
ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக
பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

மதுரை, 2 - 10 - 78

அனுமந்தபுரம் அருட்கவி ஸ்ரீ காளிதாசர் சென்ற ஆண்டு "அந்தரி அந்தாதி" என்னும் அம்பிகை துதி நூலை வெளியிட்டதைப் போல இந்த ஆண்டும் ஸ்ரீ காஞ்சி காமாட்சியம்மை காஞ்சன மாலை என்னும் நூலை இயற்றி அம்மன் திருச்சந்நதியில் பாடியுள்ளதையும் அறிந்து மகிழ் கிறோம். அதன் பிரதியினைப் பார்வையிட்டு நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறதை யெண்ணி உவகையுறுகிறோம். இவ் விதமான திருப்பணி மேன்மேலும் சிறந்தோங்கி வளர்ந்து நடைபெறத் திருவருள் பாலிக்குமாறு எல்லாம் வல்ல பெருமானைப் பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

※※※

அருள்ஞானப் பெருவெளித்
திருத்தொண்டர்
வாழ்வியற் புலவர்
தவத்திரு. சொ. ர. தேமொழியார்
தலைவர், சைதைத் தமிழ்ச்சங்கம்;
கௌரவப் பேராசிரியர், சிராகஸ்
பல்கலைக் கழகம், நியூயார்க், யு.எஸ்.ஏ.

R.D. 3, ஷண்டி
பிளெயின்ஸ்
பென்யென்,
நியூயார்க்
யு. எஸ். ஏ.
11-7-79

ஏகம்ப மாலை வெளியிடுவதை எண்ணிப் பெரிதும் மகிழ் கின்றேன். இது வெண்பா யாப்பாலும் அந்தாதித் தொடை யாலும் அமைந்து, ஆற்றொழுக்கான இனிய நடையில் அமைந்துள்ளது. பெருமதிப்பிற்குரிய நண்பர் அருட்கவி. திரு. காளிதாசர் அவர்கள் அவர்க்குரிய இயல்பான போக் கில் பாடிப் பைந்தமிழ்த் தலைவனுக்கு சூட்டியுள்ளார். பார்ப் போர் கண்கள் பயன்பெறும். படிப்போர் உள்ளம் பக்தி பெறும். அவர்தம் பணி நின்று நிலைபெற அம்பலவாணப் பெருமான் அருள்புரிவாராக.

"குவியுமுளத் தாமரையிற்
குடிகொள்ளுங் குருவடிவே"

வெட்டவெளி ஞானப் பரம்பரை நான்காம் குருநாதர்
பிரும்ம ஞான வித்யா பீடம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ. நித்தியானந்த யோகீச்சுர சுவாமிகள்
பள்ளூர்

வெட்டவெளி ஞானப்பரம்பரை
மூன்றாம் குருநாதர்
கடப்பை கடிகோட்டை

பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ சச்சிதானந்த யோகீச்சுர
சுவாமிகள், பெங்களூர்

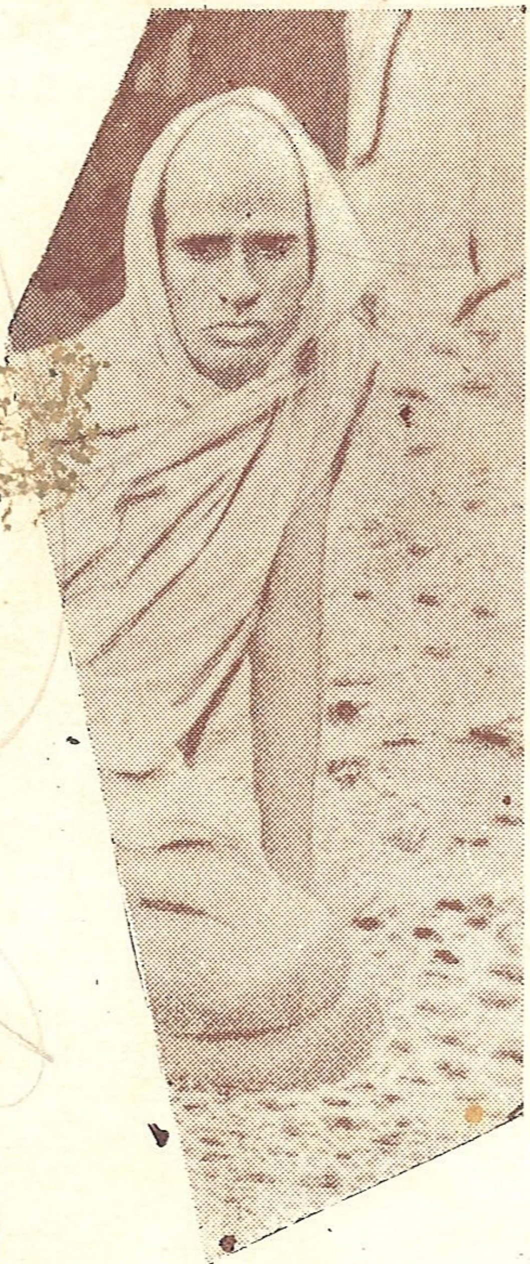

அருட்கவி
ஸ்ரீ காளிதாசர்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனம்
26-வது குருமஹா சன்னிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தே[illegible] ஞானசம்பந்த பரம[illegible]வாமிகள்

[illegible] தருமபுரம், 6—11—78

"கல்லேனும் ஐய ஒரு காலத்தில் உருகும். என் கல் நெஞ்சம் உருகவில்லையே" என்பது ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் திருவாக்கு. அத்தகைய கல்நெஞ்சையும் உருக்கி இறையுணர்வைப் பதியச் செய்வன தோத்திர நூல்கள். அருளிய அருளாளர்களின் அருளனுபவத்திற்கு ஏற்ப அவை பயன் தரும். பல தோத்திர நூல்களை இயற்றிய அனுமந்தபுரம் அருட்கவி. காளிதாசர் இப்போது "காஞ்சி காமாட்சியம்மை காஞ்சனமாலை" என்ற தோத்திர நூலை ஆக்கியுள்ளார். இந்நூலிலுள்ள இருபத்தைந்து பாடல்களும் காமாட்சியம்மையின் அருள்நலன்களை அறிவிக்கின்றன. அன்பர்கள் பெற்று ஓதி இன்புறச் செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

❋❋❋

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி முத்துக்குமார சுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள்

ஸ்ரீ காசி மடம், திருப்பனந்தாள் 23—11—78

அனுமந்தபுரம் அருட்கவி ஸ்ரீ காளிதாசர் இயற்றிய "காஞ்சி ஸ்ரீ காமாட்சியம்மை காஞ்சன மாலை" என்னும் இலக்கியம் 25 பாக்களைக் கொண்டதாக உள்ளது. பல பாக்கள் முற்றுமோனை பெற்றிருப்பது இலக்கணம் கற்றவர்களுக்கு வியப்பையும் மகிழ்வையும் தரும். தெய்வீகத்தை வற்புறுத்தும் இனிய பாடல்கள் கற்பவர்க்கு ஈடுபாடு தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஸ்ரீ காளிதாசரின் பணி பாராட்டுதற்குரியது. இவரின் இத்தகு பணிகள் தொடர வேண்டுமெனவும், ஞாலமெலாம் இறைநெறி தழைக்க வேண்டுமெனவும் செந்திற்கந்தன் சேவடிகளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

திருவேற்காடு ஸ்ரீமத். சுவாமி இராமதாசர்

திருவேற்காடு, 18 - 11 - 78

உலகமெலாம் ஈன்ற [illegible] சத்தியாகி பிறவிப் பிணி நீக்கும் மூர்த்தியா[illegible]ருள். எழுவரில் மூத்தவள் அந்தரி. இந்[illegible] அந்தாதி பாடிய அருட்கவி. காளிதாசர் [illegible] பத்ரகாளியின் வரத்தால் பிறந்தவர். அந்தாதி பக்தியுடன் பாராயணம் செய்வோர்க்கு வரப்ரஸாதம். தமிழறிஞர்களுக்குப் பெருவிருந்து. தமிழுக்கு அணிகலன். மந்திரச் சொற்களும் செந்தமிழ்ச் சொற்களும் விரவியுள்ளமை பாராட்டத் தக்கது. சில இடங்களில் தன் வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்ட அருள் நிலையை குறிப்பால் உணர்த்துவதும், தனது குருநாதர் ஸ்ரீ நித்தியானந்த சுவாமிகளின் திருநாமம் வைத்துப் பாடும் சிலேடை நயமும் பாராட்டத்தக்கது. அவர் மேலும் பல நூல்களை இயற்றிச் சிவமணமும் தமிழ் மணமும் கமழப் பெருந் தொண்டு புரிய தேவியைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

❋❋❋

மூதறிஞர், முத்தமிழ்க் காவலர்
கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்

திருச்சிராப்பள்ளி, 14 - 12 - 78

காஞ்சி காமாட்சியம்மையின்மீது பாடியுள்ள "காஞ்சன மாலை" பாடல்கள் இருபத்து ஐந்தையும் படித்து மகிழ்ந்தேன். அருள்திரு அம்மையின் திருவருளைப் பெறுவதற்கு உரிய அருங்கவிதைகள். இதனைப் பாடித் தந்த அருட்கவி அனுமந்தபுரம் காளிதாசர் அவர்களுக்கும், இதனைத் தேடித் தந்த அன்பர்களுக்கும் இறைவி காமாட்சியம்மை பெரும் பேறுகளை வாரி வழங்க வேண்டுமென வணங்கி வேண்டுகிறேன்.

❋❋❋

மயிலம் பொம்மபுரம் ஆதீனம் குருமஹா சன்னிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான பு[illegible] சுவாமிகள்

மயிலம், 22-12-78

அன்பர் அருட்க[illegible]ர், காஞ்சி ஸ்ரீ காமாட்சி யம்மை மீது பாடிய காஞ்சன மாலை யென்னும் நூலைக் காணப் பெற்றோம். அன்பரது தெய்வப்பணியையும் தமிழ்ப் பணியையும் அறிந்து மகிழ்ச்சியுறுகின்றோம். அன்பர்கள் இந்நூலைப் பெற்று ஓதி அன்னையருள் பெறுவார்களாக. இந்நூலாசிரியர்க்கும் வெளியிடும் அன்பர்க்கும் எங்கள் மயிலம் முருகப்பெருமான் திருவருளும் எங்கள் ஆதி சிவ ஞான பாலய சுவாமிகள் திருவருளும் நல்வாழ்வு வாழ என்றும் துணை நிற்பதாகவென வாழ்த்துகிறோம்.

※※※

கவியோகி மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்

யோகசமாஜம், அடையாறு, 6-12-78

பெருமை பெற்ற காமாட்சியம்மையை இனிய பாக்களால் வழிபடுகிறார், அனுமந்தபுரம் அருட்கவி ஸ்ரீ காளி தாசர். இவர் தமது வாக்கை வீண் போக்காமல், திருவருட் சக்தியைப் பாடும் பணியே பணியாக விளங்குகிறார். எதுகை மோனை நயமும் சொற்பொருட் செறிவும் கொண்ட இவர் வாக்கு, உள்ளத்தை அள்ளுகிறது. காஞ்சன மாலை முற்று மோனையாக அமைந்துள்ளது. கட்டளைப்படி நடை கவின்பெறச் செல்லுகிறது. யாப்பணிச் செறிவுடன் பூப் பொலிவெய்தும் கவிதைகளைப் போற்றுகிறோம்.

※※※

அருள்மொழியரசு
திருமுருக கிரு[illegible]பார் சுவாமிகள்

ச[illegible]க்கவி

காஞ்சன மாலையெனு[illegible]ருள்[illegible]பாடல்
வாஞ்சையுடன் பாடி[illegible]தஞ்சொல்
திகழும் அரு[illegible]
தகவுகவி வாழ்[illegible]
[illegible]தி பகதயுடன்

வடதிருமுல்லைவாயில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவி ஆலயம்
அருட்கவி. தவத்திரு ஸாதுராம் ஸ்வாமிகள்
வழங்கிய
சாற்றுக்கவி

காஞ்சன மாலைக் கழுத்திஸ்ரீ
காஞ்சிகா மாக்ஷிஅம்மை
வாய்ஞ்சநன் மாலை தமிழ்க்கவி
யால்அநு மந்தபுரம்
தோய்ஞ்ச அருட்கவி ஸ்ரீகாளி
தாஸர் தொடைபுனைந்து
வேய்ஞ்சனர் சூட்ட விரும்பி
அணிந்தனள் மேதகவே

ஒலித்துறை மிக்கசொல் ஒண்தமிழ்
வாழ உயர்கட்டளைக்
கலித்துறைப் பாவில் இருபத்தொ
டைந்து கவிகளிலே
சொலித்துறை போயதொண் ணூற்று
றுவகைச் சுவைப்பவந்தம்
சொலித்துரை மாலையிற் காஞ்சன
மாலையாச் சொற்றனரே 2

காளிகை தாஸர் அருட்கவி
காஞ்சன மாலிகையாத்
தாளிணைத் தாமரைக் காமக்
கணிக்கின்று சாத்தியநூல்
நாளிடை யீடின்றிப் பாரா
யுணம்செய்யும் நல்லவர்கள்
மாளிகை யிற்பணச் சாளிகை
யோடென்றும் வாழ்வர்களே 3

வாகீச கலாநிதி

திரு. கி. வா. ஜ[illegible] [illegible]புவர்கள்

[illegible]

கச்சியில் வாழ்[illegible]
யம்மை[illegible]
நச்சியோர் [illegible]
பெயரில் [illegible]
உச்சித மாக இருபத்தைந்
தாங்கவி ஓதினனால்
மெச்சும் அருட்கவி காளிதா
சப்பெயர் மேயவனே 1

ஒலித்துறை காட்டும் மறைப்பொரு
ளாகி உலகமெலாம்
கலித்துறை யும்படி நல்லருள்
செய்தகா மாட்சிபுகழ்
கலித்துறை யாற்கவி காளிதா
சன்சொல் கவின்துதியை
பலித்துறை நற்பயன் கொள்ளப்
படிப்பவர் பாக்கியரே 2

வளமிகும் சைதாப் பேட்டையில் அன்பர்
வழிபடும் காரணீச் சுரர்தம்
உளமகிழ் சொர்ணாம் பிகைதனக் கினிய
ஒளிதரு நவரத்ன மாலை
தளமகிழ் மலராந் தாளிணை சூட்டித்
தழைத்தனன் காளிதா சப்பேர்
களமகிழ் அவையிற் புகழ்தரு புலவன்
கவினுறத் தமிழினால் அமைத்தே 3

மனந்தனை உருக்கும் துதியினால் அன்பர்
மலர்ப்பதத் திட்டபா மாலை
யினந்தனை நறிய மலர்தரு மாலை
எழிலினும் சிறந்ததென் றேற்கும்
அனம்புரை நடையாள் ஆயநற் றேவி
அழகிய நவரத்ன மாலை
தினம்புகழ்ந் தேத்தும் தொண்டர்கள் வாழ்வில்
சிறப்புமிக் கோங்கிடும் நன்றே. 4

திருமுருக கிருபா[illegible] ...வர்

தவத்திரு. சொ[illegible]ழியார் அவர்கள்

விபனு[illegible]

...ாடி [illegible] ...ருள்

[illegible]

...ாதி பகதியு...

சீரார் சைதைப் பெரும[illegible]
சிறந்தார்க் கருள்செய தமர்ந்திருக்கும்
செழுமை தவழும் பொற்கொடிமேல்
செய்தார் நவரத் தினமாலை

பாரார் தெய்வப் பண்புடையப்
பழகு தமிழால் அருட்கவியாம்
பாங்கார் காளி தாசரெனும்
பண்பார் அன்பர் சூட்டுகின்ருர்

தேரார் தம்மைத் தேற்றுவிக்கும்
தெளிவார் பனுவல் பலஏற்ற
திருவே உருவே மறைபேசும்
குருவே குயிலே இதையேற்றுக்

கூரார் மதியில் அருள்கூட்டுக்
குணங்கள் மலர இருள்ஓட்டுங்
குறையா அருளே சொர்ணும்பிகையே
குடியா நின்றே அருளுதியே. 1

தெய்வ உணர்வாம் நல்லமுதைத்
தேனுய்ச் சொரியும் தமிழ்மலரை
மெய்மை நாரால் ஏகம்பன்
மிலேய பாமா லேத்தொடுத்தார்
செய்ய மனத்து அருட்கவியாம்
சீரார் காளி தாசர்தாம்
உய்யும் உணர்வால் ஓதினரே
உய்யும் வகைசேர்ந்து ஓதுகவே. 2

சிவஓம்ஓம்ஓ ... ஓம்ஓம்ஓம்சிவ

அருட்கவி. ஸ்ரீ காளிதாசர்

அருளிய

திருநெறி

முதல் பாகம்

சிவஓம்ஓம்ஓம்ஓம்ஓம்ஓம்ஓம்ஓம்ஓம்ஓம்ஓம்சிவ

திருமுருக [illegible] வ [illegible]

தவத்திரு சொ [illegible] ன்ற [illegible] ழியா [illegible] அ [illegible]

விபனு [illegible]

1.	கல [illegible] ாடி [illegible]	17
2.	தி [illegible] சர் [illegible] ச்சி	22
3.	குஞ்சிதப [illegible] க்தாதி பகதியுட [illegible]	25
4.	சிற்பர வியோம [illegible]	31
5.	மலைமருந்து மாலை	34
6.	திரிபுரை மாலை	38
7.	பங்கயப்பத மாலை	40
8.	திருநெஞ்சமாலை	41
9.	காஞ்சன மாலை	47
10.	நிர்க்குணப்பத மாலை	51
11.	ஏகம்பமாலை	54
12.	வீரக்கலம்பகம்	69
13.	வாணிகலாமாலை	94
14.	கற்பகமாலை	95
15.	அந்தரி அந்தாதி	99
16.	ஆளுடைய மாலை	114
17.	அருள்வடிவமாலை	116
18.	மனோரதமாலை	122
19.	மனோலயமாலை	127
20.	திருமுருகன் திருவலங்கல்	133
21.	நவரத்தினமாலை	141
22.	திருநேரிசை	146
23.	திருத்தாண்டகம்	155

உ

...ங்கமில் நினைவுறுத்...

...னெறிதரும் ...தியாம் ஏத்துவாம் ...றையே

... வயஞ்சேன்னைநற் டெ...

1 ... பதங்க... கார்க்குயி...

இளங்கிளி நா... குரல் மொழி...

இனியவ... குருவே

அருளொளு... ...ழுத் ...காரண... ...ணியே
பொருளெனப் ... ...லர்ப் பள்ளி விரைநறு...ந் தருமே
மருண்மலம் மசியவே... ...யமா...
இருள்கெடக் கணபதி ...ங்கள் காக்க... 1

...டும் விரையார்

...மால்

ஆதியாய் அருவரை அளியே ஆலமர்
வேதியாய் வெமரவின் அணியாய் ஆர்கலை
ஓதியாய் உறுதுபர் ஒடுக்கும் ஒண்பொருட்
போதியாய் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 2

இகநலம் பரநலம் இரண்டும் வாய்க்குமே
துகளெனத் தகர்ந்திடும் துயரத் தொல்வினை
புகலெனப் பணிபவர் புனிதப் புந்தியுள்
தகவுறுங் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 3

ஈகைசேர் இசைவளம் எளிதுற் றெய்தவே
தோகைசேர் மயலறத் துதியின் தோயவே
சோகைசேர் பிணிபறச் சுகஞ்சேர் வாழ்வருள்
வாகைசேர் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 4

உலகுறும் உணர்வினில் உயர்வை ஊட்டுவாய்
விலகுறும் வினைதனை விதிக்கும் வாய்மையே
பலகதிர் பரப்பிடும் பரிதி போல்வையே
நலமருட் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 5

ஊழ்வினை விலக்கியே வகைசெய் ஊழியாய்
தாழ்வினைத் தகர்த்திடுந் தகைசெய் தாதையே
ஏழ்வினைப் பிறவியெய் திடாதேற் றருள்நலஞ்
சூழ்வினைக் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 6

[illegible] ருமே
[illegible] குடாக 7

[illegible] ய்
[illegible] ப. 8

ஐய[illegible]ம் அறத்தின் ஆண்டருள்
மெய்ம[illegible] மொழிமனஞ் செயலின் செம்மையால்
பொய்யனேன் பொழுதினிற் பணிவை யீந்தனை
துய்யனே கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 9

ஒலிகடல் உலகினில் உவக்க வைத்தெமை
நலிவுடை நரகிடை நகைக்க நிற்கிலாப்
பொலிவொடு பரவெளி பொருந்தப் போற்றவே
கலிகெடக் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 10

ஓதுவார்க் கொளித்திடா எளியை ஏந்தலே
தாதுறு மலரணுஞ் சுரும்பு போல்வனேன்
காதுறு குருமொழி நிலவி நிற்கவே
கோதறக் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 11

ஔடதம் அனையனே அணிசெய் ஞானமே
யௌவனம் முதல்வரு நசைகள் நீக்கியே
கௌரவம் அளித்தருள் கலைசேர் சந்திர
மௌலியாய் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 12

கருங்கலின் கடுமனம் கசிய வைத்தனை
கருங்குயில் இசையினும் இனிய கீதமே
நெருங்குவார் நினைவுறும் நடத்தின் நாயக
அருங்குணக் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 13

வங் [illegible] ஙகமில் நினைவுறுத் [illegible]
தூங் [illegible] ங்கநன் னெறிதரும் [illegible] ந்தியாம் ஏத்துவாம் [illegible]
பங் [illegible] கவி [illegible] மில் [illegible] ருள் வயஞ் [illegible] ண்ணுநற் [illegible]
பொரு [illegible] ம்கணங்க [illegible] ப் பதங்க [illegible] காக்குயி [illegible]
இளங்கிளி [illegible] குரல் மொழியும்
சரிந [illegible] இனியதை [illegible] குருவே
துரியது [illegible] வளங்கெழு கார [illegible] ணியே
தெரிவு [illegible] விரைமலர்ப் பள்ளி விரைநமொ [illegible] ந் தருளே. 3
பரிவுறும் கண [illegible]
[illegible] ம [illegible] பய்யவள் [illegible]

வஞ்சக மொழியினை விலக்க வாழ்ததுய்த்திடும் விரையார்
சஞ்சலச் சழக்கினைச் சரியச் செய்குவாய் [illegible] ன்மால்
நெஞ்சினன் நெறியினை நிலைக்க நல்குவாய் [illegible]
தஞ்சமே கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 16

தடமதில் தருக்கினைத் தகர்க்கும் தன்மையாய்
விடக்கடல் உலகுறும் அடியர் எய்துமுன்
இடரினை இறுக்கியே இதஞ்சேர் வாழ்வருள்
நடமுறும் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 17

மணமுழ வொலிச்செவி யுறுங்கால் தோன்றுமெண்
குணமுறு திருநினைக் குறிப்பிற் கூடிட
இணரன மனத்தினில் இணங்கும் ஏந்தலாய்
மணமுறக் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 18

தறியன உலகினில் அலையும் பாவனன்
வெறியுறும் உணர்வினை விலக்கும் வள்ளலே
அறிவுறும் அமுதமே அகத்தின் ஆரிய
நெறியுறக் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 19

நசைவளர் மலத்தினை நசுக்கும் நாதமாம்
இசைவளர் இயல்பினுய் இனியர்க் கெண்ணிலாத்
திசைவளர் தினகரன் ஒளியை விஞ்சிய
விசையநற் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 20

பருவமார் கனியுண் ...

... டுமே
... நுகூடாக 21

... 22

ஐய ... ந தருளும் மேன்மையாய்
மெய்ய ... றும் சுழியின் ஈந்தெமை
இ ... ளிட கலையாம் பிங்கலை
பயக்கவே கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 23

அரனெனும் அடியவர் அகத்தின் அண்டவே
உரனெனும் உயர்வினை உகந்தே ஊட்டுமைங்
கரனெனும் கருணையே கடவுளுதமே
பரனெனும் கணபதிப் பதங்கள்காக்கவே. 24

இலவுறும் கிளியன இயமன் காவலால்
இலதறும் எளியனும் அருள்வா னெய்தவே
நலமளி வளியனுய் நயந்து நீதியின்
நிலவுறுங் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 25

நவத்துளை மடத்தினன் நலஞ்சேர் நன்னெறிச்
சிவத்துறைச் சுடரெனச் சிறக்கச் செய்குவாய்
பவத்துறை நசையினைப் பறைக்கும் பாங்குறும்
தவத்துறைக் கணபதிப். பதங்கள் காக்கவே. 26

கழலிணை கருத்துறக் கனிந்து கூட்டிய
தழலெனத் திகழ்ந்தொளிர் தகைசேர் தாதையே
நிழலன வினைதனை நிமல மாக்குவாய்
அழகெனுங் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 27

களங்கமில் நினைவுறுற் [illegible] மாமலை
விளங்கநன் னெறிதரும் [illegible]க்தியாம் ஏத்துவாம் [illegible]
வ[illegible] கஸ்வி [illegible] ருள் வயஞ்சேன் [illegible] பெ[illegible]
உ[illegible] [illegible]ழ்ணங்க[illegible]ப் பதங்க[illegible] கார்க்குயி [illegible]

இளங்கிளி நா[illegible] குரல் மொழியும்
மற[illegible] இனியதை [illegible] குருவே
திற[illegible] வளங்கெழு கார[illegible] [illegible]ணியே
புறமரு விரைமலர்ப் பள்ளி [illegible] தருளே. 3
அறனருள் [illegible] ழும் [illegible] ய்யவள் [illegible]
[illegible]த்திடும் விரையார்
[illegible]ன்மால்

மினலன பிறவியால் மறையத் தோல[illegible]
கனவினிற் கடுகிய வளமென் ருேர்ந்[illegible]
அனலிடு மெழுகுபோல் உருகும் அன்பினல்
இனமருள் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே

சினமெனும் வரிப்புலி சிதையச் சாய்த்தசீர்ப்
புனன்மயில் நடமுறும் பொலிவின் பூம்பொழில்
வனத்தினன் வளமுறும் வகையின் வாழவே
தினத்தொளிர் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 31

வான்புவிப் புனற்கனல் வளியின் கூட்டொடு
பான்மதிப் பரிதியும் பரிவின் பாங்குறும்
ஆன்மனும் அமைவுற அடிமை ஆக்கினை
கோன்சிவ கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 32

யகரமன் னநாசியுட் பருகுங் காலுற
வகரமும் சிகரமும் விளங்குற் றுள்குவார்
பகருமும் மலத்தினைப் பறைக்கும் வண்ணமாய்
மகரநீர்க் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 33

நமச்சிவா யவென்றுநா டொறுஞ்சொல் மந்திரம்
நமனையும் நசுக்கவே நயந்து நல்குவாய்
சமனுறு மனவளம் அருளும் ஆதியாய்
இமவரைக் கணபதிப் பதங்கள் காக்கவே. 34

மறைமொழி மனத்துற மலரார் மாணடி
தி... நல்குவாய்
... மூலமே
... ங்கள் காக்... 35

... [illegible]
... 36

---

2. திருக்காரணித் திருப்பள்ளியெழுச்சி

அரனினைப் போற்றிவாழ் ஆதவர் அருணர்
அடிக்கட னின்றெழுந் தோதினர் அருட்சீர்
பிரமரும் பூதரும் பித்தொடு துதிக்கப்
பிறைதவழ்ச் செஞ்சடைப் பாம்பொடு முடிந்த
பரனினைப் போற்றிவாழ் புள்ளினம் புகழ்ந்து
பரவிடும் பூங்கழற் பொற்பதப் பெரியீர்
வரமருட் காரணி வாழ்சிவ மணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே 1

கிழக்கெழு வெங்கதிர் கண்ணுதற் பொறியாம்
கிரணனின் செங்கரம் கின்னர மிசைக்கும்
முழக்குறுந் தாளமும் முத்துறுங் குழலும்
முரல்வணைச் சங்கொடு மென்முழ வதிரும்
பழக்குறும் பான்மதிப் பண்புறும் பெரியீர்
பவளமார் மேனியிற் பொங்கர வணிந்தீர்
வழக்குறுங் காரணி வாழ்சிவ மணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 2

இளங்கதிர் ஞாயிறு கீழ்த்திசை யெழுங்கால்
இணர்தனை யேந்தியாம் ஏத்துவாம் இறையே,
களங்கமில் நெஞ்சமே கண்ணுறு பெ[illegible]
கணங்களாய்க் காண[illegible] கார்க்குயி[illegible]
இளங்கிளி நா[illegible]தரல் மொழியும்
இனியதை [illegible] குருவே
வளங்கெழு கார[illegible]ணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 3

விடியலின் வானெழும் வெய்யவன் [illegible]
விரித்திடும் வெங்கதிர் வாழ்த்திடும் விரையார்
அடிமலர் பற்றிட அந்தகன் அயன்மால்
அமரரும் ஆரணி வாயிலுற் றுருக
அடியவர் கூட்டுறும் ஆவலிற் பணிந்த
அசடனை யாட்கொளும் அற்புதத் திருவே
வடிவுறுங் காரணி வாழ்சிவ மணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 4

பிறப்பிலி போதமார் பூங்கழற் பதத்தைப்
பிடித்தனம் பேரருட் பூரண மதியே
மறப்பிலி மாண்புறு மானுறு கரத்தீர்
மடித்தனம் மாமயல் மாதவத் துதியே
இறப்பிலி ஏற்றமும் ஈந்துளத் திறையே
இசைத்தனம் பல்லியம் ஈங்கெழ லறிந்தே
வறப்பிலி காரணி வாழ்சிவ மணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 5

கிளர்தரும் ஐம்புலக் கூற்றினைக் கெடுக்க
கிழக்கெழுஞ் செங்கதிர் கூப்பிடுங் குருவே
உளர்என ஒண்ணுதல் உள்ளுறும் அருளே
உலகெலாந் தேடரும் உத்தம உருவே
தளர்வுறுந் தொல்வினை தண்ணருள் தடத்தே
தரம்பெறும் நல்வினை தாளினைத் துதித்தே
வளர்திருக் காரணி வாழ்சிவ மணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 6

பொலிவுறும் பூங்கழல் போற்றிடும் பரிதி
பணிவுறும் பார்ப்பொடு புள்ளின மிசைக்கும்
புலியத ளாடையின் பிஞ்சகன் பவந்தீர்
பரசிவம் ஆண் [illegible] ண் இரண்டுறும் அருளாய்
அலியொடு மூன்றுறு [illegible] பொருளாய்
அரசிவம் ஆ [illegible] ணவீர்
வலிதருங் காரணி [illegible] மணியே
விரைமலர்ப் ப[illegible]ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 7

குளக்கரை யாமையன் கொண்டுறுங் குறிப்பு
குரைகட லாமையைக் கூர்த்திடாத் தெளிவோ
பளக்குறு மேனியர் பாழ்படு முனமே
பரம்பொருள் வாழ்வுறும் பொன்னெளிர்த் தளியாய்
விளக்குறு வாரென வைகறைப் பொழுதே
விசும்பெழு வெங்கதிர் வாழ்த்துரை செயுமே
வளக்கவின் காரணி வாழ்சிவ மணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 8

முயலகன் மீதுறு மாணடி முறிக்கும்
முயனசை யென்னிலம் மெல்லடி யுடனல்
அயலடி சேர்ந்திணை யாரடி யடியேன்
அருளுறச் சென்னியில் அன்றுற வமைத்தீர்
அயனுடன் தேவர் அரசுடன் அரியும்
அணித்துற வாளர் எனஅடி யவர்க்கே
வயந்தரு காரணி வாழ்சிவ மணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 9

புனற்சடைக் கங்கையீர் பூங்குழற் புடையீர்
புலியத ளாடையீர் புண்ணியத் திருவீர்
கனற்கரத் தெந்தையீர் கண்ணுதற் குருவீர்
கறைமிடற் றண்ணலீர் காலனைக் கடிந்தீர்
அனற்புனற் காற்புவி அந்தரத் தருள்வீர்
அடியவர் கூட்டுறும் அன்புறும் பிடியீர்
வனப்புறுங் காரணி வாழ்சிவ மணியே
விரைமலர்ப் பள்ளி விரைந்தெழுந் தருளே. 10

3. குஞ்சித பத மாலை

பூவினுட் போதக மின்செய்
பொன்மரை பூத்திடும் பொல்லேன்
வாவியுள் வேதமார் வண்ண
வாசிகைக் கொண்டணி விக்கும்
ஆவியுள் ஆர்த்திடும் அன்பின்
அம்பர ஞானமுத் தீயும்
கூவிள மாலைகொண் டாளும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 1

ஏருறு நெஞ்சுறை யெந்தாய்
ஏழிசை யின்பய னாகிச்
சீருறு செம்மைகொள் சித்துள்
சிட்டமே செய்தருள் சேர்ந்தே
நேருறு நன்னெறி நல்கி
நேடிய நேயராய் நாடிக்
கோருவா ருள்ளமே யாளும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே. 2

ஈயிலா வேழைய னென்றுள்
ஈரமே தந்தெமை யீர்க்கும்
ஓயிலா துந்துறும் ஒண்கூர்
ஒப்பிலா வள்ளலே போற்றி!
நோயிலா வாழ்வுற நோற்று
நோதலு மேத்தலு மற்ற
கோயிலா யுள்ளமே கொள்ளும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 3

கள்ளமில் கொள்கையாற் கூடும்
கன்னலின் கூடிய காதல்
உள்ளமில் ஊனுரு வாகி
உற்றவா ரேதுதல் ஒல்லேன்

துள்ளமில் தூய்மையே எய்தத்
தூமொழி தந்தெமை யாளும்
குள்ளமில் உள்ளமே வாழும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே. 4

உந்தக வுள்ளொளி யுள்கும்
உத்தமச் சீலமே வேட்கும்
அந்தணர் அம்பலத் தேத்தும்
ஆடெழில் அற்புதங் காணில்
அந்தகன் அஞ்சவே போற்றும்
அஞ்செழுத் தோதிடுங் காலைக்
குந்தகம் பாற்றியுட் கூடும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 5

கங்கையின் தண்புனல் சூடிக்
கங்கணக் கட்செவி பூண்டு
அங்கமே மாலையாய்க் கொள்ளும்
அண்ணலார்க் காரமு தாகிப்
பங்குறு பன்மொழி யாள்தன்
பஞ்சினும் மென்பத மாகுங்
கொங்குறு பூந்தடத் தாடும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 6

மன்றுறு தில்லையு ளார்ந்து
மன்னிய மாதவ மல்குந்
துன்றுறு தேமொழி தம்மைத்
துங்கமே துய்த்திடக் கூட்டி
நன்றுறு நண்பருள் நாத
நண்ணலர் நெஞ்சுற நந்துங்
குன்றுறு தீங்கறுந் தாளும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே. 7

அம்பலத் தாடுறும் அண்ணல்
ஆதரித் தாசற வாற்றும்
தெம்பகத் துய்யுமா றூட்டும்
தெய்வமாத் தன்மையி னுதும்

விம்பகத் தூடுற வார்க்கும்
விந்தையே! வித்தக ருள் தங்
கும்பகத் துள்ளொளிர்ந் தாடும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே. 8

வண்டர னேன்விழை வாழ்வை
வன்பறு வண்ணமே வாழ்த்தும்
புண்டர நீறணி செவ்விப்
புந்தியுட் பூரண மாகும்
தொண்டரு ளத்தளி வாழும்
தொன்மைகொள் தூய்மையே தேடும்
குண்டலி யோடுற வாடும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே. 9

நஞ்சுகும் நாதமே நல்கும்
நன்னெறி நாடுறும் நாளும்
துஞ்சுகும் துன்பறுந் தூய்மை
துய்த்துறும் துங்கமே யீயும்
அஞ்சுகும் அற்புதம் ஆற்றும்
அஞ்செழுத் தோதிடும் தொண்டால்
குஞ்சர வல்லசூர் வீழ்த்தும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 10

மூடருள் மூழ்குவன் தன்னை
மூடுறும் மாமைசெற் றுளும்
ஆடர வேய்ந்துகொண் டாடும்
ஆணிகொள் அம்பலந் தன்னில்
தேடருந் தென்றமிழ்ச் செல்வந்
தேர்ந்தவர் சுட்டிடு தேம்பற்
கோடறச் செய்யுநல் லம்மைக்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 11

ஆலமே உண்டருள் அண்டத்
தாலவா யிற்றளி கொள்ளும்
சீலமே தில்லைமன் றுடுஞ்
சீயமே சித்தணி சீர்செய்

சூலமே சூதறத் தோன்றுஞ்
சூரிய சந்திரத் தீயுட்
கோலமே கொண்டருள் கோடில்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 12

நாடுவார் நன்றினுள் நாடும்
நாதமே னன்னிலை நல்கும்
பாடுவார் பண்புறப் பாடும்
பாட்டுறு பண்ணியல் பாகும்
ஆடுவார் அன்புகந் தாடும்
அண்ணலா னந்தமுற் றெய்தக்
கூடுவார் தொண்டுளங் கூடும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 13

அற்றமெல் லாமறச் செய்யும்
அன்புறு சீரருள் அண்டும்
சுற்றமெல் லாம்பிணைச் சூழல்
சுட்டுறு சொற்சுமைச் சாய
பெற்றமெல் லாமுறு பேதப்
பெற்றியோன் பொன்னடி காணக்
குற்றமெல் லாந்தவிர்த் தாளும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 14

மந்தனை மாயமே மாய
மாநலம் மல்குமா றீர்த்த
கந்தனை யீந்திடுங் கார்கொள்
கண்டனே கண்ணுதற் கோவே
சிந்தனைச் செய்திடுஞ் சீர்கொள்
சித்தமே சேர்ந்தெழில் கொண்டாய்
குந்தனும் போதனுங் காணக்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே. 15

வெம்பிடும் வெஞ்சினம் வீய
வெற்றியே வாழ்வுற வாக
நம்பிடும் நாயனையேற்கு
நன்னலம் நல்கிய நாத

பம்பிடும் பத்தியால் ஏத்தும்
பங்கய பாதமுற் றுள்கிக்
கும்பிடும் நல்லவர் ஏத்துங்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 16

மிண்டனேன் முன்வினை மாய
மின்னொளி ஞானமே நல்கும்
பண்டர னின்புகழ்ப் பேணப்
பங்கய மேலவ னோடு
முண்டகச் செவ்விழி மேய
மும்மல முன்முனைப் போங்கும்
கொண்டலின் வண்ணனுந் தேராக்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 17

ஈத்துவக் குந்தக வெந்தாய்
ஈனமாந் தன்மைக ளெல்லாம்
நீத்துமேற் செந்நெறி நல்கும்
நீதனே! நாயக! நன்றின்
பூத்துறும் பொன்மனப் போதுள்
பொற்கழ லார்த்திடப் போற்றும்
கூத்துகந் தார்தமை யாளும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 18

மூவரின் முத்தொழில் வல்லாய்
மூரியின் மீதுற வந்தே
மூவரின் முத்தமிழ் மாந்தி
மூரலுற் றின்னல மீந்தாய்
தேவரின் தெள்ளமு தாகும்
தேனமர் தில்லைமன் றுடுங்
கோவெனக் கொள்பவர் கொஞ்சும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 19

மாடுறும் மாமயல் கூரும்
மாலியல் பாகிய மாயக்
கேடுறுங் கேளிரெல் லாமும்
கேதுறு மாறெமைக் கூட்டும்

ஆடுறும் அற்புதக் கோலம்
அம்பலத் தொண்டுளங் காணும்
கோடுறும் கேழலுங் காணு
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 20

சீர்மைகொள் சித்தமே சேரும்
சீலமே சிட்டரின் செல்வ
நீர்மைகொள் நெஞ்சுற வாடும்
நீதனே நித்தியம் நாடும்
ஓர்மைகொள் உள்ளொளி வேட்கும்
ஒண்சுடர் ஞானமே கூடும்
கூர்மைகொள் நல்லுணர் வூட்டும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே. 21

தேற்றுவர் தம்முளந் தோன்றும்
தேனலர் தூமலர் தேர்ந்து
மாற்றுவர் மாமயல் தீர
மாதவ யோகியர் மாண்பைப்
போற்றுவர் புந்தியுள் வாழும்
போதமே பொன்னொளி கொண்டே
கூற்றுவ ளுர்தமை யெற்றும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 22

பொக்கறு பொன்மரைத் தாளாய்
பொற்சபைப் புத்தமு தெந்தாய்
சிக்கறு சிந்தைகொள் ஞானச்
சித்தனே சின்மயச் செல்வ
துக்கறு தூய்மைகொள் தோழ
துவ்வுறு மும்மலத் தூட்டக்
கொக்கறு கோமகிழ்ந் தேத்தும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே. 23

ஏகன னேகனென் றேத்தும்
ஏரகத் தொண்டமர் எந்தாய்
மோகன மாமயல் மாற்றும்
மோனமர் மெய்ப்பொருள் தேடும்

மாகன மாலவ னோரா
மன்றுற மன்னிய சீர்கொள்
கோகன மன்னதே மின்செய்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 24

நெக்குறு நெஞ்சுளே நின்று
நெட்டற நட்டமே யாடும்
மிக்குறு மேன்மையாய் மிஞ்சும்
மிச்சைபேன் மீட்டுறும் மின்செய்
பக்குவ மேதுமில் பண்பால்
பன்னலப் பாங்கறி யாத
குக்குர னேன்குறை தீர்க்கும்
குஞ்சித ரஞ்சித பதமே 25

---

4. சிற்பர வியோம மாலை

அத்திகொள் தோற்றத் தமையும் முதலே
அம்பரத் தாடி அமையும் அழகே
முத்திகொள் மோன முழுமை நிலவாய்
முந்துறச் செய்வாய் முனைப்பை முறித்தே
பத்திகொள் பண்பைப் பதியப் பணிப்பாய்
பண்ணுறப் பாடும் பதிகப் பொலிவே
சித்திகொள் தில்லைச் சிவகா மியன்னாய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே 1

கொட்டமே நாறுங் குழலா ரழகி
கொங்கையிற் பாதிக் கொடுத்தாய் சிவத்தே
நட்டமே யாடும் நடங்கொள் அரசின்
நாயகி நாதத் தொளிரும் நலமே
அட்டமாம் யோகத் தணிகொள் அறவி
அட்டமா சித்தி அகங்கொள் அறிவின்
சிட்டரார் தில்லைச் சிவகா மியன்னாய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே. 2

ஆலமுண் கண்டத் தமுதார் அழகே
அம்பர சித்தம் பரமுற் றருளே
காலனைக் காந்துங் கழலார் கனலே
காமனைக் கன்றுங் ககனக் கடலே
கோலமே! கோதை மகிழுங் குணத்தாய்
கோதறக் கூடுங் கனகப் பதத்தாய்!
சீலமே! தில்லைச் சிவகா மியன்னாய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே. 3

ஆர்த்திடும் பொன்கொள் அணிசேர் கழலாய்
ஆடுக மன்றுள் அரசோ டருளாய்
ஈர்த்தெமை யாளும் எழிலாய் இலங்கும்
ஈரிரண் டாந்தொன் மறைக்கும் ஒளிக்கும்
மூர்த்திகொள் முத்தர் முழைநேர் உளம்வாழ்
மூரலாய்! மூவா முதலே! முடிசேர்
சீர்த்திகொள் தில்லைச் சிவகா மியன்னாய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே. 4

சற்குணத் தோற்றஞ் சமைக்குஞ் சலமில்
சத்தினி பாதச் சிவஞ்சேர் சிவையே
நற்குணச் செல்வம் நயக்கும் நலங்கொள்
நல்லெழில் நங்காய் நசைதீர் நலமே
நிற்குண நீதம் நினைவின் நிலவும்
நித்தியா னந்த நிமல நிறைவே
சிற்குணத் தில்லைச் சிவகா மியன்னாய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே. 5

தொன்மய லாகுந் தொடரைத் துகள்செய்
தொந்தமில் லார்தம் தொனியாய்த் துலங்கும்
பொன்மய மாகும் பொலிவே! பொதும்பர்ப்
புந்தியு ளார்க்கும் சுரும்பே அணையாய்
தன்மய மாகி யதுதா னுணர்ந்து
தானது வென்னும் தகைமை யொடுக்கும்
சின்மயத் தில்லைச் சிவகா மியன்னாய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே. 6

விந்தைகொள் வண்ண உலகின் வியப்புள்
வித்தக வேத விளக்காய் விளங்கும்
எந்தைகொள் ஏரார் இடத்தின் இடத்தாய்
ஏறணி கொண்டே எழுந்தாய் எழிலே
நிந்தைகொள் நண்ணூர் நினைவை நசுக்கும்
நித்திய நாதம் நிகழ்த்தும் நடத்தாய்
சிந்தைகொள் தில்லைச் சிவகா மியன்னய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே 7

நாவல ருள்கி நயக்கும் நிலவே
நாதமே ஒன்றும் நிறைவாம் ஒளியே
தேவருந் தேடற் கரியாய் திருவின்
தேவியே தேற்றத் தொழில்மூன் றுடைய
மூவரு முன்னாற் கரிய முதலே
மூவிலை வேற்கை யுடையாய் முனைப்பிற்
சீவனுள் தில்லைச் சிவகா மியன்னய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே 8

சொற்பதத் தோராக் கரும்பின் சுவையே
சொர்ணமே சோதிச் சுடரே சுடரில்
அற்பமெ லாந்தீய்த் தறஞ்செய் தமுதாம்
அம்பலத் தாடும் அணிகொள் பதத்தாய்
கற்பக மாகிக் கனிவைப் பொழியுங்
கற்பனை காணுக் கமலப் பதங்கொள்
சிற்சபைத் தில்லைச் சிவகா மியன்னய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே 9

ஏர்வளர் எண்ணத் தெழிலா யிலங்கும்
ஏந்திழை யம்மை எளியேற் கருளே
நேர்வளர் நெஞ்சில் நிறையும் நிலவாய்
நேயமே நாளும் நிலைசெய் நினைவே
தேர்வளர் தெய்வத் தெளிவாய்த் துலங்கும்
தேமொழித் தண்மைத் திகழுந் துணையே
சீர்வளர் தில்லைச் சிவகா மியன்னய்
சிற்பர வியோமஞ் சிறந்தாய் அருளே 10

---

5. மலைமருந்து மாலை

திருவளருந் தாமரையே திகழ்கொன்றைத் தினகரனே
மருமலரே மந்தணமே மறையோதும் மலைமருந்தே
குருமணியே குன்றினுறு குணதீபச் சுடரொளியே
கருவழிக்குங் கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே 1

படமையர வோதியுறு பரையோடு பரனிலையா
மடைமையிகழ் மெய்ப்பொருளே மறையோதும் மலைமருந்தே
உடைமையென உள்ளகத்து விளக்கார்ந்த ஒளியுணரும்
கடமையருள் கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 2

பிறைமுடித்த வேணியணி பிடவத்தின் பெருமணங்கூர்
மறையவனே மாமலையே மறையோதும் மலைமருந்தே
இறையவனே இன்னுயிரே இதமுற்றூர்க் கமுதளித்த
கறைமிடற்றாய் கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 3

திரணமுறு தீத்திறத்துத் தளைநீக்குந் திருவருளே
மரணமிலா வாழ்வுணர மறையோதும் மலைமருந்தே!
சரணமுறுஞ் சித்தமுறுஞ் சதுராளும் சயசயவெண்
கரணமுறு கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 4

நமச்சிவாய நாதமுற நமனஞ்சி நமையணுகான்
மமதையற மல்குதவ மறையோதும் மலைமருந்தே!
கமலமனப் பொற்பதத்துக் கழற்சூடிக் கனியுமுளக்
கமகனெனுங் கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 5

இளங்கிளியாள் பெண்ணினல்லாள் இடங்கொண்டாய்
இடபமுற்றாய்!
வளங்குவிக்கும் வாழ்வகத்தே மறையோதும் மலைமருந்தே!
உளங்குளிர்வார் உள்ளொளிகூர் விளக்கானாய் உகந்துறவே
களங்கமிலாக் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 6

எணுலளவின் எந்தைபுகழ் எடுத்தேத்தும் இயல்பறியேன்
மணுளனென்று மட்டகன்ற மறையோதும் மலைமருந்தே!
அணுசலனே! அற்புதனே! அகத்தீர்க்கும் அதிமதுரக்
கணுசலனே! கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 7

இதமளிக்கும் இன்னமுதே! இசைக்கின்ற இகபரமே!
மதமகற்றும் மாநிதியே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
திதலையுறுந் திங்களுறக் திகழ்கின்ற திரோதசத்திக்
கதவகற்றுங் கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 8

குவடுறுஞ்சீர்க் கும்பகத்தின் குறியாகுங் குடிலையொளிச்
சுவடுறுவார் சங்கரனே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
சவடறுக்குஞ் சங்கொலியே! சரக்கொன்றைச் சதுரவெமுட்
கவடறுக்குங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 9

அணிதிகழும் ஆதரமே! அறஞ்செய்யும் அகக்கனியே!
மணிமலையின் மந்திரமே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
துணிநிலவே! தூயசிந்தைத் துலங்கச்செய்த் துரியமலைக்
கணிதமுறுங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 10

நிதிதிகழும் நின்மலமே! நிலையாகும் நிறைநிலவே!
மதியொளிரும் மன்றுடையாய்! மறையோதும் மலைமருந்தே!
புதிரெனச்செய்ப் புத்தமுதே! புகழ்வீசும் பழைமையுறு
கதிரொளியே! கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 11

அலைகடக்கும் அற்புதத்தின் அழகெய்தும் அருளொளியால்
மலைவலஞ்செய் மாமணியே! மறையோதும் மலைமருந்தே
தலைபறித்துத் தக்கனுக்குத் தகர்ச்சென்னி தருவதுநின்
கலையுணர்வோ? கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே12

வடுமையலை வீக்கிவளர் வளஞானச் சிவக்கொழுந்தே!
மடுமையலை மாய்த்தருளும் மறையோதும் மலைமருந்தே!
கொடுமைகளை கொற்றவனே கொடைவள்ளற் குருமணியே
கடுமையிலாக் கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே 13

வசியுநல வாழ்வுறவே வகைச்செய்யும் வளநிறைவே !
மசியுமலம் மூன்றெனவே மறையோதும் மலைமருந்தே!
பசியகன்று பார்முழுதும் பரிவுற்றுப் பசுமையுறக்
கசியுமுளங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 14

புவிமுதலாம் பூதமைந்தும் புலனுரும் பொறியொடுங்கக்
கவினெழுகுங் கார்முகிலே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
குவியுமுளத் தாமரையிற் குடிகொள்ளுங் குருவடிவே!
கவிமொழியுங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 15

கடகளிற்றைப் பின்தொடரும் கவின்கூரும் பிடியனைய
மடக்கொடியை வாமமுற்றாய்! மறையோதும் மலைமருந்தே
விடக்கொடிய பல்பிறவித் தளையென்னும் அலைகடலைக்
கடக்கவருள் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 16

சகதியெனச் சார்ந்ததழி சமயங்கொள் சழக்கழிக்கும்
மகதிமகிழ் மாதவமே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
அகதியென ஆதரமற் றலைவேனை அணைத்தருளாய்
ககனமுறு கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே 17

வடுதளரும் வாய்மையுறு வயனஞ்சேர் விளக்கொளியே!
மடுவளருஞ் சங்கொலியே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
நடுவளரும் நன்மதியை நயனத்தின் நயந்தருளும்
கடுவெளியே! கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 18

அரவினெடு பானிலவை அணிச்சென்னி அடிபணியும்
மரபினுறு மேனிலைகொள் மறையோதும் மலைமருந்தே!
இரவுபகல் ஏதமிலா இடஞ்சேரும் இயல்பறியாக்
கரவகற்றுங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 19

துடியொருபால் தீயொருபால் துலங்குற்ற திருக்கரத்தாய்!
மடிமழித்து மேன்மைகொள மறையோதும் மலைமருந்தே!
அடிமலர்க்கீழ் ஆலயமுற் றணிகொள்ளும் அருஞ்சுடரே !
கடிமலரே! கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே 20

பிசகறுக்கும்; பீடளிக்கும்; பிறைசூடும்; பிணிகளையும்;
மசகறுக்கும் மாதவமே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
அசடனுறும் ஆணவத்தின் அழுக்கெல்லாம் அகற்றவகக்
கசடறுமே! கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 21

நடந்திகழும் நாயகனுய் நயனங்கூர் நிறைவளித்தாய்
மடந்தையன மென்புனல்கொள் மறையோதும்
மலைமருந்தே!
விடந்தவிர்த்த வாய்மையுறும் விவேகத்தின் விளக்கமுறக்
கடந்துளநற் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே 22

இனமளிக்கும் எந்தையருள் இசையேழின் இயம்பிடவே
மனமொழிமெய் மூன்ருெடுங்க மறையோதும் மலைமருந்தே!
சினமகற்றுஞ் செம்பொருளே சிறப்பீனுஞ் சிவமணியே
கனவகற்றுங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 23

துதிமொழியத் துன்பறுக்குந் துலைநீதத் துரியநெறி
மதிவளரும் மாமணியே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
விதியெனவே வந்தருளும் விடையோனே! விகற்பமறுங்
கதியருளுங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 24

பரிசெனுமாப் பேரொளியே! பணிவார்தம் பதமலரே!
மரிசுறுவார் மெய்த்தவமே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
துரிசறுத்துத் துன்பறுத்துத் தொடர்பாசத் துகளறுத்துக்
கரிசனைச்செய்க் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 25

முலைதவழு முத்தணிவார் இடங்கொள்ளும் முகிழ்நகையாய்!
மலைதலறு மாமணியே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
நிலைதலுறு நீர்மையுறு நிறைநல்கு நிலைமதியின்
கலைதவழுங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 26

அனங்கனகல் அற்புதமே! அணிசெய்யும் அகச்சுடரே!
மனங்கவரும் மன்னவனே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
கனலனைய கற்பகமே! கருத்துற்ருய் கனியமுதே!
கனகசபைக் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 27

விரைபடர்ந்த வண்ணமொடு விளங்குற்ற வகைதிகழும்
மரைபடர்ந்த மாதவமே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
உரைகடந்த உள்ளுணர்வே! உயர்ஞான உலகமெனுங்
கரைகடந்த கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 28

இனியவனே! இன்னுயிரே! இசைநெஞ்சங் கரைந்துருகுங்
கனியமுதே! கற்பகமே! மறையோதும் மலைமருந்தே!
தனிப்பெருஞ்சீர்த் தண்ணமுதே! தகவார்ந்த கவசமுறுங்
கனிவருளுங் கண்ணுதலே! கழுக்குன்றத் தனிமுதலே! 29

ஒலிகொடுக்கும் உள்ளொளியே! ஒருங்குற்ற றுயர்விளக்கே!
மலிவொடுக்கும் மெய்ப்பொருளே! மறையோதும்
மலைமருந்தே!
நலிவொடுக்கும் நாயகமே! நலஞ்செய்யும் நடத்தரசே!
கலிகெடுக்குங் கண்ணுதலே கழுக்குன்றத் தனிமுதலே. 30

---

6. திரிபுரை மாலை

வெண்மதி யோடு விரவர வாத்தி விரைமலர்த்தீந்
தண்புனற் கங்கை தரித்திடுந் தாயே தகவருளாய்
எண்குணத் தேரார் எழினினை ஏத்தும் எளியவர்தந்
திண்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே 1

தூங்கெயில் மூட்டத் திரிபுரந் தீய்த்துத் துயரறச்செய்
தோங்கொளி யுள்ளத் துணர்ந்திட வூட்டும் உயர்விளக்கே
ஆங்கர மற்றார் அகத்தளி வாழும் அணிச்சுடரே
தேங்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே 2

வெருள்வினை யேனை வெளியுறு மாறு வெறுக்கையகல்
பொருளெனப் பொன்றும் பொதுநடப் பொன்னே
பொலிவுதிகழ்
அருணெறி யீந்தெம் அகத்துறைந் தாளாய் அணிதவழுந்
தெருள்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே 3

பவக்கடல் நீக்கும் பதம்பணி வோர்க்குப் பரநிலையாந்
தவக்கனி யீந்து தயைபுரிந் தாளாய் தழலொளியே
சிவக்களி றேடு சிலம்பொலித் தார்க்குஞ் சிவப்பிடியாந்
திவக்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வி திரிபுரையே! 4

கிளைத்திடும் பாசக் கடுமல மன்ன வெழுமரத்தைத்
துளைத்திட வாளி விடுத்தவன் தேராப் பதமளித்துத்
தளைப்படுந் தீதைத் தகர்த்திடுந் தண்ணார்த் தகவருள்சீர்
திளைக்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே 5

மறலியின் பாச மடுவினுள் மூழ்கும் மயலறச்செய்
அறநெறி யூட்டும் அமுதருள் தாயே அடிபணிவேற்
குறவென வுள்ளத் துறுபவள் நீயே உயர்வளிக்குந்
திறல்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே 6

மடக்கொடி யார்தம் மயல்விழி மாழ்கும் மலமறச்செய்
சுடரொளிச் சூலி சுதனெனைச் சூழுஞ் சுடுவினையாம்
இடரிகல் எற்றும் இணையடி யீந்தாய் இமையவர்தந்
திடக்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே 7

நரகொடு புத்தே ளுலகமும் நாடா நலம்பழியும்
வரமருள் வண்ணம் வழகுறும் வாய்மை வயத்தனுக்கே
புரமெரிச் செய்த புகழுறு பேற்றின் புதுமைமிகுத்
திரள்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே. 8

தகவுறுந் தாயாய்த் தயையருள் தண்ணார்த் தடமரைவாழ்
பகவதி யென்று பரவிடும் பாங்கின் பணிவுடையேற்
கிகபர வாழ்வின் இயலிசை யாகும் இளமதியந்
திகழ்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே 9

கருக்குழி வீழுங் கருத்துறுங் கள்ளங் களைந்தருணின்
மருக்கிளர் மேலாம் மணிப்பத மாந்தும் மனமுடையேற்
கெருக்கொடு கொன்றை யிளமதி யேந்தும் எழிற்சடைகொள்
திருக்கழுக் குன்றத் திருவளர் செல்வித் திரிபுரையே 10

7. பங்கயப் பத மாலை

கங்கையைச் சூடுங் கனகச் சடைகொளுங் கற்பகமாம்
மங்கையள் மாலோற் கிளைய மயேசுரி! மாமையகல்
அங்கயற் கண்ணி அகத்தளி ஆண்டருள் அற்புதத்தாற்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே 1

கங்குல் அனைய கடுந்துயர் காந்துங் கனங்குழலி
மங்குல் அனைய நிறங்கொளும் மாரி மகதியெனப்
பொங்கு முளத்துள் பொலிவைப் பொழியும் பொதுநடத்தி
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே 2

கிங்கரர் கூட்டுங் கின்னர நாதஞ் செவிமடுக்க
நுங்கிடு நூதனி நுண்வெளி நேயம் நுகர்ந்திடச்செய்
இங்கித மாகும் இயல்பில னேற்கின் னமுதமெனும்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே 3

அங்கசன் றன்னை அங்கியின் வீக்கும் அரனணிகொள்
அங்கணி ஐந்தெழுத் தோதிடுஞ் சுந்தரி அற்புதத்தி
செங்கணன் சோதரி செந்தழ லேந்திச் செருக்ககற்றும்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே 4

புங்கவ மேறும் புரிசடை யானொடு பூரணமாய்ச்
சிங்கமீ துற்றெழுஞ் சீர்கொள் சிவபரைச் சித்தமுறக்
குங்கும மன்ன சிவந்து கிளர்செய்க் குளிர்ப்பொழிலாம்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே 5

திங்களுந் தேனுய்த் திகழ்மலர்க் கொன்றையுந் தேர்ந்திலங்கு
மங்கல சண்டி மனத்தளி மன்னும் மலர்ச்சியினுல்
பங்கமிற் பத்திப் பணிசெயும் பண்பேன் பவமறச்செய்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே 6

சங்கமும் சக்கர முங்கரத் தேந்திச் சழக்கறுக்குஞ்
சங்கரி சத்திச் சிவத்தொடு சாருஞ் சராசரியாம்
புங்கவி பூக்கும் புராதனி பொன்கொள் புரிசடையாய்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே 7

அங்கவெண் மாலைகொண் டாடும் அரனர் அணிகொளிடப்
பங்குறும் பாரதி பண்ணவி பண்ணுற் பரவிமகிழ்
புங்கலந் தன்னையாள் பொற்கொடி பூரணி புன்மையறப்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே 8

தங்கமின் தண்மலர்க் கோதைகொள் தாயாந் தயாபரினின்
கங்கிலாக் கன்னற் கருணையைக் காணுக் கருத்துளத்துத்
தங்கலர் தாங்கொள் தருக்கறுத் தாளுந் தடந்திகழும்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே. 9

கொங்குறை கொன்றைக் கொழுமல ரோதியிற்
கொண்டெழிலார்
பிங்கலை! பீடுற் றெளிரும் பிறையணிப் பிஞ்சகியே!
மங்கலில் லாமென மாடுறு மாதவி! மாசறச்செய்
பங்கயப் பாதம் பரிந்தருள் பஞ்சமி பத்திரையே! 10

---

8. திருநெஞ்சமாலை

கங்கைவார் செஞ்சடைக் கண்ணுத லண்ணலார்
மங்கையார் பங்குற மாணெழின் மேவினர்
செங்கையின் சீருறுஞ் செந்தழ லேந்தினர்
துங்கமார் காரணி துய்த்துறை நெஞ்சமே 1

ஆதியே அங்கண அம்பரத் தாடுறும்
நீதியே நின்மலா நிட்டையிற் காண்கிலார்
ஓதியே நாளெலாம் ஓட்டியுங் காண்கிலார்
சோதியார் காரணி சேர்ந்துறை நெஞ்சமே 2

பஞ்சமாப் பாதகப் பாவமும் போக்குவர்
வஞ்சமா நெஞ்சரின் வல்வினை வீக்குவர்
தஞ்சமாய்த் தன்னடைந் தார்க்கருள் தம்பிரான்
செஞ்சொலார் காரணி சேர்ந்துறை நெஞ்சமே 3

பேயொடே யாடிய பித்தரைப் போற்றுவர்
தீயொடே யாடிய தீனதயாளரைத்
தாயெனக் காணுளத் தாழ்விலாத் தன்மையர்
தூயநற் காரணி துய்த்துறை நெஞ்சமே. 4

ஆய்வரும் அந்தமில் ஆதிகொள் அன்பினய்
தேய்வறு தென்கலைத் தேர்வருள் தெவ்வறத்
தூய்மைகொள் தொண்டுறத் தூசறு தூயனே
வாய்மைகொள் காரணி வாழ்த்துக நெஞ்சமே. 5

நீதமில் நீசரை நீங்கிநன் நேயமாய்ப்
பேதமில் பிஞ்சகப் பேரிசை நாளெலாம்
ஓதமில் உள்ளுணர் வோங்குற வோதுவாய்
ஏதமில் காரணி யேத்துவாய் நெஞ்சமே 6

நேசமார் நன்னெறி நேடுவார் நற்பதி
வாசமார் வண்ணமே வேட்குவர் வாழ்வினிற்
பாசமாம் பற்றறப் பாதமே தந்தருள்
ஈசனுர் காரணி ஈர்க்கவாழ் நெஞ்சமே 7

ஆத்திகொள் அஞ்சடை ஆரெழில் அற்புதம்
தோத்திரச் சொல்லணி தோன்றுறு மாலைகொண்
டேத்துவார்க் கின்னலம் ஈந்திடும் எந்தையாம்
கூத்தனுர் காரணி கூடுவாய் நெஞ்சமே 8

சீதரன் சீர்மறை மேலவன் காணரும்
ஆதவன் தண்மதி ஆருயிர் தன்னொடு
பூதலத் தீவளி வான்புனற் பூரண
நாதனுர் காரணி நாடுக நெஞ்சமே 9

மாடெழில் மல்கிடு மாபனை மாயமும்
வீடெழில் வீழுமே வீதியின் வித்தனாய்
ஆடெழில் அம்பரன் ஆரியன் அற்புதப்
பீடெழிற் காரணி பித்துகொள் நெஞ்சமே. 10

கூன்பிறைச் சூடிக் கவினுறக் காண்குவர்
வான்துறைத் தெய்வத் திருநெறி யீந்தவர்
நான்மறை நல்கி நலமுறச் செய்பவர்
தேனுறைக் காரணி தேர்ந்துறை நெஞ்சமே 11

சங்கமுஞ் சீரார் சகடமுஞ் சந்ததஞ்
செங்கையி லேந்தும் மணிவணன் காணரும்
பங்கயப் பாதம் பணிந்தணி பாங்கருள்
மங்கலக் காரணி மாண்புறு நெஞ்சமே 12

வேடனார்க் கன்பின் வெளிப்படு வேதியன்
ஆடலில் தோன்றும் அருஞ்சிவ மாமணி
கூடலின் நேயக் குறிப்பினிற் காண்பவர்
பாடலின் காரணிப் பாடுறை நெஞ்சமே 13

செங்கண னோடு சதுர்முகன் தேடரும்
அங்கணன் பாதம் அடியவர்க் கன்பினாற்
பங்கய மென்னப் பதிந்தொளிப் பாய்ந்துறுந்
திங்களூர் காரணி தேடுக நெஞ்சமே 14

ஐம்புல வேடர் அடுதுயர் அட்டிய
பைம்புன லோதிப் பரைமகிழ் பங்கினார்
எம்பர னென்றே யணிகொளும் பாதமே
நம்புவார் காரணி நண்ணுக நெஞ்சமே 15

வேதனும் வேத மொழிகளும் வேட்டுறும்
நாதநற் சோதி நயந்தருள் நம்பனின்
மாதவம் மன்னும் மலர்க்கழல் மாண்பினால்
தீதறு காரணி தேர்ந்துறை நெஞ்சமே. 16

நள்ளிருள் நட்டம் பயிலும் நெறியுள
வெள்ளியங் குன்றின் வளரும் விமலரை
வள்ளியோ ரென்று வரைப்பே வழுத்திட
அள்ளூந் திருக்கா ரணியடை நெஞ்சமே 17

ஆழி நிறத்தவன் ஆவல் நிறையுமா
ருழிப் புனற்பிறந் தாண்ட வரக்கனை
ஆழி விடுத்தழித் தன்பா லருள்செயும்
ஆழி அணிகா ரணியடை நெஞ்சமே 18

அண்ணல் அடிமலர் அன்பா லணிந்தவர்
வண்ணம் வியந்தவர் வாழ்வை வியக்கவே
நண்ணல் நலந்தரும் நாதன் நலந்தரல்
திண்ணம் திகழ்கா ரணியடை நெஞ்சமே 19

வாடும் வகைதனை வாட்டுந் தகையுறத்
தேடுந் துணையெனத் தேற்றுந் திறல்மிகுத்
தாடுங் கழலுறும் அத்தன் அருள்பெற
நாடும் நெறிகா ரணியடை நெஞ்சமே 20

ஈனப் பிறப்பென வெண்ணு திதமுறும்
ஏனக் குருளைகொள் ஏதங் களைந்தருள்
ஞானத் தவவொளி ஞாலத் தனிமுதல்
மோன மலர்கா ரணியடை நெஞ்சமே 21

காமன் அனங்கனுய்க் கண்ணுதல் தீயுறச்
சோமன் அணியுறச் செஞ்சடை மேவிட
வாம மருங்கினில் வாமியைக் கொண்டவர்
ஏமத் திருக்கா ரணியடை நெஞ்சமே 22

பாரோர் பரவிய பங்கயப் பூம்பதச்
சீரோர் சிவனடி யாருறுஞ் சித்தமே
நேரோர் நெறித்தவ நேயரால் நீடுறுந்
தேரூர் திருக்கா ரணியடை நெஞ்சமே 23

பண்ணார் இசைப்பெறும் பண்ணவன் பாங்குறு
விண்ணார் வளியொடு சீதப் புனலொடு
மண்ணார் மிலைந்திடு மானாய் மதிக்கதித்
தண்ணார் திருக்கா ரணியடை நெஞ்சமே 24

சித்தத் தொளிரருட் செம்மைகொள் சிற்பரன்
சத்தத் தொடுதிகழ்ச் சோதியார் சங்கரன்
சுத்த சமரசச் சுந்தரன் சீர்புகழ்
பத்தர் திருக்கா ரணியடை நெஞ்சமே 25

அண்ணல் அடியவர்க் கன்பினா லாடிய
வண்ணம் விளக்குறும் வல்லமை வாய்த்தவர்
எண்ணும் இயல்பிசை யேரினா லோர்ந்துறுஞ்
சொண்ணந் திகழ்கா ரணியடை நெஞ்சமே 26

மேகம் பொழியளி மேன்மைகொள் மாத்தவன்
பாகம் பரையிடப் பாங்குறும் பண்ணவன்
வேகங் கெடுத்தருள் வேய்ந்தவன் வல்லதிண்
யாகத் திருக்கா ரணியடை நெஞ்சமே 27

ஆலம் விழைந்துணும் அற்புதக் கூத்தனின்
கோலம் வியந்துளம் ஏத்துவார் அந்தகன்
காலக் கருத்திலர் கற்குங் கானமின்
சீலத் திருக்கா ரணியடை நெஞ்சமே 28

கொக்கின் இறகைக் கொடுவெலும் போடெழில்
அக்கம் அணிந்தார் அருணிறை வானவர்
தக்கன் செருக்கைத் தகர்த்தருள் செய்தவர்
மிக்க திருக்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 29

மண்ணுங் கனலும் மறிபுனற் காலொடு
விண்ணும் உயிரும் ஒளிக்கதிர் ஓரிரண்
டெண்ணும் இயல்பின் எழிலுறும் எந்தைகொள்
வண்ணந் திகழ்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 30

பற்ருப் பவமும் பரனனி யேத்துவார்க்
குற்ரு யுறவின் உறுநெறி யூட்டிவெண்
முற்ரு மதியை முடிமிசைச் சூடுவான்
நற்ருள் திருக்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 31

கல்லாய்க் கிடக்கும் கருத்துணர் வொன்றிலாக்
கல்லா தவனைக் கடுவெளி வாழ்வுறக்
கல்லா லடியின் கனிந்தருள் காட்டிய
வல்லான் திருக்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 32

துக்கங் களைந்து துதைந்திடுந் தூய்மைகொள்
சொக்க வொளியைச் சொரிந்திடுஞ் சோதியாற்
பொக்கம் பறைக்கும் பொதுச்சபைப் போதமே
தக்குந் திருக்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 33

வில்வத் தருவின் கொழுநிழல் வாய்த்திடுஞ்
செல்வச் சுடரின் செழுமதிச் சொக்கமின்
கல்விக் கடலின் கருத்துறக் காமமே
வெல்வர் திகழ்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 34

மண்ணைச் சுவைத்த மலர்க்கணன் தன்ளுெடு
மண்ணை வணந்த மலர்மிசை வேதனும்
பெண்ணை யிடங்கொள் பரசிவன் பாதமே
நண்ணுந் திருக்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 35

பாசப் படரின் பழியில ளுமென
வாசக் கமல விரைமலர்ப் பாதமே
நேசத் துடனெம் முடிமிசைச் சூட்டிய
ஈசர் திகழ்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 36

கண்ணை யிடந்தப் பியருளெய் துற்றசீர்க்
கண்ணப் பரன்பு தனக்கடி யேனெனுந்
திண்ணம் அருளும் திறந்திகழ் ஏழிசைப்
பண்ணின் திகழ்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 37

பாரி யதனை யணிந்திடப் பங்குற
நாரி தனையே நயந்துறக் கொண்டிடு
வேரிக் கமலப் பதச்சிவ ஞர்தமைச்
சேரும் திருக்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 38

பந்த மகற்றும் பரனைப் பரவிய
நந்த முருளைக் கரத்தின் அணிந்துறு
விந்தன் விளைக்கும் வளங்கள் விரவிய
கந்தந் திகழ்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 39

முன்னை வினையை முழுதுங் களைந்தவர்
அன்னை அனையார் அருளைப் பொழிந்தவர்
தன்னை யடைந்தார் தகவின் உறவினர்
பொன்னை நிகர்கா ரணியுறை நெஞ்சமே 40

---

9. காஞ்சன மாலை

வன்னியில் வெம்புகை அன்ன வொலிகழல் வண்டுறையும்
கன்னியள் காஞ்சிகா மாட்சிகொள் காஞ்சன மாலையையென்
சென்னியில் செந்தமிழ்ச் சீர்த்தொடை செய்தமை
சால்பருளாய்
மன்னிய மாமறை மோதகம் மல்கிடும் ஐங்கரனே. 1

ஓமிசை யுள்ளொளி ஓர்ந்திட ஓதிடும் ஒண்பொருளாய்
வாமியள் வாணியள் வாசியேன் வாய்மொழி வாழ்தகவின்
நேமியள் நேத்திர மூன்றுளிர் நேரிழை நேயசிவ
காமியள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 2

கூளியின் கூட்டொடு கூத்துறுங் கூகையின் காளெழுந்த்
ஆளியின் மீதமர் அம்பிகை அன்பினர் சித்தமுறத்
தாளிணை தந்தவள் தாமதந் தானறுந் தன்மையருட்
காளியள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 3

வாரணன் வேலவன் வாரியின் வாழ்பவன் வல்லசுரர்
ஆரமு தாள்பவன் அந்தகன் ஆதவன் அங்கியொடு
நாரணன் நான்முகன் நாயகன் நாடொறும் நாடவருட்
காரன காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 4

அற்புத அம்பரத் தாண்டருள் அந்தரி அம்பிகைசீர்ப்
பொற்பதப் பொற்சிகை பார்க்கிலாப் பொக்கமார் போதனரி
நற்புகழ் நல்கிடும் நாரியர் நாடொறும் நாமமுரை
கற்பினள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 5

மூவிழி முச்சுடர் மூண்டவன் மூரலான் முப்புரமுன்
கூவியே நைந்திட ஏவினை ஏந்திய ஏகனணை
ஓவியத் தொப்பிலா ஒண்டொடி ஒல்லையின் ஓடைவளர்
காவியள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 6

எம்பிரான் என்றடி ஏத்திடும் எண்ணரும் ஏதமிலா
உம்பரார் வாழ்த்திட ஊனிகழ் உத்தமர் உள்ளமுறும்
கொம்பரார் பூங்கொடி கொண்டலங் கொற்றவை
கொக்கிறகார்
கம்பரார் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே! 7

விண்ணியல் ஆர்புனல் வாழ்வளி வாசியின் வெங்கனலும்
மண்ணியல் ஆனெடுவெங்கதிர் தண்கதிர் எண்குணத்தாள்
வெண்ணியல் வீறுடை வெல்விடை வெள்ளியின்
வெற்புடைய
கண்ணியர் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 8

ஓங்கொலி ஓமென உள்ளூற ஓதிட ரீங்கரித்தாள்
ஓங்கொளி ஓமெழுத் தூடுற ஒன்றிடும் ஓவியமோர்
ஓங்கலின் ஓங்கிய ஒப்பரும் ஓமிசை ரீங்கரத்தால்
காங்கைதீர் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 9

ஆரியை ஆரழல் ஆரணி ஆதியள் ஆகமத்தின்
பாரியை பாரெலாம் பாவுறும் பான்மையள் பாகமுறும்
நாரியள் நான்முகி நாரணி நாதியள் நான்மறைசேர்
காரிகைக் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 10

ஏரணி ஏறுறும் ஏந்தலாம் ஏகனின் எண்குணத்து
நாரணி நாயகி நல்லறம் நல்கிட நாட்டமுறும்
ஆரணி அம்புலி ஆறணி அஞ்சடை ஆதியெனுங்
காரணி காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 11

நீட்சிகை நீணிலா நீடுறும் நீலியள் நீதமுறும்
ஆட்சியள் ஆசறும் ஆகம ஆனன ஆதனத்தின்
மாட்சியள் மாதவ மாகிய மாமயில் மாவடிவாழ்
காட்சியள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 12

மஞ்சுகு மாரியள் மாதவம் மல்கிய மாக்கருணை
அஞ்சுகும் ஆயநல் அம்பிகை அஞ்சொலின் ஆரணத்தள்
தஞ்சகந் தான்பெரி தாமெனுந் தன்மையைத் தாழ்த்தியவர்
கஞ்சுகும் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 13

எண்ணினும் எத்திசை ஏத்தினும் எங்கணும் என்றுமுள
பண்ணினைப் பாவுறப் பாடிடும் பத்தரின் பற்றுறுவாள்
ஒண்ணகை ஒண்டொடி ஒன்றுறும் ஒப்பரும் ஒண்ணுதலார்
கண்ணினள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே.

நண்ணிய நாயகன் நல்லிடம் நல்கிடும் நற்றவத்தள்
தண்ணியல் தாமரை தானுறை தன்மையள் தங்குபவள்
பண்ணியற் பாவினிற் பாங்குற பான்மதிப் பன்மலர்சேர்
கண்ணியள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே.

ஆர்த்திடும் ஆணவ மாசெலாம் ஆழ்த்திடும் ஆரணத்தள்
தோத்திரம் ஓதிடத் தோன்றிடுந் தோடுடைத் தோகையவள்
ஈர்த்தருள் ஈந்திட ஏறுகை ஈடிலா ஈசனுறும்
கார்த்திகை காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 16

வன்மமில் வாய்மொழி வாழ்வினர் வாக்குறும் வாகையுற்றுள்
பன்மலர்ப் பொற்சடைப் பிஞ்சகன் பங்குறும் பார்வதியாள்
பொன்மரைப் பூம்பதம் போற்றிடும் பொக்கமில்
போதகத்தாள்
கன்மமில் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 17

பொங்குறு புண்ணியப் பூம்புனற் பொற்சடை பெற்றிலங்கும்
பிங்கலன் பங்குறும் பங்கயந் தங்கிய பாதமுற்றுள்
குங்குமம் குந்தளம் குண்டலம் கொண்டுறும் குண்டலினி
கங்கறு காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 18

அந்தகன் அல்லலை அன்பினுல் அன்றழி ஆரமுதாள்
சந்தத சந்தன சுந்தர சந்திர சந்தரிகொள்
அந்தரி அம்புய அம்பதம் ஆற்றிய அற்புதத்தால்
கந்தழி காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 19

தாந்திமித் தாண்டவந் தானமை தாரகத் தாமரைசேர்
சாந்தியைச் சாலவுஞ் சாற்றிடுஞ் சாகரச் சாமளையாள்
பூந்துகிற் பூரணி பூதலப் பூசுரர் பூணகத்துக்
காந்தியள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 20

பாமரன் பாங்குறப் பாதகம் பாற்றிய பான்மையவள்
மாமரு மாவடி மல்கிய மாமயின் மாமணியாள்
தாமரைத் தண்ணடி தாரகந் தானமர் தன்மையள்சீர்
காமரு காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 21

அங்கியை அங்கையி னேந்திசிற் றம்பலத் தாடிமகிழ்
பங்கயப் பூங்கழற் பொற்பதப் பண்ணவன் பங்குடைய
கொங்கையள் கொங்கலர் கொன்றையங் கொத்தணி
செஞ்சடைமேல்
கங்கையள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 22

அஞ்சனம் அப்பிடும் அங்கணி ஆரியன் அன்புறுசீர்
பஞ்சன பல்லவ பாதமும் பற்றிடும் பாங்கருள்வாள்
வெஞ்சின வெவ்வினை வீக்கியே வீடருள் வெற்புடையாள்
கஞ்சன காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே. 23

தும்பையின் தூமலர் தூவுறுந் துங்கமார் துர்க்கையெனும்
அம்பையள் அப்பிணை அப்பிய அஞ்சடை ஆடகஞ்சேர்
கொம்பையைக் கொண்டுறும் கொங்கையள் கொட்டமார்
கோதையுறும்
கம்பையள் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 24

சிற்பர சிட்டரின் சீர்திகழ் சித்தமார் சிம்மமுறும்
கொற்றவை கொல்புலித் தோலுடைக் காளியள் தாசரிசை
கற்பகக் காஞ்சன மாலையைக் கண்ணுற வோதியுள்கிக்
கற்பவர் காஞ்சன நெஞ்சுறுங் காஞ்சிகா மாட்சியம்மே 25

---

10. நிர்க்குணப் பத மாலை

வெண்ணில வேந்து வொண்சடை யான்றன்
விண்ணொலித் தார்க்கும் வெங்கழற் பாதம்
கண்ணிய மீயுங் கோகனப் பாதம்
கற்றவ ருள்ளங் கூடிய பாதம்
பண்ணுற வோங்கும் பூரண ஞதைப்
பண்ணவ னர்க்கும் பூங்கழற் பாதம்
நிண்ணய மாகும் நீணெறிப் பாதம்
நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே. 1

சத்திய ஞானச் சம்புவின் பாதம்
சத்துவச் சீலச் சீர்கெழு பாதம்
இத்தியின் கீழுற் றின்னல மீந்தே
இங்கிதத் தாளும் ஈசனின் பாதம்
பித்துறப் பாடிப் பீடுறு வார்கொள்
பிஞ்சகன் போதப் பொற்கழற் பாதம்
நித்தில மாகும் நீணெறிப் பாதம்
நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 2

அம்மதி யாத்தி யாருெடு சூடும்
    அண்ணலா னந்தத் தாடுறும் பாதம்
செம்மதிச் சேருஞ் செல்வநற் பாதம்
    செங்கம லம்போற் ருேன்றியுள் ளத்துள்
சம்மதித் தாடுஞ் சற்குரு பாதம்
    சஞ்சலந் தீர்க்குஞ் செந்நெறிப் பாதம்
நிம்மதி நல்கும் நீணெறிப் பாதம்
    நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 3

தென்னவ னுதத் தண்புனற் றீபந்
    தெள்ளூறத் தோன்றுந் தேனமர் பாதம்
மென்மல ராகும் மேயவர் சூடும்
    மென்கழற் பாதம் மன்னிய பாதம்
சின்மய மாகும் சித்துற வாடுஞ்
    சிற்பர னூர்தஞ் செந்திறற் பாதம்
நின்மல மாகும் நீணெறிப் பாதம்
    நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 4

அட்டியின் ருடும் அற்புதப் பாதம்
    அம்பலந் தன்னில் ஆடுறும் பாதம்
எட்டிரண் டேத்தி யெண்ணுநற் பாதம்
    ஏழிசை யின்கொள் ஏமமின் பாதம்
வெட்டவெ ளிக்குள் வார்கழ லார்த்து
    வெம்மையை வீக்கும் வல்லதண் பாதம்
நிட்கள மாகும் நீணெறிப் பாதம்
    நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 5

முத்தியை நாடி முந்துறு வார்தம்
    மும்மலம் மாய்க்கும் முத்தொளிப் பாதம்
புத்தியை யாளும் பொற்கழ லூற்ற
    பூரண மின்செய்ப் பூவெழிற் பாதம்
பத்தியின் மிக்கப் பண்புறு வார்தம்
    பாட்டிசை யோங்கும் பண்ணவன் பாதம்
நித்திரை நீக்கும் நீணெறிப் பாதம்
    நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 6

சிந்தையுள் வாழுஞ் சித்திசெய்ப் பாதம்
சீதரன் காணுச் சீதளப் பாதம்
பந்தமும் பாசப் பாவமும் பாற்றும்
பத்தியி னேங்கும் பண்ணிசைப் பாதம்
சந்தமுஞ் சீருஞ் சேர்ந்திலங் குற்ற
செந்தழற் போலுஞ் செவ்விய பாதம்
நிந்தனை யில்லா நீணெறிப் பாதம்
நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 7

நட்டமே யாடி நன்னெறி யென்றும்
நல்கிய பாதம் நாதனற் பாதம்
மட்டில தாகி மேன்மைகொள் பாதம்
மங்கல தீபம் மல்கிய ஞானச்
சிட்டரார் சிந்தைச் சேர்ந்திடும் பாதம்
சீர்கெழுச் செல்வச் சிற்பர பாதம்
நிட்டைகொள் ஞான நீணெறிப் பாதம்
நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 8

விச்சையின் வல்ல வித்தக வாணன்
விந்தையின் வாழ்த்தும் வீதிகொள் பாதம்
அச்சுத னார்க்கும் ஆணவம் ஆழ்த்தி
அற்புத மாற்றும் அம்பரப் பாதம்
சச்சிதா னந்த சங்கர பாதம்
சற்குரு தந்த சத்தினிப் பாதம்
நிச்சய மாகும் நீணெறிப் பாதம்
நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 9

பத்தரின் தொண்டிற் பண்புறச் சேர்ந்து
பன்னலஞ் செய்யும் பங்கயப் பாதம்
ஓத்துளங் கூடும் ஒண்பொருட் பாதம்
ஓதுவார்க் கின்னல் ஓட்டிய பாதம்
சித்தமுங் கண்ணுஞ் சேர்ந்துறத் தேடுஞ்
சிற்சபை யாடுஞ் சின்மயப் பாதம்
நித்தமும் நண்ணும் நீணெறிப் பாதம்
நித்தியா னந்த நிர்க்குணப் பதமே 10

11. ஏகம்பமாலை

என வழங்கும்

திருக்கச்சியேகம்பர் திருவந்தாதி

காப்பு

குருவே! குடிலைக் குறியே! களிற்றின்
உருவே! உயர்வின் அருளாய் !—திருவே
விளைக்கும் விரைமொழி மாலையே கம்பர்
திளைக்கும் தகவார் திறத்து

நூல்

ஒன்றிலாய்! எண்ணில் இரண்டிலாய்! மும்மலந்தீர்
மன்றுளாய்! நான்மறைசேர் ஏகம்பா !—ஒன்றருள்
ஐந்தெழுத் தாறெழும் எண்குணத் தன்பினவ
பைந்தொடை ஞானசம் பத்து. 1

பத்துத் தலையுறு வானிசைச் சாமமே
நத்தும் நரிபரிசெய் ஏகம்பா !—கத்தும்
கடலன காமம் களைந்தம் பலத்தே
நடமொடா னந்தத் திரு. 2

இருள்போல் இலங்குமஞ் ஞானமகல் ஞானப்
பொருளே பொலிவுறுமே கம்பா !—அருளாய் !
குளத்திற் புலனுங் கதிர்போல் உயிர்கொள்
உளத்தில் ஒலிக்கும் ஒளி 3

ஒளியா தடியார் உளத்துள் ஒளிர்தண்
அளியா ரணிசெயே கம்பா !—நளியார்
நலமே அருள்கூர்ந் ததனுல் நயத்தல்
இலமே இருள்கூர் இழுக்கு 4

இழுக்கினா றென்னை இயக்கிடா துள்ளம்
பழுக்குமா றாற்றுமே கம்பா !—அழுக்கற
ஆகத்துள் வாழ்நினைக் காணார்தாங் கண்டனரோ
லோகத்துள் கோயில் எடுத்து? 5

எடுத்த திருவடிசேர் எண்ணரும் ஆன்மா
தொடுத்த புகழ்வளரே கம்பா!—கடுத்த
மனத்தின் கசடற மாநலம் நல்கிச்
சினத்தின் செருக்கறச் சீவு. 6

சீவனிற் சீவனாய்ச் சீர்தர வல்லனே !
தேவனிற் றேவனே ! ஏகம்பா !—மூவினை
மும்மலம் முக்குண முற்றகம் மூடிய
மம்மரை மாற்றி மலர் 7

மலர்மிசைவாழ் நாற்றிசை நோக்கினா னோடு
மலர்க்கணனுங் காணருமே கம்பா !—மலமற
மன்றுளாடி மன்னும் மணிப்பதங் காட்டியே
நன்றுசெய நல்காய் மருந்து. 8

மருந்தே ! மணியே ,மா மந்திரமே ! என்னுள்
இருந்தே இருள்களையே கம்பா !—திருந்தேன்
திருவடிச் சேர மறந்தேன்; இருந்தேன்
குருமொழி கேட்கும் வரை 9

வரையெடுத்த வாளரக்கன் றன்வலி வீயப்
பரைமகிழுந் தாளமையே கம்பா !—கரையடை
வந்திக்கோர் ஆளாகி மண்சுமந்த வான்கருணை
சிந்திக்கும் சிட்டர்க் கணித்து 10

அணியே ! அறவா ! அருள்ஒளியே ! அன்பர்
பிணியைக் களைந்தருளே கம்பா !—பணியேன்
பிறந்தேன் இணையடி சென்னி அணிய
மறந்தேன் மறவேன் இனி 11

இனியனே! அன்பர் இதயனே! வானர்
பனிமலர் ஆத்திகொளே கம்பா!—கனியுறு
தோலும் விதையும் கழலற் கெளிதுறல்
போலும் பசுபாசம் ஆற்று 12

ஆற்ருெடு நீள்பிறைக் கீற்ருெடு நேயமார்
ஏற்ருெடு தோற்றமார் ஏகம்பா!—நீற்ருெடு
நித்தமும் அன்பு குழைத்தணி வித்தருள்
சித்தமும் சீர்செய் அழகு. 13

அழகொடா லின்கீழ் அமர்தென் னமுதே!
பழமறை தேடருமே கம்பா!—நிழலிருக்கப்
பட்டமரத் தில்வாழாப் பைங்கிளிபோல் மெய்க்கூடு
விட்டகலா விக்குன்ருள் காப்பு. 14

காப்பதும் பின்கரந்து கூறுசெய் தாற்றுவதும்
பூப்பதும் பூண்டருள் ஏகம்பா!—ஆப்பது
நீக்கியே வானுழைத் தல்லலுற்ற வானரம்போல்
ஏக்குறும் ஏழைக் கிரங்கு 15

இரந்தா யெனிலுன் பலிக்கென் இயல்பே
பரந்தாய் புறத்தகத்தே கம்பா!—கரந்தேன்
மயல்கூர் மலத்தை அகத்தே அகற்றுஞ்
செயல்கூர் சிவமாம் குரு 16

குருந்தின் குடைக்கீழ்க் குருளைக் குறைதீர்
குருந்தைக் குழைக்குமே கம்பா!—குருத்தாள்
குணக்கும் குடக்கும் குலவிக் குவியக்
குணமே குறிப்புறக் கூடு 17

கூடும் குறிப்பிளுெளி கூட்டும் ஒலிகழலாய்!
நாடும் நலமருள் ஏகம்பா!—தேடும்
தவப்பொருளாய்த் தோன்றும் தயவளிக்கச் சேரும்
சிவப்பொருளாம் ஞானமே கா 18

காவிக் கருந்தடங் கண்ணுற் கயலொக்கும்
தேவி தழுவிமகிழ் ஏகம்பா !—ஆவி
அலமந் தலையா தபயமென் பேன்பால்
மலமூன் றும் வாராமற் கா 19

காலும் கனலும் ககனமும்நீ ரும்பூவும்
மாலும் அறிவரியை ! ஏகம்பா !—மேலும்
பிறவா திருக்கப் பிறந்தேன் பிரியேன்
இறவா தருள்சிற் பதம் 20

பதமுற்ருர் பற்றறப் போற்றும் பெரியாய் !
நிதமுற்ருள் நற்குருவே கம்பா !—நிதமுற்ருல்
முட்டையின் நீங்கும்புள் மீண்டுருப் போலாகம்
விட்டுயிர்சென் றெய்தாக் கரு 21

கருவிற் கலவாக் ககனக் கடலே !
திருவிற் றிகழுமே கம்பா !—இருள்கூர்
வினையறச் செய்யும் வினையருள் நாளும்
நினைத்தொழு தேத்தும் நினைவு 22

நினைப்பவர் நெஞ்சின் நிருத்தமே யாற்றி
முனைப்பறுத் தாளுமே கம்பா !—வினைப்பிணி
வாய்க்குமோ வல்லநன் வாய்மையான் வஞ்சகம்
தீய்க்குமோ உள்ளக் குடில் ? 23

குடிலைப் பொருளைக் குகன்பா லறியப்
படியுஞ் சிவபரமே கம்பா !—படிந்தேன்
புகழ்ந்தளி மாலைமகிழ் புண்ணியா ! போற்றின்
இகழ்ந்திடு மோஇவ் வுலகு ? 24

உலகுண்ட மாயனும் உண்ணற் கரிய
பலவண்ட மாற்றுமே கம்பா !—மலமண்டு
மேனியன் மாசெலாம் மாற்றிய மேயநின்
மேனிலை கூட்டா மதம் 25

மதமுற்ற மாவிலங்கை மாய்த்ததன்றே லுற்றுள்
இதமுற்ற கச்சியே கம்பா !—பதமுற்றுச்
சிந்தை சிறக்கவே சீவனிற் சோதியாய்
நிந்தை நிலையெலாம் நீக்கு 26

நீங்கலா நீதனே ! நின்மல நேயனே
ஏங்கலா இன்பமே ! ஏகம்பா !—ஓங்கலாய் !
உள்ளத் தொருங்குயர் ஒண்சுடர் கூடவே
கள்ள மனத்தால் கடிது 27

கடிதா மரையா யிரத்தேத்தும் மாலுன்
அடிதா னறிகிலனே கம்பா !—படிவேன்
பிடிக்குள் பவளப் பொலிவின் அருளாய்
நொடிக்குள் இருதாள் கனிந்து 28

கனிசேர் சுவையே ! கரும்புறு சாறே !
இனியா ரிதமே!ஏ கம்பா !—புனிதப்
பொலிவுறு புந்தியுள் பொன்னம் பலத்தாள்
ஒலித்துற வுண்டே சுகம் 29

சுகமுற்று னந்தத்திற் சும்மா வொடுங்கும்
அகமுற்று யம்பரத்தே கம்பா !—சகமுற்றார்
கண்ணுஞ் சலமறக் கண்ணுற்று னன்பினுல்
நண்ணும் நடத்தவர் மாட்டு 30

மாவடு கண்ணுறு மாதின் முலைதவழ்
தூவடுத் தொண்டுறும் ஏகம்பா!—பூவெடுத்
தாளும் அருணிறை யான்மா வுறுபதத்தின்
மாளும் மலமூன்று மா 31

மாரியார் வானமே மன்றுறு மாதவ!
வாரியார் வாய்மையே! ஏகம்பா!—நாரியார்
நாயக! நன்றருள் நாதமார் நல்லறச்
சாயலின் கூடுஞ் சுகம் 32

சுகம்பறிக் கள்வரைவர் தம்மைச் செகுக்கும்
சகம்புகழ் சற்றருவே கம்பா!—யுகம்பல
தேடினுந் தேர்ந்திலர் தம்மை விடுத்தனை
பேடிலர் புந்தியுள் பேசு 33

பேச்சறப் பேதைமை பேர்த்திடும் பெற்றியே!
ஏச்சறுத் தின்புறும் ஏகம்பா!—நீச்சச்
சினைப்புகா வண்ணஞ் சிவமுறக் கொண்டாள்
முனைப்பெலா மேற்குங் கலம் 34

கலாலடி கொண்டு நலாதரங் காட்டுங்
கலாதர கச்சியே கம்பா!—புலாலுறும்
என்புதோ லாக்கை இயங்குளத்துள் நீடருள்
புன்புரை போக்குநற் கூத்து 35

கூத்துகந் தார்தமுட் கூடும் நடத்தரசே!
ஈத்துவக்குந் தாயே ஏகம்பா!—ஏத்துவாம்
முந்தை வினையற மூப்பில் முழுமதி
சிந்தை முடிவில் நிறுத்து. 36

நிறமைந் துடையை யெனினும் ஒளியாந்
திறமொன் றுடையையே கம்பா!—அறமொன்
றறியேன் அவலம் அறுக்கும் அடியார்
நெறியே! அருளாய் நெடிது 37

நெடியோனும் நான்முகனும் நேடியுங் காணு
அடியோனே அன்புறுமே கம்பா!—கொடிதாம்
பிறவிக்கே மாளா தருளன் பினழி
மறலிக்கே தார்மும் மலம். 38

மும்மை யுகக்கும் முழுமை முதல்வனுய்ச்
செம்மை நலமருள் ஏகம்பா!—எம்முள்
வினையற நன்றே விளங்கி யொளிர்வாய்
சினையறச் செய்தருள் அன்பு 39

அன்பால் குழையகம் வன்பால் அறமகிழ்ந்
தென்பால் தமிழ்அருள் ஏகம்பா!—தென்பால்
சிறந்ததே செய்யும் சிவநின்னை ஏத்தப்
பிறந்ததே நற்பயனும் நாள். 40

நாணொடு காடறுங் கண்ணப்பர் அன்புகொள்
மாணடி மன்னுகச்சி யேகம்பா!—ஆணவ
மம்மர் மழித்தருள்! அன்பின் மலர்ந்துறுஞ்
செம்மை திகழுமேன் மை 41

மைதவழ் மீன்விழி யாளை மருங்கிருத்திப்
பைதவழ் பாம்பணி ஏகம்பா!—ஐவர்தாம்
மண்டுறும் மேனியிற் சுண்டுறும் நாள்வரை
கொண்டுறும் பாவிச் சுமை 42

சுமையெனக் கொள்ளா வுடலுயி ரென்றே
அமையுளம் நல்குமே கம்பா!—இமையவர்
வேதம் இசைத்துற லொக்குமோ உள்ளூறு
நாதம் ஒலியான்ம வண்டு? 43

வண்டாய் வலத்து வருவேன் விரைமலர்ச்
செண்டாய்ச் சிறந்தருள் ஏகம்பா!—தண்டா
மரைத்தா ளிணையில் மனமுற்று நின்றேன்
உரைக்குஞ் சிவநாமம் நா. 44

நாகம்பொற் கங்கைசீர் நல்லோதி நண்ணுற்ற
பாகம்பெண் ணுகத்தாய்! ஏகம்பா!—வேகம்போய்
ஏகம்பா! ஏகம்பா! என்றென்றும் ஏத்துங்கால்
ஏகற்ற ஏதமிங் கேது? 45

ஏத மறுக்கும் இறையே! இசைவளர்
போதத் தொளிதிகழ் ஏகம்பா!—நீதக்
கடலாய் நிலவுமனங் கூடி யருளிற்
கடவாய் கடத்திடு தூர். 46

தூய புனன்மதி தாங்குஞ் சடையுறு
நேயத் தருள்கச்சி யேகம்பா!—மாயப்
புழுக்கூட் டமிகவாம் புன்பொதி யாக்கை
அழுக்கூட் டமறவே ஆள். 47

ஆள்வினை ஆற்றுநல் ஆரிய! ஆட்டுவாய்
கோள்வினைக் கோதற ஏகம்பா!—வாள்வினைத்
துன்பைத் துடைக்கவே தூக்குந் திருவடியால்
அன்பை அணையவே பம்பு. 48

பம்பும் வினையகற்றிப் போதப் பொருளுணர்த்தி
நம்பும் எவர்க்குமருள் ஏகம்பா!—செம்பொன்
மலையள வாகினும் வேட்கிலனே தென்னில்
நிலையிலாத் தன்மையதாங் காசு 49

காசினி யன்ன கசடார் கடுகனையேன்
மாசினை மாய்த்தருள் ஏகம்பா!—பாசினைப்
பற்றவோ? வான்வெளி முற்றவோ? பான்மையால்
உற்றவோ உயிர்கள் இறந்து? 50

இறக்கிலாத் தூய்மை துறக்கிலா யீச!
பிறக்கிலாக் கச்சியே கம்பா!—மறக்கிலேன்
பன்மொழி வாயாற் பரிந்துரைத்தாய் பொற்சபைச்
சின்மொழி தேடுஞ் செவிக்கு. 51

செவிக்கினிய நாதமே! செம்மைவளர் சொல்லே!
கவிக்கினிய கன்னலே கம்பா!—கவினருள்
சீலமுறு சிந்தையுள் நிற்கச் சிதையுமே
மூலமல மென்னும் மறு. 52

மறிமழுக் கொன்றை மலர்மதி கங்கை
நெறிமொழி நேமிகொளே கம்பா!—பொறிகெழு
ஊனுர் உயிர்வாழ்க்கை வேட்டமிலன் என்பேனைத்
தேனுர் மலர்ப்பதத் தாள். 53

ஆளரி மேலுரி மேலுறப் போர்த்திரு
தாளுறு தாண்டவத் தேகம்பா!—மூளவ
மும்மலந் தீசேர் மெழுகொத் தகன்றுயிர் 54
விம்மவே தோன்றும் அறிவு.

அறிவால் அறியும் அளப்பருஞ் செம்மை
நெறிவாழ் பதிவளரே கம்பா!—பொறிவாழ்
முனைப்பற வோதும் குருமந் திரத்தால் 55
வினையறத் தோன்றுப் பிறப்பு.

பிறைமதி சென்னிகொள் பெற்றியாய்! போற்றும்
மறைமொழி மல்குமே கம்பா—நிறைமொழி
நல்கி நயந்தெமுள் நன்றருள் வானமுதாம் 56
பல்கித் துளிக்கும் பனி.

பனிமலர்க் கொன்றைப் பிறைமதி சூடும்
தனிமுதற் ருதையே கம்பா!—புனிதம்
உறவோ உணரப் பெறவோ பவமும் 57
அறவோ அளித்தாய் பிறப்பு.

பிறவிப் பிணியைப் பறைக்கும் பொருட்டே
உறவின் உளங்கவரே கம்பா—~~ஒளியில்~~ மறவி
~~பாசடைப் பொய்கைபோல் பாசமாம் பற்றினுல்~~
நடுங்கித் தளரும் நடத்தா எமினோ 58
~~மாசடை யாமுனுள் கூடு.~~
ஒடுங்கும் உளத்துள் எளிது.

எளியர்க் கிரங்கி இனிதருள வல்லாய்!
அளிகொள் அமுதமே கம்பா!—ஒளியில்
பாசடைப் பொய்கைபோல் பாசமாம் பற்றினுல் 59
மாசடை யாமுனுள் கூடு.

கூட்டைவிட் டானினை நீக்கிப் பிறகூட்டுள்
மீட்டடைத் தாட்டுநல் ஏகம்பா—கூட்டியருள்
பட்டியின் நீங்குபசு மீண்டுமதை யுற்றநிலை 60
அட்டியதாள் ஆண்டருள் வான்.

வானமு தத்தை விழைந்துப தேசிக்கும்
ஞான குருகச்சி யேகம்பா!—மோன
நிலவா யிலங்குளத் தாண்டருள்! பொய்ம்மை
கலவா திருக்கும் பொருட்டு 61

பொருப்பினர் புண்ணிய! பொங்கர வாட்டும்
விருப்பினர் வேதியஏ கம்பா!—நெருப்பினிற்
காலனைக் காலினுற் கன்றிடக் கூட்டுமக்
காலமே கண்ணுறக் காட்டு. 62

கானுற்ற மானேந்துந் தேனுற்ற கொன்றையாய்!
ஆனுற்ற ஆருணய்! ஏகம்பா!—வானுற்ற
வண்ணத்தில் வையத்தை வாழ்விக்கும் வல்லார்தம்
எண்ணத்தில் உண்டோ இடர்? 63

இடர்கெடுத் தாளும் இமவரைத் தேவே!
படர்வினை பாற்றுமே கம்பா!—நடத்திரு
நேரின் இணையும் நிரையொன் றவருள்
சீரின் சமன்செயுங் கோல் 64

கோலமிகு கோவலன் தன்ஞெடு கோகய
மேலவனும் தேடரியை! ஏகம்பா!—பாலை
வனப்புலன் வீய மயில்புரை ஆனுள்
மனப்பொழில் தூயதாய்ங் பேணு. 65

பேணும் பொழுதினும் பேழ்க்கும் பொழுதினும்
பூணும் பெருநிறை ஏகம்பா!—நாணும்
அயிரா வதத்திந் திரனும் மலஞ்சேர்
உயிரா லழிவனே நைந்து. 66

நைந்தே அலையும் நவைசெய் பொறியுணர்
வைந்தே அகற்றிடும் ஏகம்பா!—பைந்தே
னலங்கல் அணியும் பரமா அழகா
மலங்கேன் மறவேன் நினை 67

நினைப்பும் மறப்பும் கடக்கும் நிலைக்கு
முனைப்பை முறிக்குமே கம்பா!—வினையின்
உறுதுயர் வீக்கும் குருமொழி யன்ன
நறுமொழி நல்குமே நூல். 68

நூற்கடல் நுட்பம் நுவலுநன் னேயமன்றி
மாற்கடல் தேடரியை ஏகம்பா!—பாற்கடல்
ஆலமே தேவரஞ்ச நிற்கமுதாம் அற்புதம்
சீலமே செய்யும் சிறப்பு 69

சிறைவண் டுவக்குசெம் பொற்கொன்றை வேணிப்
பிறைகொண் டுவக்குமே கம்பா!—நிறைவாய்ப்
பழுத்துக் குலுங்குகனி யோடொக்கும் வாழ்வை
அழுத்தும் அவாவெனும் வித்து 70

வித்தினுக்கு வித்தாகி வேரறுக்க வல்லசிவ
நித்தியமாய்த் தோன்றுதிரு வேகம்பா!—தத்துவத்தால்
ஆனார்? சிவமார்? உயர்விச்சை தானார்? சொல்!
நானார்? அருளார்? விளக்கு. 71

விளங்கும் ஒளியே! வினயத் துருவே!
உளங்கொள் உணர்வுறே கம்பா!—வளங்கொள்
படிமுறை நான்கும் பதித்தாள் பரிந்து
கொடிதுறை வையகத் தே. 72

தேமொழி தேற்றுந் தெருளே! திகழ்கொன்றைப்
பூமுடிப் பொற்சடை ஏகம்பா!—பூமிசைத்
தோன்றிமறை தன்மைத் தொழிலின் தொடரற
ஊன்றிநடங் கூட்டுநற் றாள் 73

நற்றா மரையன்ன நெஞ்சம் நயக்கவே
பொற்றாள் பொருத்தியருள் ஏகம்பா!—உற்றார்
உறவுடன் உண்ணும் உலகும் உடனே
மறலிமுன் னின்றழைக்குங் கால்? 74

காலமே! கண்ணுதற் கோலமே! கங்கைகொள்
சீலமே! சித்தூறும் ஏகம்பா!—சூலமே
கொண்டு வினையறக் கூடி விதித்தருள்
அண்டம் அனைத்துமே தான். 75

தான்தன தென்னுந் தருக்கெலாந் தீய்த்துறு
வான்பதத் தாண்டருள் ஏகம்பா!—மான்கரத்
தேந்திடும் ஏகனாய் எண்ணில னேகனாய்க்
காந்தியாய்க் காண்பாம் உளத்து. 76

உள்ளதும் இல்லதும் உள்குவார் தன்மையார்
வள்ளலே கச்சிவாழ் ஏகம்பா!—கள்ளமே
கூடும் கருத்தினார் கூற்றின் அகவினைச்
சாடும் சிவநேயத் தே. 77

நேயக் கடலே நினைபவர் நெஞ்சுளே
தூய புனலருள் ஏகம்பா!—மாயத்
தளையகல் விக்கும் தனிவிளக் கேற்றிக்
களைப்பறுத் துள்ளத் தொளிர் 78

உள்ளத் தொளிர்சுடர் உன்னும் உயர்வொடு
தெள்ளத் தெளிவருள் ஏகம்பா!—எள்ளும்
வகையின் உலகுள் வடிவினேங் குற்றேன்
தகைமை தகர்த்தாள் தக. 79

தக்கன் தலையறுத் தாட்கொளுந் திண்டிறல்
மிக்க தழலொளியே! ஏகம்பா!—நெக்குற்
றுருகிப் பரவுவார் தம்முள் திகழ்ந்து
பருகி அருளார் இசை 80

இசைவளர் இன்பமே! இன்னமுதே! ஓங்கல்
மிசைவளர் ஈசனே கம்பா!—நசைவளர்
ஐம்பொறி சார்புலன் ஐந்தும் அடங்கவே
பைம்புன லொத்தகத் தாள். 81

அகடூர் அரவணி ஆர்சடை அண்ணல்
பகடூர் பரிவுறே கம்பா!—சகடூர்
உலகுயச் சீரருள் உள்வெளி ஞானம்
இலகுயர் பேரின்ப மே. 82

இன்பமென் றேத்தி இணையடி சூடுவார்
துன்பமொன் றெய்திலர் ஏகம்பா!—அன்புவொன்
றில்லா இழிவினர் தம்முள் இனிமையுஞ்
செல்லாச் சிறுமையுண் டே. 83

உண்டிலை என்பர்தம் உள்ளந் துருவுற்றே
உண்டிலை உண்மையே ஏகம்பா!—தொண்டனேன்
என்றிணைச் சீரடி ஏத்துநற் றொண்டர்க்கே
மன்றினி லாடும் மரு 84

மருவார் மலர்சேர் மதிகூர் சடையார்
குருவாய்த் திகழுமே கம்பா!—அருளாய்!
கலைபயில் நெஞ்சில் கலையெனத் தோன்றி
நிலைதனை நல்குநித் தம் 85

நித்திய ஞானமே! நின்மல நேயமே!
சத்தியச் செல்வமே! ஏகம்பா!—பத்திசெய்
கோலத் துளந்தனிற் றண்மை கமழவருள்
சீலத் தவர்பரவுஞ் சீர். 86

சீர்மிகு சிந்தையுள் நின்றருள் சோதியே
பார்மிகு பேர்வளர் ஏகம்பா—கூர்மிகு
நீதியின் நேர்தரு வாய்மையான் நீணிலம்
வேதியின் வைத்தருள் வேட்பு 87

வேடனு யந்நாள் மொழிந்தவா றுண்டனை
வேடனுர்க் கின்னருள் ஏகம்பா—சீடனேன்
ஏங்குளஞ் சீர்செயும் சற்குரு நாதனே
பாங்கருள் பண்பின் உற. 88

பண்பின்கூர் பைந்தமிழால் நண்பின்கூர் சுந்தரர்க்குக்
கண்பரிசு தந்தருள் ஏகம்பா!—தண்புனல்சூழ்
சண்பைக்கோ நாவரையர் ஞான மணிமொழி
எண்பித்து வான்வெளி யேற்று 89

ஏறுறும் ஏற்றமார் ஏரார் சடைமிசை
ஆறுறும் அண்ணலே! ஏகம்பா!—நீறுறும்
நெற்றியின் கண்ணுறும் வண்ணமே ஞானமார்
பெற்றியின் வைத்தருள் தேர்ந்து. 90

தேராகுந் தென்றலில் தேரானுய் வந்தமதன்
சீராகம் நீறுசெய்த ஏகம்பா !—நேராகும்
நன்னெறி நல்கிடு நால்வர் நறுந்தமிழ்ச்
சென்னெறி யன்றோ துணை? 91

துணையெனத் தோன்றித் துயரறத் துன்னும்
இணையடி யீயுமே கம்பா!—அணையறு
வெள்ளம் அனையதாங் கள்ளம் அகற்றிடற்
குள்ளம் விழைய வருள். 92

அருளமு தூட்டி அகங்குழை விக்கும்
தெருளமு துற்றவே கம்பா!—மருளகலும்
ஞானத் தொளிர்கதிர் முன்னம் பனிவரைவாழ்
மோனத் தவத்தவர்க் கே. 93

தவம்புரி ஞாலம் தழைத்திடத் தேற்றுஞ்
சிவம்புரி ஞானமே கம்பா!—அவம்புரி
ஆன்மா அலைந்துறல் காட்டி அறிவருள்
வான்சேர் நெறிதுரியத் தே. 94

துரியமும் தாண்டிய தூய வெளியில்
அரியதாய்த் தோன்றுமே கம்பா!—உரியதாய்
உண்ணும் உலகெலாம் உள்ளேன் உகந்தளி
அண்ணும் அருளார் அமுது 95

அமுதுணும் ஆற்றல் அடியவர்க் கீந்தே
அமுதெனத் தோன்றுமே கம்பா!—அமுதின்
சிறக்குங் கரைதவழ் அன்பினு னந்தம்
திறக்கும் மடைவெள்ள மே. 96

வெள்ளஞ் சடைமிசைத் துள்ளும் வகையுறு
வள்ளல் கருணையே! ஏகம்பா!—அள்ளும்
மனத்துள் மயலுரு மாண்பு மதிக்கும்
இனத்துள் இணையும் திரு 97

திருநிறை கச்சித் திறமுறு மூதூர்
அருணெறி யாளுமே கம்பா!—குருவடி
வானமே னன்னிலை யெய்த வழிவளர்
ஞானமே கூடும் மதி 98

மதுகர மார்க்கும் மலர்க்குழல் வாமத்
தொதுக்கிய கச்சியே கம்பா!—முதுக்கடன்
தீர்த்தாய் திருவடி காட்டிப் புதுக்கடன்
சேர்த்தாய் சிவப்பணியாஞ் சீர் 99

சீர்மிகு சித்திசெய் சிற்பரஞ் சோதியே!
ஆருயிர் ஆட்கொளும் ஏகம்பா!—ஏர்மிகு
நாதத்தின் தேற்றமாஞ் சித்தத்தின் ஏற்றமாம்
வேதத்தின் அந்தத்தால் ஒன்று. 100

நூற்பயன்

அந்தமும்சொல் ஆதியும் அற்றவே கம்பர்கொள்
அந்தாதி மாலையருள் ஆற்றுமே!—அந்தமிலாப்
பேரன்பு பெய்யுமே; பேதைமை பொய்க்குமே
ஓரன்பின் ஓத வுகந்து

———

12. வீரக் கலம்பகம்

பாயிரம்

விநாயகர் வாழ்த்து

பூவைப் படைத்துப் புரந்தழிக்கும் பூரணர்க்குச்
சேவைக் கலம்பகத்தாற் செய்குதும்—பாவைத்
தமிழ்வலத் தந்தி முகவன்றன் தண்செய்
அமிழ்துற வாக்கும் அருள்

வீரசிவ வணக்கம்

சித்தா சிவனே சிறுவிதிச் செற்றவா
முத்தா முனிவா முழுமதி மாண்பினுய்
பித்தா பிறையோய் பனுவலைப் பாடவே
அத்தா அரனே அருளுவாய் அண்ணலே

வாழையடி வாழையென வந்ததொண்டி னருள்வீரா
ஏழையடித் தொண்டுடையேன் ஏழிசையாய் ஏக்கறவே
கூழையுறுங் குக்குரனேன் கூனையறு கூத்தனின்ருள்
தோழமையாந் தெய்வமொழித் தென்றமிழார் தோத்திரமே

அவையடக்கம்

வீரன் அணிந்திடு வண்டமிழ்ப் பனுவலாய்ச்
சேரக் கவினெலாஞ் சித்தம் படைக்குமிவ்
வீரக் கலம்பகம் வாணர் அவையிடைத்
தீரன் எனவரல் தெள்ளிதாம் நகையே

சற்குரு வணக்கம்

அத்தியிற் றேன்றும் அவனரு ளாலவன் ருள்வணக்கும்
நித்தியா னந்த நிமலனு தன்றன் நிறையிலங்கு
சத்தியச் செந்நெறி சந்ததஞ் சீர்மிகு சற்குருத்தாள்
பத்தியாற் பங்கய மென்னப் பொலிவாம் பணிந்தணிந்தே

வாணி வரைந்தளி வண்டமிழ்க் கொப்பில
நாணி விலகவே நாவலர் நயமெனுந்
தோணி தவழ்ந்திடுந் தேமொழித் தேர்திகழ்
ஆணி யெனத்தகும் ஆரியன் ஆசியே

புன்னவைப் போக்கிடும் புண்ணியச் சற்குரு
புன்னகைப் பெற்றிடர் போக்குவாம் பூம்பொழிற்
புன்னைகொள் வாசமாம் பூதலந் தன்னுறு
புன்னெறி பொய்க்குமே பொலியும் போதமே

நூல்

ஒருபோகு-மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

சீர்வளரும் செம்மரைத்தாள் சீதளமே செப்பகலா
நீர்மையுறு நெஞ்சகத்துள் நீடருளாய் நெற்றிவிழிப்
பார்வையருள் பத்திரனே பாரனைத்தும் பத்தியுறப்
பேர்வளரும் பெற்றியருள் பேதமிலாப் பிஞ்சகனே

-இஃது நாலடித் தரவு

வீசுபுகழ் வாய்த்தொளிரும் வீரமிகு பத்திரனே
ஆசிரிய னென்னவந்தாய் ஆசகற்றி ஆண்டருளே

ஞாலத்தைத் தோற்றியதைக் காத்ததன்பின் ஊழியுறு
கோலத்தைக் கூட்டுநடக் கோபதியாய் ஆண்டருளே

அந்தியுறு வண்ணமிகும் ஆரெழிலார் பத்திரனே
நந்தியெனும் ஊர்திமிசை நாதமுகந் தாண்டருளே

–இவை மூன்றும் ஈரடித் தாழிசை

அறுபதம் பனுவலின் னிசையினிற் கலந்துறு
நறுவிரைக் கொழுமலர் நதிமதி முடியினை!
கறுவினில் முகிழ்த்தனை ! கதியுறப் பரவிய
மறுவறு வுளத்தினில் மலர்ந்தனை யருளவே

-இஃது நான்கடி அராகம்

அறமும் நீ, மறமும் நீ, அருளும் நீ, பொருளும் நீ,
ஆழி நீ, ஊழி நீ, சீலம் நீ, ஞாலம் நீ.

—இவையெட்டும் இருசீரோரடியம் போதரங்கம்

என வோங்கு

—இஃது தனிச்சொல்

திருவினில் திகழ்ந்தருள் உருவினிற் சிறந்து
குருவெனக் கனிந்து குடிலையி னொளிர்ந்து
கருத்தினுட் புகுந்து கருவழி கடக்கும்
அருவினை யாற்றலின் அருளினை யாற்றுங்
கொடைமிகு வரத்தின் தடையறு பத்திரப்
படையுறு வலியாய், போற்றுதும்!
விடையுறு வளரெழில் வகைகொள் வண்ணமே 1

—இஃது ஏழடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்

நேரிசை வெண்பா

வண்டறை யுண்கழுநீர் வாவியுள் வாழ்வுறும்
மண்டுக மன்னவன் மாமையற — முண்டகங்
பாதமென் புந்தியுட் பாசறப் பற்றினேன்
போதமுற் றோர்தலெப் போது? 2

கட்டளைக் கலித்துறை

உற்றவர் உள்ளத் துறுபொரு ளாய்க்கலை யுள்ளுணர்ந்து
கற்றவர் கொள்ளுங் கருத்துறுங் கன்னலே காலனின்கூர்
செற்றவா! சீர்மைகொள் செந்நெறிச் செம்மையே! செவ்வியருள்
கொற்றவா! கொங்குறு கோகயப் பூம்பதப் பத்திரனே 3

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பத்திரவொண் படைகொளும் பரிவின் பண்பார்
பத்தியுறு பணிகொளும் பரைகொள் பங்கார்
அத்தனென்றே அரவணைத் தருளும் அன்பார்
ஆரமுதாய் அணிகொளும் அரனே யெம்முள்
சித்தமலஞ் சிதைத்துறுஞ் சிலைகொள் செல்வா
சித்தியுறு சிறுவிதிச் செருக்கைச் செற்றுள்
முத்தமிழால் முனைப்பறு முதல்வ னின்றுள்
முன்பணிவாம் கதிரனைய் முகிழம் புயனே 4

புயம்-அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

புயவலித் திறலி னுளும் புகழொளிப் புனித னுகும்
நயமிகு நலங்கள் நல்க நரைமிகு மிடபத் தூரும்
வயமிகு வளத்தி னுரும் வகைமிகு வரங்க ளீந்தாய்
அயனரி அறியாப் பதத்தா லணியுறும் அமுத வரையே 5

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வரைத்தடப் பெரும்புய வலிகொள் வீர
வரையிலாக் கருணையை வழங்கும் வாரி
புரைத்தடம் பறித்தெமைப் புரக்கும் பூதப்
புகழ்கொளும் படைமிகுப் புலவ நேய
உரைத்திட முறுவுரு விலியா னென்பர்க்
குருவெனத் திகழ்ந்தொளி யுணர்த்தி யாளாய்
நரைத்தடம் வருமுனம் நயந்தேற் கன்பின்
நலந்திகழ் நடத்தினை யருளாய் நன்றே 6

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அன்புறுவார்க் கென்றும் அடிபணிவோ மென்றே
அயர்வின்றிப் பாடும் அகத்தாய்
துன்புறுவார்க் குற்ற துயரமெலாஞ் செற்ற
துலையாகித் தோன்றுந் துணையே

என்புறுவெண் மாலை எழில்சூடக் கொள்ளும்
எம்பெரும் வீர சிவமே
இன்புறுமெய்ஞ் ஞானம் இலங்கிணர் கூட்டில்
இலையன்றோ மாய விருளே 7

நேரிசை வெண்பா

இருளைக் கடியும் இரவி யனையாய்
மருளை மழிக்கும் மழுவோய்!—அருளை
அளிக்கும் அளியே அழலே அனையாய்
எளியேற் கிறுகும் இடர்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

இடரைக் களையும் இயல்புற்றாய்
இனியர்க் கருளும் எழிலுற்றாய்
கடலே அனைய கருணைமிகுந்
ககனத் தரைசே கண்ணுதலே
வடவைக் கனலும் வாட்டமுற
வயத்தின் விளங்கும் தண்புனலே
மடமை மயங்கொள் மலந்தீய
மனத்துள் மலரும் மணியொளியே 9

கட்டளைக் கலித்துறை

மணியுறு நாகம் மதிமுடி கொண்டு மயலறுக்கும்
அணியுறு வீர சிவமே அருளாய் அடிமலரில்
பணிவுறு பண்பன் படுதுயர் வீக்கும் படியொளிரும்
துணிவுறு தீரப் புயங்கொளத் தோன்றிடுந் தூயவனே

கொச்சகக் கலிப்பா

தூயநெறி துலங்கிடவே துயர்தீர்த்துத் தொல்வினையாம்
மாயமுறு மானையொரு மலர்க்கரத்தால் பற்றியதை
நேயமிக வெண்ணிமகிழ்ந் தாடுதுமே நேரியல்பின்
ஆயமிகுங் காயமுறும் ஆற்றலுடை அற்புதமே. 11

கொச்சகக் கலிப்பா

அற்புதங்கொள் ஆனந்தக் கூத்துடைநல் லாரியன்றன்
பொற்பதங்கள் பொலிவுற்றுச் சிறக்குஞ்சீர்ச் சென்னியுறும்
கற்புணையை மிதக்கச்செய் கடலமுதக் கண்மணியே
வெற்புடையாய் வெப்பகற்றும் வெட்டவெளி வேதியனே 12

கலி விருத்தம்

வேதம் உரைப்பவன் ஏதம் அறுப்பவன்
நீதம் நயந்தெழுள் நிலைக்க நல்தவன்
பேதங் களைந்திடுஞ் சீதம் அனையவன்
கீதம் இலங்கிடும் போதம் தருவனே.

கட்டளைக் கலித்துறை

தருதரு தண்மைத் தடவரைத் தோளினய் தாருறுநன்
மருமல ரோடு மனத்துள பங்கொளும் மாமலராள்
திருவுறை மாயோன் திசைமுக னேடு தெரிவரிதாம்
அருவரை ஆதி மகிழ்தரும் ஆனந்தத் தாடுதுமே 14

மதங்கியார்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆடெழில் மயில்போல் ஆகும்
ஆரியை இடங்கொண் டாளப்
பாடுறும் பதியே பாசப்
பாறையைப் பொடிக்கும் பாங்கில்
வீடெழில் விலகும் வெம்மை
வீயுமே வினைக ளெல்லாம்
வாடுறும் வகையி னுற்ற 15
வாலையேன் உகந்த வாறே

நேரிசை வெண்பா

ஆறணி அத்தன் அகஞ்சேர் மதங்கிகொள்
பேறணி பெற்றி பரவுவாம்—நீறணி
நண்ணுஞ் சிவாய நமவென்று நாடொறும்
எண்ணும் இடத்திடர் ஏது?

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஏதத் திருளைக் கெடுத்து விளங்கும்
ஏமப் பொருளாய் இலங்கும் ஒளியே
போதக் கடலாய்ப் பொலியும் பொழிலே
போகத் தமரர் பரவும் பரனே
பாதக் கமலம் பணிவார் சிரத்தின்
பாங்குற் றமையப் பதிக்கும் அரனே
வேதத் திருவை விழைவார்க் கருள
வேண்டும் வடிவ வகைகொள் வானே

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வானத் தமரர் வருத்தங் களையும்
வாமப் புடைகொள் வனப்பார் வரனே
கானத் தொலியைக் குயிலா யிசைக்குங்
காற்றை வெளியைக் கொடுக்குங் கழலாய்
மோனத் தவத்தின் முழுநீ றணிய
மோகத் தெளிவின் முதலாய் மிளிரும்
ஞானத் திருவே நயந்தார்க் கருளும்
ஞாலத் தொளியே வீரச் சிவமே 18

கொச்சகக் கலிப்பா

சிவஞானந் தனையளிக்கும் சினங்கொல்லிச் சித்திரமே
நவநாத நடந்திகழ நதிகொள்ளும் நற்றிறமே
எவராலும் இயம்பரிய வெழிலாரும் எட்டிரண்டுத்
தவஞானத் தழலமுதத் தகவார்ந்த தண்ணளியே 19

கலி விருத்தம்

அளிகொள் அண்ணல் அடிபணி வாமெனக்
களிகொள் உள்ளம் கடிதுறு மாறென
வெளிதிற் றேன்றும் எழில்மிகு மெந்தையுள்
வெளிகொள் வாய்மை வெறுமைய றுக்குமே. 20

கட்டளைக் கலித்துறை

வெறுக்கை யொறுக்கி வெடிக்கும் நகைகொளும் வீரசிவ
மறுக்கை மழிக்கும் மதிசேர் மலர்த்தாள் மணமுறுமே
சறுக்குஞ் சமயச் சழக்கைச் செகுக்குஞ் சகுணமுறப்
பொறுக்கும் பெரியோர் புரக்கும் பொதுமைப் பெரியவனே

கைக்கிளை—நேரிசை வெண்பா

பொதுவினி லாடுறும் பொற்கழ லுற்ற
விதுல நினையே விழைவாம்—ஓதுக்கும்
வினையேன் விருப்பை யுணரா யெனினும்
நினையே னிலையா னினை 22

குறள்வெண் செந்துறை

இல்லை யென்பவர் எண்ணத் திலங்குமா
றெல்லை தோன்றிடுங் காமம் விளங்கவே 23

கட்டளைக் கலித்துறை

விளக்கின் ஒளியே வினயத் துருவே விரைமலராய்
அளக்கின் அடங்காய் அருவத் துருவே அரியமணித்
துளக்கின் ஒளிரும் துரியத் துருவே தொடர்வினையைப்
பிளக்கின் பொலியும் பிறைகொள் பிஞகன் பதமலரே. 24

காலம்—நேரிசை வெண்பா

மலரும் தடத்துள் மதியைச் செலுத்திப்
புலரும் பொழுதிற் பணிவாம்—அலரும்
வனசத் தளிர்ப்பதந் தன்னில் வயமாம்
மனசத் தலமே மகிழ்ந்து. 25

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிய விருத்தம்

மகிழ்ந்துறு மாறு மனத்தொளி கூட்டும்
மதியணி மங்கைப் புடைகொளும்
அகிலமும் ஆளும் அரனினை யேத்தும்
அணியுறு நாவின் கலையயன்

முகிலன வண்ணன் முயன்றறி யாத
முனைப்பறு பாதம் பதியுளம்
நெகிழ்ந்துறு மாறு நினைந்துரு கச்செய்
நெறியுறு நாத மொழியுளே. 26

வஞ்சி விருத்தம்

மொழிவது மேலோர் முறையெல்லாம்
எழிலுறு வீரன் இசையேத்துந்
தொழிலுறு தொண்டர் துணையன்றே
இழிவது வெற்றர் இயல்பாமே. 27

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

இயலுறும் எந்தைநின் இசைப்பாதம்
இகலறச் செய்துளம் இணைத்தாளே
கயலுறு கண்ணினர் கருத்துற்றுக்
கருவழிப் போந்திடாக் கனமீயும்
மயலுறு மாமைகொள் மனத்துற்ற
மலங்களை மேன்மைகொள் மதிசூடும்
புயலுறு வண்ணனும் இடபத்தில்
புரமெரி யூட்டிடப் பொலிவாமே. 28

களி–கட்டளைக் கலித்துறை

பொலிவின் திகழும் பொறையாய்!
பொதுநடப் பொற்பதத்தாய்
புலியின் அதள்கொள் புவனிப்
புரையறு புண்ணியனே
மலியும் மலங்கொள் மனஞ்சேர்
மயக்கறு மாண்புடையாய்
கலியுங் கெடவே கனகக்
கழலுறும் கண்களித்தே. 29

வஞ்சித் துறை

கண்களிக் கும்படிச்சீர்
வண்ணமின் வீரனின்றன்
தண்ணெழில் தோற்றமெழப்
பண்ணிசைப் பாட்டெழுமே. 30

கலி விருத்தம்

பாடுவார் வீரனின் பங்கய பதந்தனைச்
சூடுவார் செந்நெறிச் சுந்தரஞ் சிறக்கவே
நாடுவார் நன்னெறி நாயக நடத்தொளிர்ந்
தாடுவார் ஆணவம் அற்றிடர் அகலவே 31

நேரிசை வெண்பா

அகலா தணிகொள் அரும்பொரு ளாகிப்
புகலாய்ப் பொலியும் புயலே!—துகளாய்
மசியும் மலங்கள் மழித்து மனத்துள்
கசிவீர் கணத்துள் கனிந்து. 32

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வீரனின் னெழிலைக் காண்பார் வேரியைப் பருகு வார்போல்
தீரமுந் திறலுங் கொள்வார் தீவினை யகலு மாறே
ஆரணி யிடத்தி லுற்ற ஆரிய வணியும் அன்பார்த்
தாரினைத் தகவால் தேர்ந்தீர் தண்ணுறு தணலி னுற்றே. 33

நேரிசை வெண்பா

உற்றிடல் வேண்டுவல் ஊழிய னின்பதம்
பெற்றிடல் பேசும் பெருமையாம் - கற்றிடல்
வேண்டுநல் வாய்மைச் சிறுவிதி வீக்கிய
மாண்டகு மாதவ மன். 34

மறம், யமகம்—கட்டளைக் கலித்துறை

மறவா திருப்போர் மனத்துள் மடுக்கும் மயலறச்செய்
மறவா திருப்போர் மனத்துள் மலையே மணிவிளக்கே
மறவா திருப்போர் மனத்துள் மழுங்கும் மடையிலதால்
மறவா திருப்போர் மனத்துள் மலரும் மதிநிறைவே. 35

இணைக் குறளாசிரியப்பா

மாமதி யெழிலார் மாத்தவ முடையாய்
மாயவன் மகிழத்
தூயநின் கரத்தால்
தூமறை நெறியோர் வாழ்த்த
நேமியை நயந்து நல்கும்
நேயமே நினைந்து
மேயநின் மலர்த்தாள் ஓர்ந்தனம் மகிழ்ந்தே. 36

சம்பிரதம் - நேரிசையாசிரியப்பா

ஓமெனுங் குடிலை ஓதிட ஒலிக்கும்
தேமறை யிலங்குந் தேமொழி யிசையார்
தூமழை முகிலிற் றுதையுங் கடனீர்
தூவியன் மலருந் தொல்லுல கதனின்
பூவிரிப் பொழிலைப் பூக்குறும் புனலார்
காவிரி நதிபோற் காணுறு நதிகள்
காட்டிய தடங்கள் கோடியே யெனினும்
நீட்டமில் நிறைவாய் நீள்கட லுறல்போல்
வாட்டமில் சமய வாழ்வுறும் வழிகள்
ஊட்டுறும் உணர்வின் உத்தம நெறிகள்
ஊனுறும் ஒளியாய் உள்ளகத் தொளிரத்
தேனுறும் நினைவில் தேடுவா ரெனது
நானறும் பொழுதின் நீடுவா ரெனவே
ஊனமில் துறைகள் ஒன்றுறும் நிலையம்
ஆனருள் விழையும் ஆதியாம்
வானமு தளிக்கும் வீரனின் கழலே. 37

நேரிசை வெண்பா

கழலும் வினைநின் கழற்சே வடியால்
உழலும் உலகேன் உவக்க—அழலின்
நிறத்தாய் நியமத் தொளிர்ந்து நிறைவார்
திறத்தின் திகழ்தலெப் போது ? 38

தூது-நேரிசை வெண்பா

போதார்க்கும் வண்டேநீ வீரேசர்க் கல்லாது
தூதார்க்கும் எற்றைக்குஞ் செல்லாதே—தீதார்க்கும்
பெற்றியனேன் பேதஞ்சேர் பெத்தந்தீர்ப் பெம்மானைப்
பற்றிக்கொண் டெற்றைக்கும் பேசு. 39

வண்டு-நேரிசை வெண்பா

பேசுருப் பொன்வண் ணமுறு பொறிவண்டே
ஆசறும் உள்ளத் தமர்ந்தனை—மாசில்
மனமாம் மலரின் மகிழ்ந்து பருகாய்
இனத்துள் இனித்திடுந் தேன் 40

நேரிசை வெண்பா

தேன்சொரி தாருறைந் தார்க்கும் ஞிமிறரைசே!
ஊன்செறி மோத்தைத் தலையுறும்—வான்மறை
போற்றிடும் பத்திர வீரன் பதம்பணி
ஆற்றுருத் தக்கர்க் கறி. 41

ஊசல்—அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆரணி அமைய வுற்றே ஆரெழில் அணியின் தோன்றும்
வீரனின் விறலை வேட்கும் வேதியர் வழுத்த வூசல்
தாரணித் தரங்கி னுடும் தண்ணமர் தடந்தோ ளீச
மாரனைப் பொடிசெய் தாளும் மாலவன் மருவாத் தாளே 42

ஊர்-பதினறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மருகல்மா கறல்ஊறல் விளமர்மாந் துறைகானூர்
மயிலாடு துறைஆரூ ரழுந்தூரே டகம்பாசூர்
மழபாடி மறைக்காடு மணஞ்சேரி மயிலாப்பூர்
மறையோர்வர் மலர்த்தில்லைக் கழிப்பாலை வேதிகுடி
கருகாவூர் குறுக்கைக்கண் டியூர்சிக்கல் வலிதாயம்
கழுக்குன்றம் முதுகுன்றம் கொடுங்குன்றம்
கடலொற்றிக்
கலிக்காமூர் குடமூக்குக் குடவாயில் கயிலாயம்
கவின்கச்சித் தருமபுரம் குரங்காடு துறைகரணம்

கருவூர்ச்சேய் ஞலூர்சேறை களர்கச்சூர் நணுபுத்தூர்
கடம்பூர்பூ வண ந்தெங்கூர்எருக்கத்தம் புலியூர்வேட்
களம்புன்கூர் சிராப்பள்ளி கடவூர்வான் மியூர்வாய்மூர்
கழுமலம்சீர் பழுவூர்கோ ளிலிகள்ளில் கோணமலை
பெருவேளூர் பூம்புகலூர் பொழில்பனந்தாட் பூந்துருத்தி
பெருந்துறையா லவாய்வல்லம் நனிபள்ளிப்
பெரும்பதிவாழ்
பெருமானின் போதமிகும் அனுமந்த புரப்பதிவாழ்
பெறல்பெற்றிப் புண்ணியத்துள் பெரிதாகும்
பெருமையதே. 43

கொச்சகக் கலிப்பா

பெருமையுறு தவநெறிகொள் பெரியோர்தந் துணைதேடும்
அருமைமிகும் அடியவர்தம் அருட்கூட்டத் தணைகின்ற
மருமலரின் மணங்கமழும் மகதேவன் மகவேற்குப்
பருமையுறு கயிலைவரைப் பரவச்செய் பணியுண்டே 44

நேரிசை வெண்பா

பாடும் பறவைபோற் பண்ணுற் பரவுவல்
பீடும் பெறவே பிறந்துற்றேன்—கூடுநின்
அன்பின் அணியாய்! அளியருள் அத்தனே
மன்பதை ஞாலம் மறந்து 45

தவம்–கட்டளைக்கலித் துறை

மறக்கும் மதியேன் மயலைப் பதியேன் மனத்தகத்து
சிறக்குஞ் செயலைச் சிரத்தின் செறியச் சினமருகும்
துறக்கும் துணிவேன் துயர்செய் தறியேன் துயருணரேன்
பறக்கும் பவவினைப் பாசறுப் பாய்வீர பத்திரனே 46

இரங்கல்–அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பத்தியாற் பணிந்தே பல்காற் பாட்டினுற் பரவி யேத்தி
நத்தியே நினைவை நாளும் நாட்டினேற் கருளை நல்காய்
இத்தியின் அடிகொ ளீச இன்னருள் இரங்கி யீயும்
சித்தியாய் சிவனே செல்வச் சிற்பர வியோமச் சீரே 47

குறள் வெண்பா

சீர்வளர் சித்தம் மலர்ச்சே வடிசூடும்
ஏர்வளர் ஞானம் இசைந்து 48

நிலை மண்டிலாசிரியப்பா

இசைப்பய னாகி இன்னரு ளீந்து
நசையற வோது நான்மறை நாவின்
திசைமுக னேடு திருமா லவனுந்
திருவடி தேடித் திகைக்கும் ஞான்று
குருவடி வாகிக் கூத்தருள் குணமே 49

நேரிசையாசிரியப்பா

கூனுறு முளத்தை நேருறக் கூட்டும்
மானுறு கரத்தீர் மாதுறு புடையீர்
தேனுறு மொழியீர் தேசிகப் பதத்தீர்
ஊனுறு முணர்வின் ஊடொளிர்ந் திலங்கும்
வானுறு வெளியை வாய்மையின் வழங்கும்
ஆனுறு வரனே யருளீர்
யானுறு மிழிவென் இயல்பக லிறையே 50

கொச்சகக் கலிப்பா

இருளொளியாம் இருவினையும் சமனுறச்செய் இசையுருவே
அருளொளியா மமுதினையே அகத்தணிசெ யழகொளியே
மருளினைத்தீர் மதியணியும் மணியொளிரும் மலர்ப்பதத்துப்
பொருளுணர்த்தும் பொறிபுலனிற் பொழிகருணை
பொதுநடனே 51

நேரிசை வெண்பா

பொன்னார் திருவடி பொன்மனக் கோயிலின்
மின்னாய் மிளிர்ந்தொளிர்ந் தாடுறும் — தென்னார்
தழலின் திகழுந் தகவைத் தருக்கின்
உழலின் உறுமோ உலகு ? 52

கலி விருத்தம்

ஊக்கும் எழுச்சியை உள்ளத் தருளினுல்
தேக்கும் தெருளூறத் தேனூர் மலர்க்கழல்
ஆக்கும் அறவனே ஆற்றின் அணிபெற
நோக்கும் விழிகளால் நோற்கும் நுதலினே 53

மருட்பா

நுதலிடைத் தோன்றிடு நுண்ணுணர் வாமற்
புதவிழிப் பார்வைப் பொருளே — சுதனுய்த்
திகழூந் திறலுற் றேனே
இகழும் இகலறு வின்னரு ளாமே 54

சித்து-தாழிசை

இன்னமுதளிச் சித்தொருங்கவே இத்தியினடி யேற்றமாய்த்
தென்முகமருள் தெய்வவீரநற் றேசிகந்திகழ் தேவனே
மன்பதைமகிழ் மாண்பளித்திடு மாதுறுபுடை மாதவ
அன்பணியகம் ஆரெழிலினுல் ஆசறச்செயும் ஆதியே 55

வஞ்சித்துறை

ஆற்றலின்மிகு வலியினுய்
காற்றினின்னெலி மொழியினுல்
நீற்றினுலெழில் நுதலினேன்
தோற்றிலன்றிரு நெறியினே 56

இன்னிசை வெண்பா

நெறியுறு ஞானப் பொறியுறும் பாசம்
மறியுறு மானை மலர்க்கரத் தேந்திக்
குறியருள் கூத்தன் குரைகழல் கூடும்
அறிவுறும் அன்பின் அணைந்து 57

கலி விருத்தம்

அருட்கடல் அனைய அன்புறும் அமுதமே
விருப்பெலாம் வறுக்கும் வீரபத் திரசிவ
பொருப்பினிற் பொலியும் பொக்கமிற் பொலிவினய்
கருப்பையிற் கடியுங் காமமுங் கழலுமே 58

மடக்கு - எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கடலினி லமுதங் கடையு மிடத்து
கண்ணுதல் தகர்க்குங் கடுவிடந் தானே
கடலலை யனைய கறங்குங் கழலாற்
கண்ணுதல் தகர்க்குங் கடுவிடந் தானே
நடமிடு நடனய் நயந்தெம் உளத்தாய்
நம்பலம் நசைகொள் நவைதீர் நெறியே
திடமுறு திறத்தைத் தினத்து மளித்தாய்
நம்பலம் நசைகொள் நவையோர் நெறியே 59

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

நெறியோ ருள்ளம் நிறைந்து
நெகிழ்வெற் றிலைக்காப் புடையாய்
வறியோ ருள்ளம் வனைந்து
வரைவெற் றிலைக்காப் புடையாய்
அறிவா ருள்ளத் தமைவாய்
ஆகுலம் அடைக்கும் அரனே
அறிவா யுள்ளத் தமைவாய்
ஆகுலம் அடைக்கும் அரனே 60

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆளியே அன்பே அருட்செய் அணியே அமுதனையாய்
கூளிசூ ழத்தனே கூத்தனே கூனறு கூட்டருளாய்
வாளியை வெஞ்சிலை தன்னெடு வண்ணமின் வீரமிகுத்
தோளினை! தண்ணெழிற்றுளினை யேத்துவம் தோத்திரத்தே

கட்டளைக் கலித்துறை

தோத்திரத் தண்டமிழ் தேர்ந்தவர் தூய்மையின்
தோய்ந்திடுநற்
சாத்திரச் செந்தமிழ் சந்ததஞ் சாற்றுமாஞ் சங்கையறு
நேத்திர நல்லமிழ் தத்தினை நண்ணவே நேயமுற்ருய்
வேத்திரம் வெஞ்சிலை வன்ரூே ளணிவீர பத்திரனே 62

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வீரனின் னருளைக் கொண்டு
வீரியத் துறுவாம் நன்று
ஆரணி அணியும் அன்பின்
அற்புதப் பதத்தி னுள்வாய்
நாரணன் அயனு டெங்கும்
நேடியும் உணரா மூலக்
காரணி கருமைக் கண்டக்
கார்முகிற் கருணையோனே 63

நேரிசை வெண்பா

கழுக்குன் றினுறு கவின்வட திக்கில்
அழுக்கின் றியமைப் பதியாம்—பழுக்கப்
பொலியும் அனுமந் தபுரப் பொறையால்
கலியுங் கடுகிக் கெடும். 64

இன்னிசை வெண்பா

கனக மணியொளிக் கண்ணுதல் வீரன்
எனவந் தெழிலெந்தை யேற்குங் கனலும்
புனலும் வளியும் வெளியும் புவியும்
இனமுற் றுணரும் அறிவு. 65

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அமுதினை மனனில் வைக்கும் அருளூறுந் தகவைத் தேர்ந்து
குமுதமென் மலரின் தாளால் குறையறக் குணத்தைக்கூட்டும்
சுமுகநற் சுடரே வாழி சுதனெனக் கினிது சூட்டும்
கமகனென் றெளிரச் செய்யும் கருத்தினிற் கணிநின் கழலே

நேரிசை வெண்பா

கறங்கு கழற்பதங் கண்ணினுட் கட்டும்
பிறங்கு புனற்சடைப் பித்தா!—உறங்கும்
உணர்வை ஒதுக்கும் உயர்வின் உறச்செய்
புணர்வைப் புகல்வாம் மகிழ்ந்து. 67

நேரிசை வெண்பா

மறவா வுளத்தை யுறுவே னிடங்கொள்
பிறவாத் தகைசேர் பிறையோய்!—உறவின்
இறவாப் புகழ்சேர் இயல்பின் இனிக்கும்
அறவா தியற்புத னே 68

தாழிசை

அரியுணுங்கடு விடத்தரவணி வேணியாய்
அமுதெனக்கடு விடமுணுங்கறைக் கண்டனே
அரியுரிதனை யுடுத்தணிப்பெறும் அத்தனே
அகிலமும்படைத் தழித்துகாத்தருள் ஆட்சியாய்!
அரியயனறி கிலாமலர்த்திரு வாளெளி
அருட்கடலென வமுதுறவணித் தாளுற
அரியதவமுற் றிலானெனத்திருத் தொண்டரால்
அடியனொருபுன் பெயரிலனருள் ஆளவே. 69

அம்மானை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அம்மானை அனலேந்துங் கரத்தா லேந்தி
அம்மானை அழற்சூட்டின் அலற வாட்டும்
பெம்மானைப் பெரியோனை அகோர வீரப்
பேரானைப் பணிந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடி
அம்மானை அடியார்தம் அருட்கூட் டெய்தி
ஆடச்சீர் அனுமந்த புரத்தைத் தேடி
வம்மீரோ! வயஞ்சேரும் வளங்கள் நேரும்,
வாடச்செய் வறுமைத்தீ விலகுந் தானே! 70

கலி விருத்தம்

தீவினை நல்வினை யென்னும் இருவினை
ஈவதின் சீரருள் என்றேத் தியமையும்
பாவனன் தன்னையாள் வீரப் பரசிவச்
சேவடி சிந்தையுள் சேர்த்தல் சுகுணமே. 71

நேரிசை வெண்பா

சுந்தரச் சீர்மிகு வீரசிவ பத்திரா
அந்தமும் ஆதியும் அற்றவா—மந்தமார்
பேயொடு மந்திர மாயமும் மாய்த்தருள்
சேயுற செம்மைச் செறிவு 72

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

செறிவார்ந்த செக்கர்ச் சுடர்மேனி யுற்றாய்
செருக்கார்ந்த தன்மை செகுத்தே
நெறியார்ந்த நேயம் நிலைநாட்டி நெஞ்சம்
நெகிழ்ந்தேத்தும் நல்லோர் நிறைவே
அறிவார்ந்த பண்பின் அகத்துற்று வாழ்வாய்
அயனோடு மாற்கும் அரியாய்
மறிச்சென்னி யுற்றான் மலர்கொண்டு போற்ற
மயல்தீர்க்கும் வீர மணியே. 73

நேரிசை வெண்பா

மணிவிளக்கே மங்கல நல்விளக்கே மேலோர்
அணிவிளக்கே அங்கணார் அன்பே—தணிவுறுந்
தண்ணார்த் தடநெஞ் சுகந்தால் தருக்கிய
நண்ணார் நவைதா னறும். 74

கொச்சகக் கலிப்பா

அருளூறுசீர் தருவதுநின் அமுதனைய ஒளியுருவே
இருளூறுதீ வினைகளையும் இணர்மணங்கொள் இசையுருவே
பொருளூறுவார் பொலியுமுளப் பொழிலுருவே
பொறியுறுவார்
மருளூறுமா மலமகற்று மதியணியும் மகபதியே. 75

கலி விருத்தம்

மையுறு மான்விழி மாந்தும் மயலற
மெய்ம்மையின் போதனே யேழைகொள் நாதனே
உய்யுவான் வேண்டியுள் ளோர்ந்தவர் உத்தமா
துய்யனே தொந்தமார் துன்பறு தேவனே 76

கட்டளைக் கலித்துறை

துங்கமார் சோதியாய் நண்ணுவார் நாதியாய் நாரியெனும்
பிங்கலைப்பாதியாய் அண்டமார் ஆதியாய் ஆர்த்தெழுஞ்சீர்க்
கங்கையார் ஓதியாய் மாதவ போதியாய் நன்னுதலின்
அங்கணூர் வேதியாய்! அன்புறு நீதியாய் ஆசறவே 77

வஞ்சித்துறை

ஆறணி யார்சடைகொள்
நீறணி நன்னுதலாய்
பேறளிப் பொற்கழலை
நாறுளம் நண்ணுறுமே 78

குறள் வெண்பா

நான்முகன் நாரணன் நாடும் நறும்பதம்
வான்முகத் தாளும் சிறந்து. 79

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

சிந்தையி னகலாச் சீர்கொள்
சிற்பர சிவமே யென்னும்
செந்தழல் உருவார் செம்மைச்
செந்நெறி செறிந்த செல்வா
எந்தையென் றிறைஞ்சி யேத்தும்
என்பணி அலங்கல் சூட்டல்
விந்தையாய் விளங்கித் தோன்றும்
வீரபத் திரன்தாள் வீடே. 80

என்புறுவெண் மாலை எழில்சூடக் கொள்ளும்
எம்பெரும வீர சிவமே
இன்புறுமெய்ஞ் ஞானம் இலங்கிணர் கூட்டில்
இலையன்றோ மாய விருளே 7

நேரிசை வெண்பா

இருளைக் கடியும் இரவி யனையாய்
மருளை மழிக்கும் மழுவோய்!—அருளே
அளிக்கும் அளியே அழலே அனையாய்
எளியேற் கிறுகும் இடர்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

இடரைக் களையும் இயல்புற்றாய்
இனியர்க் கருளும் எழிலுற்றாய்
கடலே அனைய கருணைமிகுங்
ககனத் தரைசே கண்ணுதலே
வடவைக் கனலும் வாட்டமுற
வயத்தின் விளங்கும் தண்புனலே
மடமை மயங்கொள் மலந்தீய
மனத்துள் மலரும் மணியொளியே 9

கட்டளைக் கலித்துறை

மணியுறு நாகம் மதிமுடி கொண்டு மயலறுக்கும்
அணியுறு வீர சிவமே அருளாய் அடிமலரில்
பணிவுறு பண்பன் படுதுயர் வீக்கும் படியொளிரும்
துணிவுறு தீரப் புயங்கொளத் தோன்றிடுந் தூயவனே

கொச்சகக் கலிப்பா

தூயநெறி துலங்கிடவே துயர்தீர்த்துத் தொல்வினையாம்
மாயமுறு மானையொரு மலர்க்கரத்தால் பற்றியதை
நேயமிக வெண்ணிமகிழ்ந் தாடுதுமே நேரியல்பின்
ஆயமிகுங் காயமுறும் ஆற்றலுடை அற்புதமே. 11

கொச்சகக் கலிப்பா

அற்புதங்கொள் ஆனந்தக் கூத்துடைநல் லாரியன்றன்
பொற்பதங்கள் பொலிவுற்றுச் சிறக்குஞ்சீர்ச் சென்னியுறும்
கற்புணையை மிதக்கச்செய் கடலமுதக் கண்மணியே
வெற்புடையாய் வெப்பகற்றும் வெட்டவெளி வேதியனே 12

கலி விருத்தம்

வேதம் உரைப்பவன் ஏதம் அறுப்பவன்
நீதம் நயந்தெமுள் நிலைக்க நல்தவன்
பேதங் களைந்திடுஞ் சீதம் அனையவன்
கீதம் இலங்கிடும் போதம் தருவனே.

கட்டளைக் கலித்துறை

தருதரு தண்மைத் தடவரைத் தோளினுய் தாருறுநன்
மருமல ரோடு மனத்துள பங்கொளும் மாமலராள்
திருவுறை மாயோன் திசைமுக ேனாடு தெரிவரிதாம்
அருவரை ஆதி மகிழ்தரும் ஆனந்தத் தாடுதுமே 14

மதங்கியார்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆடெழில் மயில்போல் ஆகும்
    ஆரியை இடங்கொண் டாளப்
பாடுறும் பதியே பாசப்
    பாறையைப் பொடிக்கும் பாங்கில்
வீடெழில் விலகும் வெம்மை
    வீயுமே வினைக ளெல்லாம்
வாடுறும் வகையி னுற்ற
    வாலையேன் உகந்த வாறே 15

நேரிசை வெண்பா

ஆறணி அத்தன் அகஞ்சேர் மதங்கிகொள்
பேறணி பெற்றி பரவுவாம்—நீறணி
நண்ணுஞ் சிவாய நமவென்று நாடொறும்
எண்ணும் இடத்திடர் ஏது?

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஏதத் திருளைக் கெடுத்து விளங்கும்
ஏமப் பொருளாய் இலங்கும் ஒளியே
போதக் கடலாய்ப் பொலியும் பொழிலே
போகத் தமரர் பரவும் பரனே
பாதக் கமலம் பணிவார் சிரத்தின்
பாங்குற் றமையப் பதிக்கும் அரனே
வேதத் திருவை விழைவார்க் கருள
வேண்டும் வடிவ வகைகொள் வானே

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வானத் தமரர் வருத்தங் களையும்
வாமப் புடைகொள் வனப்பார் வரனே
கானத் தொலியைக் குயிலா யிசைக்குங்
காற்றை வெளியைக் கொடுக்குங் கழலாய்
மோனத் தவத்தின் முழுநீ றணிய
மோகத் தெளிவின் முதலாய் மிளிரும்
ஞானத் திருவே நயந்தார்க் கருளும்
ஞாலத் தொளியே வீரச் சிவமே 18

கொச்சகக் கலிப்பா

சிவஞானந் தனையளிக்குஞ் சினங்கொல்லிச் சித்திரமே
நவநாத நடந்திகழ நதிகொள்ளும் நற்றிறமே
எவராலும் இயம்பரிய வெழிலாரும் எட்டிரண்டுத்
தவஞானத் தழலமுதத் தகவார்ந்த தண்ணளியே 19

கலி விருத்தம்

அளிகொள் அண்ணல் அடிபணி வாமெனக்
களிகொள் உள்ளம் கடிதுறு மாறென
வெளிதிற் றோன்றும் எழில்மிகு மெந்தையுள்
வெளிகொள் வாய்மை வெறுமைய றுக்குமே. 20

கட்டளைக் கலித்துறை

வெறுக்கை யொறுக்கி வெடிக்கும் நகைகொளும் வீரசிவ
மறுக்கை மழிக்கும் மதிசேர் மலர்த்தாள் மணமுறுமே
சறுக்குஞ் சமயச் சழக்கைச் செருக்குஞ் சதுணமுறப்
பொறுக்கும் பெரியோர் புரக்கும் பொதுமைப் பெரியவனே

கைக்கிளை—நேரிசை வெண்பா

பொதுவினி லாடுறும் பொற்கழ லுற்ற
விதுல நினையே விழைவாம்—ஓதுக்கும்
வினையேன் விருப்பை யுணரா யெனினும்
நினையே நிலையா நினை 22

குறள்வெண் செந்துறை

இல்லை யென்பவர் எண்ணத் திலங்குமா
றெல்லை தோன்றிடுங் காமம் விளங்கவே 23

கட்டளைக் கலித்துறை

விளக்கின் ஒளியே வினயத் துருவே விரைமலராய்
அளக்கின் அடங்காய் அருவத் துருவே அரியமணித்
துளக்கின் ஒளிரும் துரியத் துருவே தொடர்வினையைப்
பிளக்கின் பொலியும் பிறைகொள் பிஞகன் பதமலரே. 24

காலம்-நேரிசை வெண்பா

மலரும் தடத்துள் மதியைச் செலுத்திப்
புலரும் பொழுதிற் பணிவாம்—அலரும்
வனசத் தளிர்ப்பதந் தன்னில் வயமாம்
மனசத் தலமே மகிழ்ந்து. 25

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிய விருத்தம்

மகிழ்ந்துறு மாறு மனத்தொளி கூட்டும்
மதியணி மங்கைப் புடைகொளும்
அகிலமும் ஆளும் அரனினை யேத்தும்
அணியுறு நாவின் கலையயன்

முகிலன வண்ணன் முயன்றறி யாத
முனைப்பறு பாதம் பதியுளம்
நெகிழ்ந்துறு மாறு நினைந்துரு கச்செய்
நெறியுறு நாத மொழியுளே. 26

வஞ்சி விருத்தம்

மொழிவது மேலோர் முறையெல்லாம்
எழிலுறு வீரன் இசையேத்துந்
தொழிலுறு தொண்டர் துணையன்றே
இழிவது வெற்றர் இயல்பாமே. 27

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

இயலுறும் எந்தைநின் இசைப்பாதம்
இகலறச் செய்துளம் இணைத்தாளே
கயலுறு கண்ணினர் கருத்துற்றுக்
கருவழிப் போந்திடாக் கனமீயும்
மயலுறு மாமைகொள் மனத்துற்ற
மலங்களை மேன்மைகொள் மதிசூடும்
புயலுறு வண்ணனும் இடபத்தில்
புரமெரி யூட்டிடப் பொலிவாமே. 28

களி—கட்டளைக் கலித்துறை

பொலிவின் திகழும் பொறையாய்!
பொதுநடப் பொற்பதத்தாய்
புலியின் அதள்கொள் புவனிப்
புரையறு புண்ணியனே
மலியும் மலங்கொள் மனஞ்சேர்
மயக்கறு மாண்புடையாய்
கலியுங் கெடவே கனகக்
கழலுறும் கண்களித்தே. 29

வஞ்சித் துறை

கண்களிக் கும்படிச்சீர்
வண்ணமின் வீரனின்றன்
தண்ணெழில் தோற்றமெழப்
பண்ணிசைப் பாட்டெழுமே. 30

கலி விருத்தம்

பாடுவார் வீரனின் பங்கய பதந்தனைச்
சூடுவார் செந்நெறிச் சுந்தரஞ் சிறக்கவே
நாடுவார் நன்னெறி நாயக நடத்தொளிர்ந்
தாடுவார் ஆணவம் அற்றிடர் அகலவே 31

நேரிசை வெண்பா

அகலா தணிகொள் அரும்பொரு ளாகிப்
புகலாய்ப் பொலியும் புயலே!—துகளாய்
மசியும் மலங்கள் மழித்து மனத்துள்
கசிவீர் கணத்துள் கனிந்து. 32

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வீரனின் னெழிலைக் காண்பார் வேரியைப் பருகு வார்போல்
தீரமுந் திறலுங் கொள்வார் தீவினை யகலு மாறே
ஆரணி யிடத்தி லுற்ற ஆரிய வணியும் அன்பார்த்
தாரினைத் தகவால் தேர்ந்தீர் தண்ணுறு தணலி னுற்றே. 33

நேரிசை வெண்பா

உற்றிடல் வேண்டுவல் ஊழிய னின்பதம்
பெற்றிடல் பேசும் பெருமையாம் - கற்றிடல்
வேண்டுநல் வாய்மைச் சிறுவிதி வீக்கிய
மாண்டகு மாதவ மன். 34

மறம், யமகம்-கட்டளைக் கலித்துறை

மறவா திருப்போர் மனத்துள் மடுக்கும் மயலறச்செய்
மறவா திருப்போர் மனத்துள் மலையே மணிவிளக்கே
மறவா திருப்போர் மனத்துள் மழுங்கும் மடையிலதால்
மறவா திருப்போர் மனத்துள் மலரும் மதிநிறைவே. 35

இணைக் குறளாசிரியப்பா

மாமதி யெழிலார் மாத்தவ முடையாய்
மாயவன் மகிழத்
தூயநின் கரத்தால்
தூமறை நெறியோர் வாழ்த்த
நேமியை நயந்து நல்கும்
நேயமே நினைந்து
மேயநின் மலர்த்தாள் ஓர்ந்தனம் மகிழ்ந்தே. 36

சம்பிரதம் - நேரிசையாசிரியப்பா

ஓமெனுங் குடிலை ஓதிட ஒலிக்கும்
தேமறை யிலங்குந் தேமொழி யிசையார்
தூமழை முகிலிற் றுதையுங் கடனீர்
தூவியன் மலருந் தொல்லுல கதனின்
பூவிரிப் பொழிலைப் பூக்குறும் புனலார்
காவிரி நதிபோற் காணுறு நதிகள்
காட்டிய தடங்கள் கோடியே யெனினும்
நீட்டமில் நிறைவாய் நீள்கட லுறல்போல்
வாட்டமில் சமய வாழ்வுறும் வழிகள்
ஊட்டுறும் உணர்வின் உத்தம நெறிகள்
ஊனுறும் ஒளியாய் உள்ளகத் தொளிரத்
தேனுறும் நினைவில் தேடுவா ரெனது
நானறும் பொழுதின் நீடுவா ரெனவே
ஊனமில் துறைகள் ஒன்றுறும் நிலையம்
ஆனருள் விழையும் ஆதியாம்
வானமு தளிக்கும் வீரனின் கழலே. 37

நேரிசை வெண்பா

கழலும் வினைநின் கழற்சே வடியால்
உழலும் உலகேன் உவக்க—அழலின்
நிறத்தாய் நியமத் தொளிர்ந்து நிறைவார்
திறத்தின் திகழ்தலெப் போது ? 38

தூது-நேரிசை வெண்பா

போதார்க்கும் வண்டேநீ வீரேசர்க் கல்லாது
தூதார்க்கும் எற்றைக்குஞ் செல்லாதே—தீதார்க்கும்
பெற்றியனேன் பேதஞ்சேர் பெத்தந்தீர்ப் பெம்மானைப்
பற்றிக்கொண் டெற்றைக்கும் பேசு. 39

வண்டு-நேரிசை வெண்பா

பேசுருப் பொன்வண் ணமுறு பொறிவண்டே
ஆசறும் உள்ளத் தமர்ந்தனை—மாசில்
மனமாம் மலரின் மகிழ்ந்து பருகாய்
இனத்துள் இனித்திடுந் தேன் 40

நேரிசை வெண்பா

தேன்சொரி தாருறைந் தார்க்கும் ஞிமிறரைசே!
ஊன்செறி மோத்தைத் தலையுறும்—வான்மறை
போற்றிடும் பத்திர வீரன் பதம்பணி
ஆற்றுருத் தக்கர்க் கறி. 41

ஊசல்–அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆரணி அமைய வுற்றே ஆரெழில் அணியின் தோன்றும்
வீரனின் விறலை வேட்கும் வேதியர் வழுத்த வூசல்
தாரணித் தரங்கி னுடும் தண்ணமர் தடந்தோ ளீச
மாரனைப் பொடிசெய் தாளும் மாலவன் மருவாத் தாளே 42

ஊர்-பதினறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மருகல்மா கறல்ஊறல் விளமர்மாந் துறைகானூர்
மயிலாடு துறைஆரூ ரழுந்தூரே டகம்பாசூர்
மழபாடி மறைக்காடு மணஞ்சேரி மயிலாப்பூர்
மறையோர்வர் மலர்த்தில்லைக் கழிப்பாலை வேதிகுடி
கருகாவூர் குறுக்கைக்கண் டியூர்சிக்கல் வலிதாயம்
கழுக்குன்றம் முதுகுன்றம் கொடுங்குன்றம் கடலொற்றிக்
கலிக்காமூர் குடமூக்குக் குடவாயில் கயிலாயம்
கவின்கச்சித் தருமபுரம் குரங்காடு துறைகரணம்

அரவுறு மின்செய் அணிநில வாத்திகொள் ஆரெழிலாய்
கரவுறு கள்ளங் கருக்கிய காரெழிற் காளியளே
பரவுறு பாவாற் பணிந்திடு பத்தராம் பாங்குடைய
மரபுறு மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 10

பொருளறு பொல்லாப் பொழுதெனும் பொய்ம்மையாம் புன்மைமிகுக்
கருவறு கன்னற் கழலிணைக் கந்துறக் காடனைய
இருளறும் இன்பம் இலங்குறும் இன்னருள் இங்கிதத்தால்
மருளறு மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 11

சிறுமதிச் சூரர் சிறைப்பொடி செய்தமர் சிற்பரனும்
அறுமுக ஞானக் குமரனை யீந்திடும் அன்புருவே
நறுமணக் கூட்டின் நனிமிளிர் நங்கையாம் நாரணியே
மறுவறு மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 12

புனல்வெளி காற்றுப் புவியொடு தீயுறும் பூதமைந்தும்
இனவொளிக் கற்றை இரண்டொடு சேருயிர் எண்குணமென்
தனமலி தன்மைத் தயாபரி! தண்மலர்த் தாழ்குழலாய்
மனவலி மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 13

கன்னியள் காளி கலாதரி கந்துறு காஞ்சனையே
தென்னியல் பாகுந் தெருளளித் தேவியே! துங்கமுறச்
சென்னியிற் சேர்த்தருள் செம்மலர்ச் சேவடி செப்பமுற
மன்னிய மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 14

சேந்தனைச் செந்திற் செழும்பதிச் சேயினைச் சேவகனுங்
காந்தனை யீந்து கனிவருள் காவியுண் கண்மலராய்!
பூந்தளிர்ப் பொன்செய் புனிதைநின் பூங்கழற் புந்தியுற
மாந்திய மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே

நன்றுறு நல்லோர் நலமுற நல்கிய நன்னெறியான்
இன்றுறு மின்னல் இழியுமா றேழையேன் இச்சையறப்
பொன்றுறும் பொய்ம்மை! பொலிவுறும் பொற்கழல் போதமுறும்
மன்றுறு மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 16

அறைமொழி ஆயம் அணியுறு மாலைகொண் டம்பலத்தெம்
முறைமொழி கேட்டு முனைப்பறு மூலமே முட்டறச்செய்
நிறைமொழி நாவான் நிலவுறு நன்னெறி நீர்மைமிகு
மறைமொழி மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 17

காண்பது கேட்டுண் டுறுநுகர்த் தன்மையாங் கூட்டமுறும்
ஆண்பெணும் ஆனய் அலியொடு சீர்தவழ் அம்பரத்தி
தூண்பிளந் தோங்கித் திகழரிச் சோதரி! தூயவளே
மாண்புறு மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 18

சேலயர் வில்லாச் செழுங்கணாய்! செம்பொருட் சேயிழையாய்
ஆலய மாகும் அகத்தொளிர்ந் தாண்டருள் அந்தரியே
காலயர் வெற்றுங் கழற்பதங் கூட்டினை, கார்குழலாய்!
மாலயன் மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 19

தோத்திர மோதித் துயரறு தூயவர் தொல்வினையை
நீத்தவர் நெஞ்சுள் நிலைகொளு நீணெறி நன்றினுறப்
பூத்திடும் பொன்னார் புனிதப் பூரணப் பூங்கழற்சேர்
மாத்தவ மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 20

சிலமணி மாலை சிறியவன் செய்திடச் சூடியருள்
குலமணி! கோதில் குணமணி கோதையாய் கொன்றையெனும்
மலர்மதி மேற்கொள் மதங்கியே மாண்பெலாம் மாந்தியதூ
மலர்மதி மேலோர் மயிலைவாழ் கற்பக மாமயிலே 21

---

15. அந்தரி அந்தாதி

காப்பு

அத்தி முகத்தனை சத்தி புதல்வனை அத்துவித
புத்தித் துணையொடு பத்தி புரிந்திடில் தத்துவமாம்
முத்திப் பொருளினை நத்தி யளித்திடும் வித்தகமா
உத்திக் கவியினைச் சித்திக் கவருளும் பித்தனுக்கே

நூல்

போற்றி அயனெடு பூதரன் காண்கிலாப் பொன்னடியை
ஆற்றின் புனல்மதி ஆத்தியைச் சூடிய அந்தரியாள்
ஏற்றிப் பரவிட ஏங்குவன் வாக்குற வெண்மரையில்
வீற்றி யருள்புரி வீணையின் வாணியை வைத்தனளே 1

வைத்திய நாதனின் வெண்ணிலாக்கேசனின் வண்ணமுறும்
கைத்தலம் பற்றிய கன்னியள் கைலைவாழ் கோமகளாம்
மைத்திகழ் கண்ணியள் மாதவன் தங்கையள் முத்தியுற
வைத்தன ளேழையை வஞ்சக வாழ்விலா வையகத்தே 2

அகத்தில் அறனும் அருளும் அமைதி யுறவளித்தாய்
இகத்தின் இருளைக் களைந்து பரத்தில் ஒளிரவைத்தாய்
உகந்த பொருளாய் உளத்தில் உறுதி உவந்தளித்தாய்
மகந்தாய் முறுவல் முகத்தாய் மனமார் மதமழித்தே 3

மழித்தேன் வளர்த்தேன் முடியை முடிவிற் பயனறியேன்
பழித்தேன் துதித்தேன் சமய நெறியின் இயலறியேன்
கழித்தேன் பிறவாப் பொழுதை! குகனுங் குருமொழியால்
அழித்தேன் அயனர் எழுத்தை, அருளுன் அடிதொழுதே 4

தொழுதால் துயரம் துடைத்துத் துகளாய் வினையகற்றிப்
பழுதாய் பிதற்றும் பவமால் களைந்து பதமளிப்பாள்
அழுதால் நெகிழும் அகத்தாள் அருளாய் அரவணைப்பாள்
கழுதாய்ப் பிறக்கும் உயிர்க்கும் கனிவாள் கலாதரியே 5

கலையை இடத்தும் வலத்தும் இயற்றி ஒருங்குறையும்
நிலையை எளியேன் குருவின் மொழியால் உணர்ந்தமையால்
அலையை அகத்தில் அகற்றி அருளுன் அடிபணிந்தேன்
மலையின் மகளாய் மகிழும் மதங்கி நினைப்புகழ்ந்தே 6

நினைப்பும் மறப்பும் ஒழிந்த நிலையை யுறுவதனால்
தினையின் அளவும் துயரம் அணுகா துருவெடுக்கும்
வினையாய் விளையும் விதியின் பயனை யொழித்திடுவாம்
சுனையார் வரையோன் மகளாய்ச் சுடரும் சுரேசுரியே 7

சுரத்தி லுறைந்து கவினைப் பொழியும் சுடரொளியுன்
கரத்தில் மறியும் மழுவும் திகழப் பெறுவதனால்
உரத்தை எளியேன் உளத்தால் உவந்தேன் கழல்பணியும்
வரத்தை யளித்தாய் வராகி யெனுந்தூ வடிவினளே 8

வடிவை அபிராமி அன்னை வயிரவி வைணவியைத்
துடியை யெரியை யெடுத்த வளைக்கரங் கொண்டவளை
கொடிய பிறவித் துயரங் களைந்திட வேண்டி யவள்
அடியைப் பணிந்து புகழ்வாம் அரகர என்றிடவே 9

என்றும் இளையாய் எளியன் இதயத் தொளிர்ந்திடுவாய்
அன்றும் கருவில் புரந்து கனிவாய் அருளியதாய்
இன்றுன் திருவில் இணைத்தாய் இகத்தின் நலமளிப்பாய்
ஒன்றும் அறியேன் உனையான் பணிந்தேன், சரணடைந்தே

சரணமாய்ச் செஞ்சடை நாதனுர் வேண்டிடச் சற்குருவாய்ப்
பிரணவ நற்பொருள் ஓதிய போதனுப் பூமலரும்
சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய சோதியார் சண்முகனைக்
கரமுறக் கூப்பியாம் போற்றிடுங் கந்தனை யீன்றவளே 11

ஈரமும் வீரமும் ஈந்தென் இதயமும் ஏற்றனையோ
ஆரமாய் ஆருயிர் சேர்த்துன் அழகெனக் கொண்டனையோ
பாரமும் பேரமும் பூண்டு பழிசொலும் பூதலத்தின்
பேரொளி வீசிடும் பொன்னிற் பொருளினில் பற்றிலமே 12

பற்றிப் பணிந்தனம் நின்றன் திருவடி யெம்மனத்துள் !
எற்றி இகழ்ந்தனம் ஈனர் இயல்பெலாம் ! ஏரகத்தைச்
சுற்றி மகிழ்ந்தனம்! சேயோன் தகவுறு சூர்மயிலின்
பெற்றி புகழ்ந்தியாம் போற்றிப் பரவுவாம் பூங்கொடியே 13

கொடிய பிறவி பலவு மெடுத்துக் களைத்திளைத்து
மடியு முடலை நரியு மெரியும் விழையவைத்தாய்,
முடியில் நதியை யணிந்தாய் ! உயிரார் பிரிவுறும்நாள்
அடியே னுழன்று வருந்தா தருளுன் திருவடியே 14

திருவை யறத்தைத் தகவைத் திறத்தை யருளியபின்
கருவை யொழித்தெம் பிறப்பைத் தடுத்துன் கழலடிசார்
மருவை யளிக்கும் மலராய் அடியேன் நெகிழவைத்தாய் !
குருவைக் குகனை மடியி லிருத்தி மகிழ்பவளே. 15

பவத்தைத் தடுத்துப் பயத்தைக் கெடுத்துக் குருமொழியாம்
தவத்தைக் கொடுத்துத் தயவை யருளிப் பரம்பொருளாம்
சிவத்தை யடுத்துச் சிறக்கும் சிவையின் நெறியுறநாம்
அவத்தை யிகழ்வாம் அறத்தைப் புகழ்வாம் அருந்தமிழே 16

அருந்தமிழ்க் கூடல் இலங்கிடும் செந்நாப் புலவரிசை
இருந்தமிழ்ச் சங்கம் இயற்றிய தேனர் இலக்கியத்தை
விருந்தெனக் கண்கள் இமைத்திடா வானோர் உலகுறையும்
பெருந்தகை வேந்தர் அமிழ்தென வைத்தாய் கயல்விழியே

விழியார் நுதலும் நதியார் சடையில் நிலவொளிரும்
எழிலார் அணியும் மழுவார் கரமும் தமிழமுதை
மொழியாய் மொழியும் திருவாய் கொழிக்கும் முறுவலையும்
அழியா இளமை யுறுவாய் பணிந்தேன் அகத்துறையே 18

உறையும் இமயம் உகந்த மலையான் திருமகளாய்
மறையின் பொருளை மனத்தால் உணரும் மதியளிக்கும்
இறைவி! இகமும் பரமும் எளியேன் பெறுவதற்குப்
பிறையைப் பொலிவாய் அணிந்து புவனம் புரந்தருளே! 19

அருளை அறிவை அமுதார் அளியை அளித்தருளி
இருளைக் களையும் இனிய இணரின் மணமலரை
மருளை யழிக்கும் மணியை மறையின் முதலுருவாம்
பொருளை யருளும் எழிலார் பொழிலை மறந்திலமே 20

மறலி பணிந்து பரவும் மகதி! மலைமகளாம்
அறவி! அருளார் அமரி! அனந்தை! எனப்புகழ்ந்தேன்
பிறவி யொழிந்த மரணம் விழைந்தேன்! கனவரைவாழ்
துறவி யெனயா னுறைய அருளும் தயாபரியே 21

பரித்தாய்! எளியன் தமிழைப் புரந்தாய் திரிபுரமும்
எரித்தாய், நுதலின் விழியால் விதியைக் களைந்துளத்தை
வரித்தாய்! திறமும் வரமும் அருள்வாய் அரிமிசையூர்ந்
தெரியும் வெளிநீர் வளியும் புவியாள் மலைமகளே 22

மகதியர் போற்றும் மகதியாய்! முத்து மணிபுனைந்த
மகரிகை சூடி மகிடனைச் சாடும் மனோன்மணியாய்!
ம்கோததி வண்ணம் பெறுமா மதங்கி! மருள்நிறைந்த
மகவெனைக் காப்பாய் மதியொடு மந்தா கினியணிந்தே 23

மந்தர மாமலை மாதவ மேருவும் விந்தமொடு
வந்தனை செய்திடும் வெள்ளியங் கோட்டினில் வந்தருளும்
சுந்தர செந்திலைச் சிந்தைகொள் கந்தனைத் தந்தருளும்
நந்தமும் நேமியும் செங்கையி லேந்திடும் அந்தரியே 24

அந்தரி ஆயி அநாதியள் ஆதி அனந்தசத்தி
ஐந்தரி யம்மை யமாந்தகி அன்னை அருளகசை!
இந்திர சத்தி இலளிதை எண்டோள் இமயவதி
சுந்தரி சோதி சுமங்கலை சூரி சுரேசுரியே. 25

சூர்முதல் வென்ற சுரபதி வேலனை யீந்தருளும்
கார்முகில் வண்ணக் கயல்விழி கொண்டிடு கன்னிகையும்
பார்வளி செந்தீ புனல்வெளி யாண்டிடு பூங்கொடியும்
பார்வதி பத்ரை பகவதி யென்றொரு பொற்கொடியே 26

பொற்பதம் கொண்டவள் பத்திர பிஞ்சகி காளியளாய்
நற்பதம் நல்கிடும் நாயகி நான்முகி நாரணியாள்
கற்பக வல்லிநல் தையலங் காரணி கோமதியாள்
அற்புதம் ஆற்றிடும் அம்பிகை சாம்பவி அங்கணியே 27

அங்கணி அம்பிகை எண்டிசைச் சண்டிகை அந்தரியாள்
சங்கணி யோகினிச் செம்முலை மோகினி சுந்தரியாள்
சங்கரி வாமியள் மாதரி கோமளை யாமளையாம்
பைங்கிளிப் பாதமும் நாமமும் போற்றுவாம் போதமுற்றே.

போதம் அளிப்பவள் ஏதம் அறுப்பவள் நான்மறையாம்
வேதம் உரைப்பவள் நாதம் நிறைப்பவள் வாக்குரைத்து
நீதம் தருபவள் சீதம் அனையவள் தூயவளாய்க்
கீதம் விழைபவள் பேதங் களைபவள் தேமொழியே. 29

தேனொடு பாலும் கனியுறு சாறும் முழுக்குடையாள்
வானொடு தீயும் வளியொடு மண்ணும் புனலுடனுள்
கானிடை வாழுங் குகாரணி யென்றும் கனிவுடையாள்
ஊனொடு சேரும் உயிர்க்கெலாம் அன்னை வயிரவியே 30

வயிரவி வைணவி பாலையின் பாவையள் வேதமெனும்
பயிரினை யூக்கிடப் பாழ்வினை பாற்றினள் ஆணவமார்
மயிடனைச் செற்றிடும் மாசினை மாற்றிடும் மூர்த்தியுனில்
உயிரினைச் சேர்த்தியாம் பாடுவம் ஊற்றென
வுள்ளொளியே 31

உள்ளத் திருத்தி மகிழ்ந்துகொண் டாட மலைமகளை
எள்ளத் தனையும் நினைந்தில னுகித் திருவடியைக்
கள்ள மனத்தால் பணிந்திடா ஏழைக் கருள்புரிந்தாய்
வெள்ளைக் கமலத் தமர்ந்திசை பாடுங் கலைமகளே 32

மங்கை மகிடா சுரமர்த் தனியும் மகேசுரியும்
நங்கை அபிராம வல்லிக் கொடியும் மதியரவு
கங்கை முடிகொள் கவுரி சிவையும் எழிற்கிளியை
அங்கை அணைக்கும் அருளார் கயற்கண் உமையவளே 33

உமையான் பணிந்தேன் கவிதை புனைந்தேன் அகமுருகக்
குமைந்தேன் கனகக் குழையாய் புகல்வாய் நினக்கினிதோ
அமைதி யிழக்கும் மனமும் பெறவோ? பனிவரைவாழ்
உமையாய்! உயிர்கள் அனைத்தும் புரந்தாய் பவமறுத்தே 34

அறுபதக் கீதம் இலங்கும் மருமலர் ஏற்றருளும்
மறுவறு வுள்ளத் தொளிரும் மயேசுரி மாதரியாள்
அறுமுக ஞானக் குருவை அருளிடும் அந்தரியாள்
நறுவிரை யாரும் நிமலி திருவடி யாவதுவே 35

யாகம் அழித்தவள், யோகம் அளித்தவள், மோகினியாள்!
மோகம் மழித்தவள், மேக நிறத்தவள் வேதவிடைப்
பாகன் உருவினில் பாகம் பெறுபவள், பார்வதியாள்
போகம் பழித்தவள், நாகம் உறுபவள் உத்தமியே 36

உளியால் வடித்த வரையார் குகையாய் குடைந்தெடுத்த
தளியை விடுத்துத் தழலாய்த் திகழுந் திரிபுரையாள்
வளியும் புனலும் வெளியுங் கனலும் புவியுமுற்ற
எளியள்! இதயத் துறையின் ஒளிரும் எழிலுருவே! 37

எழிலாய்ச் சுழலும் சுடர்க ளிரண்டின் கதிரொளியைப்
பொழியுங் கருணை விழிக ளிரண்டும்! பனிவரையின்
பொழிலில் உறையும் புனிதை விழையும் தமிழிசையை
மொழியுந் திறனும் எளியேன் பெறவும் அருளுவதே 38

அமரியை அஞ்சனக் கண்ணியை அம்பிகை அந்தரியை
கமலியைச் சூலியைக் கௌரியைக் கோதையைக்
கார்த்திகையை
நிமலியை நீலியை நிர்க்குணி நர்த்தன நாயகியை
விமலியை வாழ்த்துவம் வேண்டுவம் வல்லப வைணவியே

வாமியை முக்கணி வாலையை விந்தையை வல்லணங்கை
காமியைக் கந்தனை யீந்திடு கன்னிகை கொற்றவையை
நேமியுஞ் சங்கமும் ஏந்திடு நற்சிவ காமியன்னை
சோமியைச் சத்தியைச் சூலியை நாடுவம் முண்டகத்தே! 40

முண்டனை மாருத வேகமார் சண்டனை முன்னொருநாள்
தண்டனை தந்ததும் திங்களார் அண்டனை ஆலமுறுங்
கண்டனை பாதியாய் வாமமாய்க் கொண்டதுங் கூர்ந்தறியா
வண்டனை வேல்விழி நோக்கினுற் கண்டனை வைரமுத்தே 41

வையமும் வாழ்த்திட வீணரை வீழ்த்திடும் வாலையளாய்
மையிடு மூவிழி சந்திர சூரிய அக்கினியாய்
உய்யவுன் பொன்னடி உள்ளின னுதலின் ஒல்லுவனோ
மெய்யெனும் பொய்யதில் மூழ்கவும் மாயமா மோகினியே 42

மோகமோர் ஆயிரம் மூண்டிடத் தோன்றிய வல்வினையால்
ஆகமோர் ஆயிரம் பெற்றிடும் அல்லலை நீத்தலொடு
நாகமோர் ஆயிரம் நேயமார் நாரியை ஏத்திடலால்
யாகமோர் ஆயிரம் செய்திடும் பெற்றியை எய்துவமே 43

எயினன் தொடுத்த கணையைத் தடுத்த எறும்பெனவாய்
மயிலின் மிசையார் முருகை யளித்து அருள்புரிவாள்
கயிற்றை விடுத்தே உயிரைப் பறிக்கும் நமன்கலங்க
மயிடன் முடியை மலர்ச்சீர் அடியால் மிதிப்பவளே 44

மிதிலைக் குமரி மகிழ மழையாய்ச் சரம்விடுத்து
விதியின் விளைவை விரும்பும் அரக்கன் சிரமறுத்த
நதியை அழைத்த குலத்தோன் பணிய நலமளித்தாள்
மதியைச் சடையில் அணிந்து மகிழ்மா மடப்பிடியே 45

மாமை நிறத்துறு மங்கல சண்டிகை மாதரியாள்
காமி குகாரணி கொற்றவை குண்டலி காலகண்டி
வாமி வராலிகை வல்லபி வஞ்சனி வல்லணங்கு
சோமி சுபங்கரி சீதள சௌந்தரி சங்கரியே 46

சங்கரி சூரி சனுதனி சாம்பவி சிற்பரையாள்
புங்கவி சத்தி பதந்தரு புண்ணிய பத்திரையாள்
அங்கணி அம்பை அனுபவை அம்பிகை அம்பணத்தி
மங்கலை மாரி மலைவளர் காதலி மாமலரே 47

மருவாய் மலர்வாய் மருட்கை மழிப்பாய் மனத்தகத்தில்
கருவாய்க் கிடப்பாய் கனலாய் நடப்பாய் கடனிறத்தோய்
அருவாய் வெளியில் நடிக்கும் ஒளியோய் அருளுணர்வைத்
தருவாய் தகவும் தயையும் தழைக்கும் தயாபரியே 48

தேனுர் மொழியினுய் மீனுர் விழியினுய் தொல்வினையால்
ஏனே மறந்துனை வாணுள் கழித்தனன் ஏதமிலாய்
தானே உவந்தெனை ஆட்கொண் டருளினுய் ஊனுயிராய்!
கூனுர் உளத்தினை நேராய் நிமிர்த்தனை வேள்வியளே 49

வேத புராண நெறியொடு வாழும் வகையளிக்கும்
பாத மிரண்டைப் பணிவொடு வாழ்த்தும் உணர்வருளி
ஏத மொழித்தாய் இணருடன் ஏத்தும் இதயமருள்
போதப் பொருளைப் பரிந்தெமக் கீயும் பரம்பொருளே 50

பரமும் இகமும் பணிந்தோர் பெறநின் பதமிரண்டில்
கரமும் சிவக்க இடுமென் மலரை விழியிரண்டும்
சுரக்கும் களிகூர் அருவி சுமக்கும் புனல்கலக்க
இரக்கும் இமயப் பொருப்பில் இலங்கு பவானியளே 51

பவமும் அவமும் பழித்தோர் பதத்தின் புகழ்பரவி
சிவமாய்க் கிடந்து சருகாய் முடங்கி சுடரொளியார்
சவமாய் நடந்து தவவாழ் வுறுவோர் சனுதனியை
நவகோ ணமதில் நினைந்து நயந்தால் நலந்தருமே 52

தருமம் தழைக்கும் உலகம் உவக்கும் உயர்வுளதால்
கருமம் பிறக்கும் வினைகள் இரண்டின் விளைவுளதால்
சருமம் உடையாம் உயிரார் அணிய உடலுளதால்
மருமம் மயலை மழிக்கும் மதங்கி மலரடியே 53

மாந்தரும் வேந்தரும் மற்றுளார் யாவரும் போற்றிடுமென்
ஏந்தலாம் ஆறிரு தோளுறு நாதனும் ஏரகத்துச்
சேந்தனை யீந்தவள் பூந்துகில் ஆடையள் சித்தமுறுஞ்
சாந்தியைத் தோற்றிடுந் தூயளாம் நாரணன் சோதரியே 54

சோதனை செய்யவும் சோர்வினைக் கொய்யவும் செய்வினைசூழ்
வேதனை வீழவும் வையகம் வாழவும் வல்லவளாம்
வேதியன் தக்கனுர் வேள்வியை வீக்கிய வீரபத்ர
நாதனைப் பாகமாய் வாமமாய்க் கொண்டிடு வாலையளே 55

வம்பிற்குக் கற்கிலேன் வாதிற்குக் கற்கிலேன் வாட்டமுறும்
கும்பிக்குக் கற்கிலேன் கும்பிக்கக் கற்றுளேன் பற்றுளதால்
செம்புற்ற குற்றமாய் நெஞ்சுற்ற நஞ்செலாம் நீக்கியென்றும்
நம்பிக்கை நல்குவாள் நாதாந்த நாரியள் நாரணியே 56

நாரத கானமும் துந்துபி கீதமும் நாவிசைக்க
ஏரகச் செல்வனை ஏத்திடச் செய்தெமை யீர்த்தனளோ
மாரத வீரருக் காற்றலால் மல்கிய மாண்புடையாய்
பாரத பூமியில் வெற்றியைத் தந்தநற் கொற்றவையே 57

கொல்லன் உலைக்களம் என்ன எரியும் உளத்தணலைத்
தொல்லை வளர்த்திடும் என்றுன் அடியைப் பணிந்ததனுல்
நல்லோர் நினைவுறும் ஞானச் சுடர்நல் விளக்கொளியை
வல்லாய் விழைந்தருள் செய்தாய் இடும்பை இனியிலமே 58

இடும்பை யுறுத்தும் இயல்பார் வயிற்றின தின்னலொடும்
ஒடுங்கு குளிரால் உலுக்கி வருத்தும் வகைபலவும்
நடுங்கத் துயரை நலிய வொழிக்கும் நயனுடையாய்!
தொடுங்கோ மகளுன் பதமுளம் மூகாம் பிகையுமையே 59

மூப்புறும் போதினும் மும்மலம் மூட்டிய மோகமுறும்
நாப்பிளர் பொய்யெலாம் நாயினேன் நாடினேன்
நானிலத்தைக்
காப்பதுன் கொற்றமாய்க் கொண்டதால் கூற்றமும்
கண்கலங்கு
தீப்பிணி யாயின தீர்த்திடுந் தெய்வமாக் காளியளே 60

காசினை யூடுறும் கார்க்குயில் போலடி யாருடனும்
காசினி மீதுறுங் கற்றவர் மற்றவர் என்றுளருங்
காசினிற் சிந்தையைக் கொண்டவர் என்பதைக்
காட்டினையோ
காசிநின் செஞ்சடைக் கங்கையால் தூயதாந் தேவியளே 61

மருவாய் மலர்வாய் மருட்கை மழிப்பாய் மனத்தகத்தில்
கருவாய்க் கிடப்பாய் கனலாய் நடப்பாய் கடனிறத்தோய்
அருவாய் வெளியில் நடிக்கும் ஒளியோய் அருளுணர்வைத்
தருவாய் தகவும் தயையும் தழைக்கும் தயாபரியே 48

தேனார் மொழியினாய் மீனார் விழியினாய் தொல்வினையால்
ஏனோ மறந்துனை வாணாள் கழித்தனன் ஏதமிலாய்
தானே உவந்தெனை ஆட்கொண் டருளினாய் ஊனுயிராய்!
கூனார் உளத்தினை நேராய் நிமிர்த்தனை வேள்வியளே 49

வேத புராண நெறியொடு வாழும் வகையளிக்கும்
பாத மிரண்டைப் பணியொடு வாழ்த்தும் உணர்வருளி
ஏத மொழித்தாய் இணருடன் ஏத்தும் இதயமருள்
போதப் பொருளைப் பரிந்தெமக் கீயும் பரம்பொருளே 50

பரமும் இகமும் பணிந்தோர் பெறநின் பதமிரண்டில்
கரமும் சிவக்க இடுமென் மலரை விழியிரண்டும்
சுரக்கும் களிகூர் அருவி சுமக்கும் புனல்கலக்க
இரக்கும் இமயப் பொருப்பில் இலங்கு பவானியளே 51

பவமும் அவமும் பழித்தோர் பதத்தின் புகழ்பரவி
சிவமாய்க் கிடந்து சருகாய் முடங்கி சுடரொளியார்
சவமாய் நடந்து தவவாழ் வுறுவோர் சனாதனியை
நவகோ ணமதில் நினைந்து நயந்தால் நலந்தருமே 52

தருமம் தழைக்கும் உலகம் உவக்கும் உயர்வுளதால்
கருமம் பிறக்கும் வினைகள் இரண்டின் விளைவுளதால்
சருமம் உடையாம் உயிரார் அணிய உடலுளதால்
மருமம் மயலை மழிக்கும் மதங்கி மலரடியே 53

மாந்தரும் வேந்தரும் மற்றுளார் யாவரும் போற்றிடுமென்
ஏந்தலாம் ஆறிரு தோளுறு நாதனும் ஏரகத்துச்
சேந்தனை யீந்தவள் பூந்துகில் ஆடையள் சித்தமுறுஞ்
சாந்தியைத் தோற்றிடுந் தூயளாம் நாரணன் சோதரியே 54

தேவை திடும்பொழு தென்கினுந் தோழமை யாவதுடன்
தேவை குமலரைத் தீந்தமிழ்ப் பாவுடன் ஏற்றருளும்
தேவை யமாள்பதம் தேர்ந்திலன் தேர்வது நீர்க்குமிழாய்த்
தேவை யுலகினில் தோன்றிடு மாசையைத் தாழ்த்திடலே 62

தாமரை யானவள் பேரருள் கொண்டெமைத் தோற்றியதால்
தாமெவர்க் கொப்புளோம் என்றெணு மாணவ கன்மமயல்
தாமதத் தன்மையார் தாழ்வினைத் தீர்ப்பதில் திண்ணமுறும்
தாமரை யாளுறு மாலவன் சோதரி பாதமதே 63

பாவனன் கொண்டிடு பாவக நெஞ்சுறும் பாவனையேன்
பாவமாய் புண்ணியப் பாரினில் தோன்றிய பான்மையுளேன்
பாவகி யேற்றிடும் பைந்தமிழ் சாற்றிடும் பாமலரைப்
பாவலர் போற்றிடப் பாடிடப் பேரருள் பூங்கொடியே 64

பூதரைக் காவலாய்ப் பெற்றிடும் வெள்ளியங் கோட்டருளும்
பூதர நாயகி பூதியேன் பற்றிடும் பூங்குழலி
பூதலம் யாவையும் சேவடி யோரடி கொண்டருளும்
பூதரன் சோதரி நாரணி நான்முகி சாம்பவியே 65

சாரண ரேத்திடுஞ் செந்தமிழ் நூலுறும் வையகத்தில்
சாரதர் சூழ்ந்திடச் சிங்கமும் ஊர்ந்திடும் ஆன்மநலச்
சாரதி என்றெமுள் வந்தவள் வீணுற வைத்தனளோ
சாரகக் கூடுறும் எண்ணிலா வண்டுறும் ஊழுலகே 66

ஊழியல் தேர்ந்திலன் உத்தம நற்குணம் ஒன்றறியேன்
ஊழியில் ஒன்றிடும் உண்மையை உன்னடி ஒன்றுணர்த்தும்
ஊழியாய்! பொன்னடி போற்றிடப் பைந்தமிழ் மாலையொடு
ஊழியம் செய்திடற் கேங்கிடும் ஊமையேன் பேசியென்னே

ஏரொடு கட்டிய ஏறெனும் ஏழையேன் தன்வினையை
ஏருடை நாதனும் ஏத்துவார் ஏகனும் என்றழைக்கும்
ஏரக வெற்பனின் ஈரடி தீர்த்திடத் தந்தவளே
ஏரியைக் காத்தவன் சோதரி என்பவர் ஞானியரே 68

ஞாயிறு நல்கிடு பொன்னுது வெங்கதிர்ப் பேரொளியை
ஞாளியேன் நின்னடி பற்றிய பேற்றினுல் நற்றவமார்
ஞாலமும் பெற்ருெளி கொண்டதைப் போலுமே
வாழ்த்தியருள்
ஞானமும் உற்ருெளி மண்டிய சீலனுய் மாநிலத்தே 69

மாதவஞ் செய்திடு மாதவ ரேத்திடு மங்கலஞ்சார்
மாதவி மாலையை மங்கைவாழ் மார்பினில் ஏற்றருளும்
மாதவன் சோதரி மாதரி மாசிலா மாதரசி
மாதவி மாமணி மூவிழி மீன்விழி மாமயிலே 70

மாலதி யுள்ளூறும் போதெலாம் மாதவச் சீலமுற்ருல்
மாலதிப் பூங்கொடி மட்டிலா வாசமாய்ப் பூத்திடுங்கொல்
மாலதி மிக்குள மானிட சாதியை வாழ்த்துதற்கு
மாலவன் சோதரி வந்தருள் செய்திடில் சோர்விலமே 71

சோதியள்! சூலி சொர் ணும்பிகை! சங்கரி செங்கணவன்
சோதரி! சண்பகச் சோலையின் சுந்தர மாமயிலாள்!
சோதிட நூலினேர் செப்பிடு மாறென வாழ்வியலின்
சோதனை யாமெனும் வேதனை தீர்த்தெனை ஆள்பவளே 72

ஆதியை! அம்புலி ஆறணி அங்கணுள் அந்தரியை!
ஆதியும் அந்தமும் இல்லதை உண்முகத் துள்ளொளியை
ஆதிரை சூழ்ந்திடத் திங்களார் தோன்றிடு நள்ளிரவும்
ஆதிவா ரந்தொறும் எண்ணுவாம் ஏத்துவாம் ஆலயத்தே

ஆண்பனை பெண்பனை யாமென மாற்றிடுஞ் சித்தமுள
ஆண்டவன் நல்லடி யாருடன் நேயமும் கொண்டுறவாய்
ஆண்டெலாஞ் சென்றிட அந்தரி, ஆணையால் ஆக்கியெனை
ஆண்டருள் கொண்டனை! கந்தனைத் தந்தனை காத்தருளே!

காவியச் செந்தமிழ் ஊற்றெனத் தோன்றிடு
பொன்னியெனும்
காவிரி சூழ்ந்திடும் ஏரக நாதனை ஏத்திமகிழ்
காவியின் வண்ணமாய் ஆடையைக் கொண்டவர்
கூட்டமுறக்
காவியின் மென்மலர்க் கண்ணியள் சேர்த்தெனை
ஆள்பவளே 75

ஆலமாய்ப் பாற்கடல் அன்றொரு நாளுரு வண்ணமுற
ஆலவாய் அண்ணலார் காத்திடச் சத்தியாய் ஆகமுற்றாள்
ஆலயம் என்றெனை ஆண்டருள் ஆரியை அந்தரியாள்
ஆலமர் செல்வனார் பாதியாள் ஆற்றுவாள் ஐந்தொழிலே 76

ஐயவென் நெஞ்சினில் சாந்தியைத் தந்தருள் பூதகண
ஐயனின் ஐம்புலத் துய்யனின் சற்குரு நான்முகனார்
ஐயமும் தீர்த்தவன் ஐங்கரன் சோதரன், கந்தசத்தி
ஐயையின் சேவடி போற்றியாம் ஓதுவம் ஐந்தெழுத்தே! 77

ஐந்தரி ஆதியள் அம்பரச் சோதியள் ஆரமுதாள்
ஐந்திரந் தந்தெனை ஆண்டருள் கொள்வதும் என்றுளவோ
ஐந்தினை நானிலம் மும்மலம் ஈரடி ஒன்றிடுங்கால்
ஐந்தவி ஞானியர் என்னவே பாமரர் பொன்றுவரே. 78

பொறியின் வெளியாம் புலனின் இயல்பை வெளிப்படுத்திக்
குறியை அறியா நெறியில் உழலும் அறிவிலனென்
வறிய நிலையை வளமாய் நிறுத்தும் வரமருள்வாய்
மறியும் மழுவும் கரத்தி லெடுத்த மனோன்மணியே 79

மணியின் ஒளியை மறையின் முடிவை மனத்திருத்திப்
பணியை நதியைப் பணியார் மதியைச் சடைமுடியில்
அணியும் அழகை வியந்தேன் அலங்கற் கவிபுனைந்து
பணியும் திறத்தை அருள்க பரையாம் பகவதியே 80

பகலும் இரவும் பணிந்துனைப் பாடிப் பரவிடலாம்
இகலும் கரவும் விடுத்தெமை நீங்கும் திருப்புகழைப்
புகலும் புலமை எளியேன் பெறவும் புரந்தருளுன்
நகலும் நினைவும் மனத்தின் நிலவும் இடந்திலதே 81

இடத்தும் வலத்தும் இருகோள் விழியாய் எழுதலையின்
படத்தை விரிக்கும் அரவின் சடையாய் பருவரையார்
கடத்தி லுறையும் குமரி திருப்பாற் கடலளித்த
விடத்தைப் பருகும் இறைவ னிடத்தாய் மழைமுகிலே 82

மழையைப் பொழியும் எழிலார் முகிலை நிகர்த்தனையென்
பிழையைப் பொறுத்துத் தமிழை யருளிப் புரந்திலையேல்
பிழையேன் எளியேன் பிறையை அணிந்த பணிச்சடையாய்
விழையேன் பொருளும் புகழும் உலகின் நிலையறிந்தே! 83

நிலையா இளமை விழைந்து முதுமை யுணர்கிலனென்
அலையா ருளத்துள் அமைதி யருள்வாய்! அணிச்சடையில்
கலையார் நிலவும் படமார் அரவும் புனலுமுற்ற
மலையான் மகளாய் இமயத் துறையும் மலர்க்கொடியே 84

கொடிய பிறவி பலவு மெடுத்துக் களைத்திளைத்து
மடியும் நிலையில் மனத்தை யிழுத்த மயேசுரியுன்
வடிவை நினைந்து மகிழும் எளியற் கருளிணைச்சே
வடியைப் பணிந்து பரவிப் புகழும் வரமருளே! 85

அருளை மறந்து பொருளை நினைந்தேன் அவலமுறும்
இருளை இதயத் தியற்றி இகழும் இயல்புடையேன்
மருளை மழித்து மகிழ அருள்வாய்! படைக்கலமாம்
உருளை மழுவைத் தனுவை அயிலைக் கரத்தெடுத்தே 86

எடுத்த பிறவி இடரும் இழிவும் இயைந்திலவாய்க்
கடுத்த முகமும் கறுத்த அகமும் பொருந்திலவாய்த்
தடுத்த கருணைத் திறத்தைப் புகழ்வாம்! தமிழிசையால்
தொடுத்த அலங்கல் அணிந்து மகிழும் தழற்சுடரே! 87

தழலின் ஒளியாய் ஒளிர்வாய்! நினதின் திருவடியார்
கழலை யிடமாய் விழைவல் மறந்து விதிவினையால்
சுழலும் உலகின் சுழலில் சிறியேன் பொறிகலங்கி
உழலும் வரத்தை எளியேன் பெறவோ தமிழ்மருவே? 88

மருமலர்க் கொன்றை மதியொடு கங்கை மகிழ்ந்தணிந்து
பருவரைக் கொங்கை பரசிவற் கீயும் பராபரையைக்
குருவருள் கூறும் திருமொழி யோர்ந்து குறிப்பதனுல்
கருவினில் காப்பள் அருவினில் சேர்ப்பள் கலாதரியே 89

கலைமகள் போற்ற அலைமகள் வாழ்த்த இமவதியாம்
மலைமகள் நீயும் சிலைதனில் நின்ருய் மதியிலனென்
கொலையுளம் வீழ்த்தி உலையுளம் வீக்கிக் கழல்பணியும்
நிலையுளம் நல்குங் கலைமணித் தேவி நிரந்தரியே 90

நிரந்தரி நாரி நிமலி நிராலம்ப நிர்க்குணியாள்
நிரஞ்சனி நீலி நிருத்த நவகோண நாயகியாள்
நிரம்பிய ஞானேசுவரி நவசத்தி நர்த்தனியாள்
நிராமயி நாகா பரணி நிராகாரி நாரணியே ! 91

நாரணி நான்முகி நாரியை நிர்க்குண நாயகியைப்
பூரணி மாரியைக் கோரியைச் சூரியைப் பைரவியை
வாரணி தேவியை வீரியை ஆரியை மாலினியைப்
பேரணி பாவினி லேத்துவம் பாடுவம் பொற்சுடரே! 92

சுடர்கள் இரண்டுன் இணைவிழி யாகும் அலையிமிழும்
கடல்கள் எலாமுன் துகிலணி யாகும் செழுமறையின்
மடல்கள் எலாமுன் திருவடி யேற்கும் எளியனுறும்
இடர்கள் எலாமுன் னருளினுல் தீரும் இமவதியே 93

இமையோர் வணங்கும் இமவான் மகளாய்! மடப்பிடியாய்!
உமையாய் விளங்கு மணியார் உரக மயேசுரியாள்
இமையப் பொருப்பில் இயையும் விருப்பில் இயற்றமிழால்
எமையும் கவிதை புனைய அருளி மகிழ்ந்தனளே 94

மகிழ்ச்சி யெலாம்மனத் தோங்க அருட்கரு மாரிஉள
நெகிழ்ச்சி யுறவுனைப் போற்றி வணங்கியாம் பெற்றுவரும்
நுகர்ச்சி யெலாம்நினக் கன்றி யெமக்கிலை என்றருள்வாய்
புகழ்ச்சி யொடுதமிழ் மாலை புனைந்ததைப் பெற்றவளே! 95

பெற்ற பெருமை யெலாமுன் திருப்புகழ் பாடுதலால்
உற்ற சிறப்பாம் உலகின் இயல்பெலாந் தேர்ந்தறியேன்
கற்ற கவியைக் கருதும் கமலியாய்! கூற்றுவனைச்
செற்ற செருவில் ் சய் செழுங்கலைப் பாவையளே! 96

பாவைத் தமிழில் புலமை யளித்துப் பிறவியுறு
நோவைத் தடுத்து நலத்தை யருள்வாய்! கருப்புவில்லாய்!
பூவில் திகழும் மடந்தை புகழும் பராபரையாம்
தேவி நினக்கென் சிரமும் கரமும் பணிந்திடுமே 97

பணியும் முகிலார் நிலவும் நதியொடு செஞ்சடையில்
அணியும் மதங்கி! அமுதார் அமரியள்! அந்தரியாய்!
தணிகைக் குமரன் வடிவா யிலங்கிடு தண்ணளியாம்
மணிகண்ட நித்தியா னந்த குருமொழி தூயதுவே 98

தூயவள் சேவடி சிந்தையி லேத்துவாம்! தீந்தமிழால்
மாயவன் தங்கையாள் விந்தையை வாழ்த்துவாம்!
பல்லுயிர்க்கும்
தாயவள்! திங்களுங் கங்கையுஞ் சென்னியிற் சூடிமகிழ்
தேயவள்! தேவியைத் தேர்ந்தியாம் போற்றுவம் பூதலத்தே

பூவில் உறைபவள் போற்றுந் தகையவள்! நான்முகனுர்
நாவில் உறைபவள் ஏத்தும் நலத்தவள்! பூமணக்குங்
காவில் திகழ்ந்திடுங் கோயில் உறைபவள்! செந்தமிழாம்
பாவில் மகிழ்ந்திடு பத்திர காளியைப் போற்றுவமே! 100

நூற் பயன்

பத்தியாய்ப் புந்தியில் அந்தரி அந்தாதி நூலிதனைச்
சித்தமாய்ச் சிக்கெனக் கொள்வரேல் எஞ்ஞான்றும்
காலனையும்
எத்துவர் ஏழைமை யாகிலர் தீங்கில்லார் நோயணுகார்
பித்துறுர் பொன்னலம் பாரினிற் பெற்றேருங்கு பான்மையரே.

16. ஆளுடைய மாலை

ஆளுடைய பிள்ளை

தோடுடைச் சீர்செவித் தோத்திர ஞானசண்பைப்
பாடுடைப் பாலனைப் போற்றுவாம்—ஆடுடைப்
பொன்றில்லை யுள்வளர் பொற்கழல் வாணன்கொள்
மன்றுள் மனமே மகிழ்ந்து 1

ஆளுடைய அரசு

மகிழ்சிவ நாமம் மனத்துள் அணிந்து
மறிகட லிட்ட மயலுறு கல்லின்
நெகிழ்தக நெஞ்சாள் நிறைநா வரையன்
நெடிதருள் சீலம் நிலவிடு மாறு
முகிழ்தகு மேன்மை முறுவலின் மிதந்து
முனைப்பற வோதும் முதுநெறி யுன்னி
அகிலமும் ஆளும் அயனரி அறியா
அரன்கழல் போற்றி அகத்தணி வாமே 2

ஆளுடைய நம்பி

அணிமணிச் சூடி ஆரெழி லோங்கும்
பணியணிப் பரனைப் பைந்தமிழ் நாவாற்
பித்தனென் றேசிப் பிறையுணர்ந் தேத்தும்
வித்தனாய் விளங்கி வெண்ணெய்நல் லூர்வளர்
அத்தனார்க் கடிமை யென்றே அறையும்
அழகினுக் கொப்பில் ஆரூ ரனிசை
வழகுடை வண்டமிழ் வழுத்தும் வாய்மை
வளமுறு தொண்டினல் வணங்கும்
உளமுறு பொன்வரை உகந்தாள் இறையே. 3

ஆளுடைய அடிகள்

இறைப்பணிக் குற்ற இடர்கெடுத் தாட்கொள் இசைப்பயனும்
நிறைநிலை நல்கும் நிதிவளர் ஞான நிமலமுறும்
மறைமலை யுற்ற மணிவா சகத்தவ மாண்பதத்தைப்
பிறையணிப் பெம்மா னடியேன் பிரிந்துணர் பேதிலனே 4

ஆளுடைய வள்ளல்

பேறளிக்கும் பித்தனெனும் பிஞ்சகனைப் போற்றிமகிழ்
ஆறளிக்கும் அன்புநெறி ஆளுடைய வள்ளல்தன்
ஏறளிக்கும் இன்மொழியை ஏத்தியென்றும் இன்புறுவாம்
நீறணியும் நெற்றியுளீர் நீணெறிகொள் பேச்சுறவே 5

ஆளுடைய பிள்ளை

பேதைத் துணைவன் பெருவிடந் தீர்த்துப்பின்
கோதை மணமுறக் கூட்டும்நற்—சீதப்
புகலிவாழ் ஞானப் பெருமான் நெறியின்
புகலிறைத் தாள்மனம் பூண்டு 6

ஆளுடைய அரசு

பூவேந் தரின்மிகு பூரண நிலவாய்
பூத லமொளிகொள் போதமாய்ப் பொலியும்
நாவேந் தரின்மலர்த் தாளணி கொளவே
நாடும் நலம்நம னுக்கயர்ந் தறியாத்
தூவேந் தரருளூந் தோத்திரத் தணிகொள்
தூய பதத்தினைத் தேர்ந்தனம் மிகவே
பாவேந் துபரமன் பொற்சிவக் கழலால்
பாசம் பொடியுறும் பங்கய மனமே 7

ஆளுடைய நம்பி

பரசிவப் பெம்மான் பணிசெயு மாறவன்
பதமலர் மண்ணிற் பதிந்துசுந் தரர்க்காய்
பரவையி னில்லம் நடந்திடத் தூதனுய்
இரவெலாம் போக்கும் இசையே
இயற்றமிழ் நாவா லினித்திடும் இதமென். 8

ஆளுடைய அடிகள்

இனித்திடு வாசக மிவ்வை யகத்துள் இயற்றியதால்
தனித்தவோ ராதரம் அன்பின் அணைந்தார்க் களப்பரிதாம்
மனித்தருள் மாண்புறு மாணிக் கவாச மலரொருங்கக்
குனித்திடு தாளுறுங் குன்ருக் குழையுங் குறிப்பினுக்கே 9

ஆளுடைய வள்ளல்

குன்றெறிந்த குமரன்ருள் குறித்தோதுங் குணச்சீரைப்
பொன்றிகழும் அம்பலத்துப் பொலிநடஞ்சத் தியஞான
மன்றினிடை மன்னுறவே மகிழ்வூட்டும் மாதவத்தை
என்றுமிதத் தேத்துமிரா மலிங்கவள்ளல் எழுசுடரே. 10

---

17. அருள்வடிவ மாலை

காப்பு

மதிக்குண் மலரருண் மாலை வடிவாய்த்
துதிக்கை தொடுக்குந் துணை.

நூல்

நதியைச் சடையில் நல்லெழிலாய்
நலஞ்செய் துறவே நாகமொடு
நயந்தே அணியும் நாரியளே
நவிலற் கினிய நாரணியே
கதியுன் கழலென் ருேர்ந்திடவே
கருத்தைக் கவர்ந்து காண்பவளே
களமன் மொழியைத் துதியென்று
கனிந்தே மகிழுங் கற்பகமே

ததியர் பரவுந் தண்ணமுதே
தழலின் சுடராய்த் திகழ்வோளே
தமியேற் கருளுந் தன்மையளே
தமிழே தளிரே தாரகமே
அதியற் புதமே ஆரணமே
அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
அருளே வடிவாம் வாலையளே 1

பொருள்செய் புவனப் போக்குடையேன்
பொறிவாழ் புலனில் பொன்னடிசேர்
பொழுதிற் புகுந்து போதமளிப்
பொலிவின் பொழிவார் பொன்மலரே
மருள்செய் மயக்கின் மாலழிய
மலங்கும் மலங்கள் மூன்றொடுங்க
மலர்த்தாள் படிவோர்க் கீபவளே
மதிசேர் சடைகொள் மாதவியே
தெருள்செய் துணையாய்த் தோன்றுவது
தெரியா தலையுந் தன்மையர்க்குத்
தெளிவைப் புகட்டுங் காரணமோ
தெரியல் அணியுந் தெள்ளமுதே
அருள்செய் அடிகொள் ஆதரத்தாய்
அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
அருளே வடிவாம் வாலையளே 2

பயிர்ப்பைப் பறைக்கும் பங்கயநேர்
பதத்தைப் பணிவாம் பைங்கிளியே
பயிலும் கலைக்குள் பாங்குறவே
பரந்தாய் பரையே பாரதியே
செயிர்ப்பைச் செறுக்குஞ் செம்மணியே
செடியன செகுக்குஞ் செந்தமிழே
செழுமை சிறக்கச் செய்தருளாய்
செபஞ்செய் மாலைகொள் நித்தியமே

உயிர்ப்புள் ஒளிரும் உத்தமியே
உழுவல் உடையேன் நுண்மணியே
உததி யனைய உவணங்கொள்
உரகத் தணையோன் உன்னரியாய்!
அயிர்ப்பை அழிக்கும் அங்கணியே
அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
அருளே வடிவாம் வாலையளே 3

விடியேன் வளங்கொண் டோங்கிடவே
விழையும் வகையின் வாழ்த்துதற்கு
விளக்கார் ஒளியே வந்தருளாய்
விரைசேர் மலர்கொள் விந்தையளே
கொடியேன் குணமாங் கோதறவே
கொளுத்துஞ் சுடரே கோகிலமே
கொழித்தெங் குறைதீர் கொங்குமலர்க்
கொடியே! கோகயக் கோமதியே
மடியேன் மயலை மாய்த்தருளும்
மலரார் பதங்கொள் மாநிதியே
மலையா மனம்வாழ் மேனிலைகொள்
மணமே திகழும் மாதரியே
அடியேன் படிந்தேன் ஆசறவே
அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
அருளே வடிவாம் வாலையளே 4

இமையும் இமையா இயல்புற்றார்
இழியா தினிமை எய்திடவே
இறைவி இதஞ்சேர் எண்ணமுற்றாள்
இளியா தொளிசெய் இன்னமுதே
சுமையு றுவாழ்வைச் சுகமென்று
சுவைக்குஞ் சுகத்திற் சுழல்வேனின்
சுரதங் களையுஞ் சூத்திரமே!
சுயம்பே சுவானு பூதிகமே

குமையும் உளத்துக் குறைதீர்க்கும்
  குழகன் இடங்கொள் கூறுடையாய்
 குடிலைப் பொருள்கூர் குண்டலியாங்
  குணமே! குருவே! கோயிலகத்
தமையும் அசலை அம்பிகையே
  அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
 அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
  அருளே வடிவாம் வாலையளே 5

அழலும் புவியும் அருள்வானும்
  அளிகொள் புனலுங் காலுடனே
 அணிசேர் கதிர்கள் இரண்டோடும்
  அமையும் உயிர்கொள் எண்குணத்தாய்
கழலும் வினைகள் கழல்பற்றக்
  கருதும் அடியார் தொண்டுளத்தாய்
 கனகத் திருவே கற்பனைக்கும்
  கடிதே விளையாக் காரணமே
உழலும் பிறவித் தொல்கடலில்
  உறையா தெமக்குன் பொற்பதத்தை
 உவந்தே புணைபோல் ஈந்தருளாய்
  உரகத் தணிகொள் உள்ளொளியே
அழகார் கொலுவுற் ருள்பவளே
  அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
 அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
  அருளே வடிவாம் வாலையளே 6

கிணியைக் கரத்தில் கனிந்தீந்த
  கிரீசன் மகிழுந் தமிழ்க்குழவிக்
 கிடக்கை எளியேன் கொண்டொளிரக்
  கிளியே கருத்துள் வாழ்ந்தருளே
பணியைப் பொலிவார் பொற்சடையில்
  படர விடுக்கும் பஞ்சமியே
 பசுமைப் படரும் பண்ணிசையைப்
  பணியும் அடியார் பாட்டருளாய்

பிணியைப் பறைக்கும் பிஞ்சகியே
பிழையை அணுகாப் பாங்கினருள்
பிறைகொள் முடியாய் பீடுறச்செய்
பிரமக் கலையாம் பித்தனுக்கே
அணியல் அணியும் ஆனந்தமே
அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
அருளே வடிவாம் வாலையளே 7

சுரந்தாய் கனிவைச் சீரகத்தே
சுகந்த மரைத்தாள் சூட்டியருள்
சுகுண வதியே சூட்சுமியே
சுகமே சுயம்பாஞ் சூலியளே
இரந்தா ருவக்கப் பொருளீயும்
இயல்பை எளியேற் கீந்தருளாய்
இடரொன் றளியா வின்னருள்கூர்
இமயக் கொடியே ஈரமிகும்
வரந்தாள் பணியும் வகையேற்கு
வளமே விளைக்கும் வாய்மையளே
வாரிசன் முயன்றுங் காணரிய
வசந்தப் பதங்கொள் வாமியளே
அரந்தை யகற்றும் அந்தரியே
அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
அருளே வடிவாம் வாலையளே 8

துரியத் தொலைவின் தூரமிகத்
துலங்குந் துணையே தூய்மைமிகத்
துலைநா நடுவுள் தோன்றுகின்ற
துளபத் தொடையல் துய்ப்பவளே
உரியும் அதளார் உரகங்கொள்
உமையே உலகுண் டூட்டியருள்
உருவே அருவே திருவார்ந்த
உணர்வே யுலவும் உள்ளொளியே

புரியட் டகாயத் தூடொளிரும்
புராரி யுடன்வாழ் புங்கவியே
புரைதீர் புகழ்கொள் புத்தமுதே
புனையாப் பொலிவே பூம்பொழிலே
அரியும் அயனும் ஆய்வரியை
அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
அருளே வடிவாம் வாலையளே 9

நெறியில் நிலைக்கும் நேயமுற
நெடியோன் அறியாப் பாதமருள்
நெகிழும் உளத்தை நாடுகின்ற
நெருப்பே! நெதிகொள் நெஞ்சகத்தாய்
பொறியுட் புகாது போதமுறப்
பொதுவில் இசைக்கும் பொன்னடியெப்
பொழுதும் மறவாப் புந்தியருள்
பொருப்பிற் பிறந்த பொற்கொடியே
மறியைப் பிடித்தாய் மழுவோடு
மடங்கல் மிசையூர் மாட்சியளே
மறுவை மழிக்கும் மாண்புடையாய்
மறையின் மொழிகொள் மாதரியே
அறிவிற் சிறக்கும் ஆதியளே
அலையா மனத்துண் வார்கழலாய்
அலைசேர் கரையார் ஒற்றிவளர்
அருளே வடிவாம் வாலையளே 10

நூற்பயன்

துட்டர் கூட்டத் துயர்கெடுக்குந்
துங்கத் தேவி துடியிடையாள்
கொட்டங் கூட்டுங் குழலசைய
கொற்றங் கொள்ளுங் கொடியிடையாள்
வட்டப் பாறை வளரமுத
ஒற்றி வாழும் வடிவுடையாள்
வெட்ட வெளியின் ஒளியருள்வாள்
வெற்பின் ஓங்கு வெற்றியொடே

18. மனோரத மாலை

காப்பு

சீர்திகழ் சொர்ணம் பிகைக்கே சிறப்புறும்
பேர்திகழ் ஞாயிற் றெளிசெயும்—பார்புகழ்
ஆரமா யீந்த மனோரத மாலைக்கு
வாரணன் வார்கழல் காப்பு.

நூல்

துதிக்கை யுடைய தொல்களிற்றைத்
துணையாய்த் தொடர்ந்து தருவோளே
துகளாய் வினையைத் துடைக்கின்ற
துரியத் தொளிருந் தேவியளே
உதிக்குங் கதிரின் ஒண்சுடரும்
உவக்கும் வகையின் ஒளிசிந்தும்
உரகச் சடையாய் உலப்பின்றி
உலகம் புரக்கும் உத்தமியே
பதிக்கும் பவளப் பொன்னடியைப்
படிறேன் பிடித்தேன் விடுக்காதே
பரமா தனமே பாங்கருளும்
பறைக்கும் பொருளார் பொற்கொடியே
மதிக்கண் ஒளிசெய் ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னோடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணம்பிகையே 1

சதனூர் சமய நெறிநில்லாச்
சழக்கில் வழுக்கி யழுந்தாதே
சமனூர் சிவமார் சத்தியொடே
சமயம் இருமூன் றருள்வாயே
சுதனும் எனையாள் சூலியளே
சுகந்தங் கமழுஞ் சுகிர்தங்கொள்
சுயம்பாய் விளங்குஞ் சூரியளே
சுமையைக் களைவாய் நெஞ்சகத்தே

வதனும் புயத்தாய் வாமியளே
வரைந்து புரந்து மறைத்தாலும்
வயங்கும் வகையின் வார்குழலே
வழியாய் விளங்கும் பொற்கொடியே
மதனர் மயங்கும் ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னோடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணும்பிகையே 2

வியனர் உலகை வாழ்விக்கும்
வினையாய் விளங்கி ஆள்பவளே
விநயத் துடனே தொழுவாரின்
விளக்கார் ஒளியே வாலையளே
நயனர் நிறைவை நண்ணுகின்ற
நறவந் துளிக்கும் நாண்மலரே
நயந்தே நினைவார் நல்குரவை
நலிய வொடுக்கும் நாரணியே!
அயனர் எழுத்தை அழிக்கின்ற
அமுதக் கலையை அருள்வாயே!
அரவார் சடைகொள் ஆரணியே
அபயத் தணைக்கும் பொற்கொடியே
மயனர் சமைத்த ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னோடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணும்பிகையே! 3

அருவத் துருவாந் திருவாகி
அனந்தத் தொளிரும் அந்தரியே!
அகிலம் அனைத்தும் அகத்துற்ருய்
அவற்றுள் நிறைந்தார்த் தாள்பவளே!
குருவாய் விளங்கிக் கூத்துறையும்
குடிலைப் பொருளார் நித்தியமே
குரைக்கும் மணிகொள் கழலீந்து
குறையைக் களையுங் கோகிலமே

புருவத் திடையே பூக்கின்ற
புனிதச் சுடராம் பேரொளியே
புலனில் ஒடுங்கும் புத்தமுதே
புடையிற் சிவமார் பொற்கொடியே!
மருவாய் மலரும் ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னோடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணாம்பிகையே 4

அகிலாண் டகோடி யாள்கின்ற
அருளங் கயற்கண் ணம்மையோ
அரிய தவஞ்செய் காமாட்சி
அபிரா மவல்லி அந்தரியோ
முகிலார் அருணு சலமுண்ணு
முலையாள் கமலி கோமதியோ
முழையா னனமார் முப்புரங்கொள்
முதல்வி முகிழ்த்த முச்சுடரோ
மகிடா சுரமர்த் தனிகாளி
மயிலாய் விளங்கு கற்பகமோ
மலைவாழ் மகதி தடங்கண்ணி
மடந்தை சிவையாம் பொற்கொடியே!
மகிமா தலத்து ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னோடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணாம்பிகையே 5

துணிவும் வலிவும் வயத்தோடு
துணையாய்த் திகழ்சந் தானத்தைத்
துலங்கும் தனமார் தான்யத்தைத்
துதையும் வரமார் பேறுடனே
அணிசெய் திருவை அன்பாளும்
அகங்கொள் அடியார் என்பவர்க்கே
அமுதாய் அருள்செய் ஆரணமே
அடிமை புரியுந் திருத்தொண்டாம்

பணியிற் பொலியும் பண்புற்ற
பசுவைப் பதியில் சேர்ப்பவளே
பரித்தேர்ப் பவனி யெழுகின்ற
பரிதிச் சுடரார் பொற்கொடியே
மணியின் ஒளிசெய் ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னோடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணாம்பிகையே! 6

இகலாய் விளையும் இடரில்லை
இகத்தும் பரத்தும் இலிக்கின்ற
இறையுன் திருப்பேர் இதயத்தே
இதமாய்ப் பரவி யேத்துவர்க்கே
அகலாய் அருளே! ஆனந்த
அலையே! அழகே! அண்டமெலாம்
அரசாள் அனமே! அன்புருவே!
அகத்துள் ஒளிரும் ஆரமுதே
புகலாய்ப் பணிந்து வருவேற்குப்
புகழும் பொருளும் பரிந்தீந்தாய்
புவனம் புரக்கும் புனிதஞ்சேர்
புனலைப் பொழியும் பொற்கொடியே!
மகரா லயத்து ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னோடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணாம்பிகையே. 7

விரைவாழ் மலராந் தமிழ்ச்சொல்லால்
விநயத் துடனே தொடுக்கின்ற
விதமார் அலங்கல் தருவோர்க்கு
விரும்பும் வகையே வாழ்த்துகின்றாய்
திரைவாழ் திருவும் வாணியுமே
தினமுன் பதத்தைத் துதிக்கின்ற
திடத்தால் மகிழ்வர் தகவோடே
திகிரிச் சுடர்போல் திளைப்போளே

பரைவாழ் பரத்தைப் பணிவோர்க்குப்
பகையும் பழியும் இலையன்றே
பரிதிக் கதிரின் ஒளிசிந்தும்
பதத்தால் பரிந்தாய் பொற்கொடியே!
மரைவாழ் தடமார் ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னேடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணும்பிகையே 8

பிறவி யெடுத்தேன் பாங்குற்றுப்
பிதற்றுந் தமிழைச் செவியுற்ருய்
பிறையும் பணியும் பிச்சியுற்ற
பிணையல் எழிலாய்ச் சூடுகின்ருய்
அறவி எனவாழ் அருட்சத்தி
அணிசெய் கரத்தின் அனலேந்தி
அடிமை அனையேற் கருளீய
அழகார் நடமே புரிகின்ருய்
திறலுந் தெளிவும் திடமோடு
திருவார் கனலிக் கரங்காட்டும்
திசைகள் பலவும் திரள்கின்ற
திலகத் தொளியாம் பொற்கொடியே!
மறலி மறையும் ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னேடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணும்பிகையே. 9

முதுமை யிலங்கு முடைநாளும்
முடியா முதலே மலர்கின்ற
முகையார் முளரித் தடநெஞ்ச
முழையி லரியோ டுறைவாயே
புதுமைப் பிறங்கும் புவனத்தைப்
புரிகொள் சடையாய் புரக்கின்ருய்
புலமைச் சிறிதும் அறியேற்குப்
புனித நெறியைப் பயந்தோளே

பதுமை எனைநீ விளையாட
படைத்தாய் ஒளித்து வைக்காதே
பனிநீர் புவித்தீ விசும்போடு
பவனத் துறையும் பொற்கொடியே!
மதுரச் சுவையார் ஞாயிற்றின்
மலர்த்தே ருடையார் தன்னோடு
மகவேன் மனத்தே ருறைகின்ற
மறையே! அருள்சொர் ணாம்பிகையே. 10

நூற் பயன்

மம்மர் அறுக்கும் மனோரத மாலை மனத்தணிவார்
செம்மைச் சிறக்க அருள்புரி சொர்ணாம் பிகையலவோ
தம்மைப் பணியும் அடியவர்க் கெல்லாம் தயவளித்து
மும்மை நலஞ்செய் முதல்வியாய்த் தோன்றும் முழுமதியே.

---

19. மனோலய மாலை

காப்பு

பொடியாகும் பொல்லா வினையென் றறிந்து
மடிப்பாக்க மாமணி யோனைப்—படிந்தேத்தும்
பைங்கம லத்தின் மனோலய மாலையான்
ஐங்கரன் றன்சீர் அருள்.

நூல்

அருளைப் பொழியும் விழிமூன்றும்
அமுதச் சுடராய் அமைகின்ற
அருணன் அழலோன் மதியாக
அமைவுற் றொளிர்ந்தே அருள்வோனே
குருளை வடிவாய்க் குறைதீர்த்த
குழலார்த் திருமால் கனிந்தீந்த
குருவாய்த் திகழுங் குகனாகிக்
குருட்டைக் களையுங் குணத்தோனே

தெருளைத் தெருட்டித் தெளிகின்ற
தெகுளை மனத்தில் தருகின்ற
தெழிக்குந் தமிழால் தொடுக்கின்ற
தெரியல் அணியத் தொடர்வோனே
மருளை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக் கமுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 1

பதத்தைப் பிடித்தே படிகின்ற
பரமார் உளத்தைப் படைத்தோனே
பதினெண் படியைக் கடந்தேகி
பவளத் திருவைப் பணிவோமே
இதத்தை இதயம் இசைக்கின்ற
இயலாய் இயற்றும் வகையோடு
இடரைக் களையும் எழிலாக
இகத்தின் அருளும் இறையோனே
வதத்தை விழையா உளமென்னும்
வலையிற் படிய வருவோனே
வடக்கார் சபரி வரைவாழும்
வளத்தால் விளங்கும் வரத்தோனே
மதத்தை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக் கமுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே. 2

அறத்தை அவனி அறிந்தோரே
அரிதின் விளையும் அமுதாவார்
அபயம் சரணம் அடியார்க்கே
அமைதி அகத்தில் அமைத்தோனே
நிறத்தை நினைவிற் களைந்தேத்த
நிதியாய் இதயத் துறைவோனே
நிதமும் திகழும் நிருத்தத்தால்
நிலைக்கும் நிலையத் தொளிர்வோனே

புறத்தைப் பெரிதும் புரக்கின்ற
புகைசேர் உளத்தில் புரள்கின்ற
புரையைக் களையும் புகழோனே
புகலாய்ப் புகுவோர்க் கருள்வோனே
மறத்தை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக் கமுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 3

கயலை விழிகொள் கலையாகக்
கருமை எழுதுங் கவிஞரைக்
கனவின் நினைவின் கருதாதே
கணத்தின் நிலைத்தார் மனத்தோனே
செயலைத் தவமார் செயலாகச்
செழிக்கச் சிறக்குஞ் சுடரோனே
செடிக்கும் வினையைச் சினையோடு
செகுக்கும் மனத்திற் செறிந்தோனே
புயலை மனத்திற் புகுத்தாதே
புதுமை விளைக்கும் மனத்தோனே
புகழால் அகந்தை வளராதே
புலத்தால் பணியப் புரிவோனே
மயலை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக்க முறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 4

நமனும் நடுங்கிப் பணிசெய்ய
நடமே புரியும் சிவநாதன்
நயந்து மகிழும் சரணத்தான்
நலமே நினையும் நினைவுற்றே
தமரும் தனமும் தனக்கென்று
தருக்கித் திரிந்த திறமெல்லாம்
தகரும் தடத்தில் தொடுத்தீர்த்த
தகைமை மொழியத் தடையுண்டோ?

சிமயச் சிகரந் தனிலுற்ற
சிவனார் அளித்த சிவச்சேயே
சிறுமை களைந்த சுடரோனே
சினத்தை அகற்றுஞ் சிலையோனே
மமதை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக் கமுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 5

எதனை இதயம் இனிதேத்த
எழாது பிறவி எனலாகும்
எழுதிப் புனையா எழிலோடு
எடுத்துத் தொடுக்கும் இறையோனே
அதனை அருளாய் அகமொன்ற
அசையும் வளியின் ஒலிகேட்க
அசையா வெளியின் ஒளிகாண
அமரர் மிகுவாழ் வுறலாமே
நிதனை நினையும் நினைவற்று
நிரயத் துறைவார் நிலைதேர்ந்து
நிமலன் நிகர்க்கும் நிதியொன்றும்
நிலையார் இதயம் நிறைவோனே
மதனை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக் கமுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 6

அடியைப் பரவும் அறவோரின்
அணித்தே வளரும் அழகோனே
அகத்தின் அருளும் அமரோனே
அறஞ்செய் பிடியின் அளவுற்று
முடியில் இரண்டு முடியேந்தி
முழங்கிச் சரண மொழிகூறி
முறையாய்ப் பணிந்து தொழுவாரின்
முடியா முழுமை முதல்வோனே

நொடியில் இமைக்கும் பொழுதங்கு
நுதற்கண் மிசையுற் றொளிர்கின்ற
நொசிப்பின் நிறைவாய் நினைவார்க்கு
நொறுங்கும் வினையாம் நலங்கொண்டே
மடியை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக்க கமுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 7

படத்தை விரிக்கும் பணியோடு
பகலில் பதுங்கும் மதிசூடிப்
பரியை நரியை உருமாற்றும்
பரனார் பயந்த பதியோனே
விடத்தை விழுங்கி இடுகாட்டில்
விளையா டிமகிழ் வினோதன்றன்
விரும்பிப் பயந்த விளைவாலே
வினையைக் களைய வருவோனே
திடத்தைத் திணித்துத் திறமுற்ற
திகிரிப் படையால் திளைக்கின்ற
திகைப்பைக் களையுந் திருமாலின்
திருவார்த் திலகாய்த் திகழ்வோனே
மடத்தை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக் கமுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 8

கலியின் கொடுமை கணக்கில்லை
கருத்தைக் கெடுக்கும் கவனஞ்சேர்
கயமை வளரும் புவனத்தில்
கனிவைக் கனிந்து தருகின்றாய்
ஒலியும் புனலும் வளியோடு
ஒளியும் புவியும் உயர்வோடு
ஒருங்குஞ் செயலால் உயிரோடு
ஒளிசெய் கதிர்கள் இரண்டோடு

புலியின் மிசையாய் இவர்ந்தோனே
புனிதம் முறையாய்ப் பகர்ந்தோனே
புகலுந் தமிழைச் செவிகொண்டு
புனலாய் அருளைப் பொழிவோனே
மலினம் மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக் கழுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 9

சிறுமைச் செயலைச் செகுத்தாளும்
சிகியின் நிறத்து முகுந்தன்றன்
சிவனர் அருளின் துணையோடு
சிவமார் பொலிவின் சிறப்போடு
நறுமை மணக்க நலஞ்சேரும்
நலங்கொள் வகையின் நயந்தீந்த
நசையில் சபரி கிரியோனை
நணுகி நினைந்து மகிழ்நெஞ்சே
வறுமைப் பிடியை விரைந்தோட்டும்
வகையின் விளங்கி விளையாடும்
வளத்தை வழங்கும் வயத்தோனே
வரைசூழ் சபரி கிரியோனே
மறுவை மழிக்கும் மொழிகொண்ட
மறையோர் மனத்தின் மகிழ்வோனே
மடிப்பாக் கழுறை மணிகண்ட
மகேச சுதனே மலையோனே 10

நூற்பயன்

தனோபல சித்தந் தகைமணி கண்டன் திருவடியால்
மனோரத மேறி மகிழ்வுறு மேன்மை மிகுநலத்தை
வினோதமார் வண்ண விளக்கொளி நண்ணும் வகையுறுவார்
மனோலய மாலை மனத்துரு வேற்றிப் பணிபவரே.

———

20. திருமுருகன் திருவலங்கல்

காப்பு

வேத விநாயகன் பாதம் வழுத்தியாம்
போதக் குருபரம் போற்றுவாம்—தாதவிழ்
சீதக் கடம்பணி சேந்தன் அலங்கலால்
நாதப் பொருளை நயந்து.

திருப்பரங்குன்றம்

பரங்கொளு ஞானம் பசுவேன் பெறவே
பதமலர் நோக்கித் தமிழால் பரவி
பதியுனைப் போற்றிப் பணிந்தேன் பதியே
பவமறுத் தாளாய்! தவஞ்சார் நெறியே!
வரங்களை யீவாய் வரதா எனுங்கால்
வருபுனற் கங்கை வழிந்து சுழிக்கும்
வளங்கெழு பொய்கை விளங்க எழுந்தாய்
வனமர மேழும் துளைத்த கணையால்
சிரங்களீ ரைந்துஞ் சிதறத் துணிக்குஞ்
சிலையணி ராமன் முரளித் திருமால்
சிவமுறுங் கண்ணன் உவண முகந்த
சிகியுறு வண்ணன் முகுந்தன் மருகா
பரங்கிரி எய்திச் சுரர்வாழ் அமரா
பதிவளர் தேவர் பிடியாள் கரத்தைப்
பரிவொடு பற்றக் கொடுஞ்சூர் மயத்துப்
பருவரை வேலாற் பிளந்தாய் பரனே 1

திருச்செந்தூர்

பாலைப் பழித்திடுந் தேனு ருளங்கொளும்
பாரோர் மகிழ்ந்திடச் செந்திற் பதியுறும்
பால முருகநின் பாதம் பணிந்தனம்
பாலன் இவனென எள்ளி நகைத்திடுஞ்
சேலை நிகர்த்திடுஞ் செங்கண் அரிவையர்
சேரச் சுகித்திடுஞ் சூரர் குலமெலாஞ்
சேதக் கடலினில் சேரும் வகையுறுஞ்
சேனை யழிவுறுஞ் சூரன் ஒளிந்திடு

வேலைச் சுவற்றிடு வேலை விடுத்தவன்
வேழ முகத்தவன் வாழ்த்த வருபவன்
வேடர் வணங்கிடும் வீரப் படையுறு
வேதம் வணங்குறு ஞான மணிக்குரு
கோல மயிலினிற் கோனாய் வருபவன்
கூற்றை உதைத்திடுங் கூத்தன் கழலுறக்
கோரும் அடியவர் கூற்றைக் களித்திடக்
கூடும் குமரனே! செந்திற் கிறைவனே! 2

தென்பழனி

பவவழி காட்டும் உவரியை யன்ன
விவரமுந் தேரா புவனமார் வாழ்வைக்
கவர்ந்திட வந்த நவநிதி யோடு
சுவர்ணமும் ஈனும் சுவர்க்கமும் வேண்டேன்
அவவழி யாக்குந் தவறுகள் செய்யும்
சவடனாய் நெஞ்சிற் கவடனாய் இன்றிக்
குவடெலாம் ஆளும் சிவகுரு பாதம்
துவந்தமாய்ப் பற்ற இவறலு மானேன்
தவவழி யூக்கச் செவிமுத லான
சுவையெலாம் வேக நவக்கிர கங்கள்
கவசமாய் நன்மை உவப்புடன் நல்க
துவருடை கொண்டு குவையினி லாண்டாய்
நவவழி மேனி சுவறிடச் செய்து
நிகேதன மானாய் நிவேதன மானேன்!
நவையில னென்னுள் சுவடுற வந்து
சிவகிரி சேர்க்குஞ் சிவகிரிச் சேயே! 3

சுவாமிமலை

பங்க முறவகுக்குஞ் சங்க மெலாந்தவிர்த்தேன்
பொல்லாப்பொழுதனைத்தும் போகஎனத்துதித்தேன்
பற்றை யளிப்பதுநின் பாத மெனிற்பதங்கொள்
பற்றை வளர்ப்பதது வென்னுந் தவக்குழந்தாய்!
சங்கை யறவிளக்குஞ் சங்க மெலாமுறுவேன்
சாகாக் கலையளித்த செல்வா நினைத்துதித்தே!
சங்கைக் கரத்தெடுத்த செங்கண் அரிமருகா
சீரார் சரவணத்தை ஆளுஞ் சிவக்குழந்தாய்!

கங்குல் பகல்கருதாய்! கோடைக் குளிரெலாமும்
தங்கக் களைப்பறுக்குந் துங்கத் தருநிழலே
கங்கைத் திரைகொழித்துப் பொங்குஞ் சடைமுடிகொள்
கோனே ரகத்துறையும் ஞானக் குருக்குழந்தாய்!
அங்கிங் கெனுதபடி எங்கும் நிறைந்தருளும்
அண்ணல் நினையறியுஞ் சிந்தை திருவருளால்
அன்பார் அகந்தொடுத்துத் தந்த அலங்கலினை
ஆண்டாய், அடிமைசூட்ட என்றும் அணிந்தருளே

திருத்தணிகை

பணியைச் சடையில் அணியும் பரமன்
பணியப் பொருளைப் புகலுங் குமர
பணியாய்ப் புகழைத் தமிழாற் பரவப்
பணித்தாய் பவமார் பிணியை யறுத்தாய்
அணிமா லகிமா மகிமா கரிமா
அணியார் பிராத்தி எனுஞ்சித் தனைத்தும்
அணிலின் செயற்கு நிகரோ வதனுல்
அணித்தாய் அடிக்கீழ் அமைய விடுத்தாய்
மணிவண் ணனளி முகநான் குடைய
மணிபூ ரகத்து மறையோன் தொழிலை
மணிகண் டனளி முகமா றுடைய
மணியோய் மழுவோன் மகிழ வகுத்தாய்
தணிகைக் கிரியில் தவழுந் தமிழைத்
தணிக்கை புரியுந் தமியேன் தலைவ
தணிவாய் வருவாய் அருளைத் தருவாய்
தணிகா சலனே துணையா னவனே 5

நடுபழனி

பதியென்று போற்றியுரை
பித்தனவன் பெற்றளித்த
பொன்னணிகள் பூண்டுவரும்
பாலனருட் பாங்குடைய
பாவாகும் பைந்தமிழைப்
பாரெங்கும் பாடுதுங்காண் !
பனிமலரைப் பெயர்த்தெடுத்துப்
பூச்சரமும் புனைந்தளித்தே

விதியென்று வந்திடுமோ ?
விண்ணழித்த வல்லவுணர்
வஞ்சகத்தை வேரறுக்கும்
வெஞ்சமரில் வாழ்வளிக்கும்
வீரத்தால் வெற்றிதரும்
வேலொன்று வந்திடுங்காண் !
வினையுமில்லை விளைவுமில்லை
வேலவநீ வரந்தரலால் !
நிதியென்று நண்ணுவது
நாளனைத்தும் நாவுரைக்கும்
நின்புகழை நேயமதை
நின்மலத்தை நன்னயத்தை
நெஞ்சத்தால் நேர்வதற்கு
நித்யத்தை நாடுதுங்காண்
நடுபழனிப் பெருங்கருணை
நாதனென நின்றருள்வாய் !
கதியென்று கோரிடவும்
கூற்றுவருங் காலமுறுங்
கூர்மையதாங் கேடறவுங்
காயமதைக் காத்தனையோ
கோலத்து நீலமயில்
மீதுற்றாய் ! காணரிய
கழலிணையான் கரமெடுத்துக்
கூப்பியதுன் கருணையதே ! 6

வடபழனி

படத்தரவைக் காலாற் பிடித்தமயி லூன்றும்
படர்வரைத்தோ ளீரா றொளிக்கதிராய்த் தோன்றும்
படைக்கலமாம் வேலும் கரத்துறவாய் மேவும்
பதாகையுறுஞ் சேவல் பெருங்குரலிற் கூவும்
அடிபரவ நாடும் அடியவர்கள் கூடும்
அருவிமலை மண்ணில் தருவினொளிர் வேங்கை
அயர்ந்துவிளை யாட மயலழிக்கும் வள்ளி
அருளணி தெய்வானை அழகுமணக் கோலம்

நடத்தரசு வேண்ட மறைப்பொருளை நல்கும்
நயந்துபணி வார்க்கு நிறைப்பொருளார் தேவே
நலிவுடையார் நாடின் நலமுறவும் ஆளே
கலிபுருடன் காலம் கடுகிடச்செய் கோவே
முடிவிலாத ஆதி முடிமிசையார் சோதி
முருகனெனக் கூற உருகுபெரு மாளே
வலிமிகுந்த சூரை வணக்குவித்த வேளே
வடிவயிலை யேந்தும் வடபழனி வாழ்வே. 7

மருதமலை

மறையை முகநான் குறவும் மொழியும்
மலர்வாழ் அயனின் மயலார் மதத்தை
மழிக்க நினைந்து சிகையுந் துகளாய்
மசியக் குலுக்கி மருளை விரட்டி
சிறையுள் விடுத்த மலரோன் பணியை
சிவனார் வியக்கச் செயுஞ்சேய் அளியே!
சினத்தை யறுத்துச் சிவத்தை யளிக்கும்
சிகியூர்ந் தொளிரும் சிவச்சேய் ஒளியே!
குறையைக் களையுங் கருணா கரனே
குடிலை குறிக்கும் பொருளை விளக்குங்
குருவே! குணங்கொள் கனிவாங் கடலே!
குழைந்து குவிந்து அடியா ருளம்வாழ்
நிறையே! மணங்கொள் மலராய் நினைந்தே
நயன மெடுத்துச் சிவத்தைப் பணியும்
நெடுமால் மகிழ நெறிசெய் முருகே!
நலஞ்செய் மருத மலைவாழ் மணியே 8

விராலிமலை

எருது சுமக்க இளங்கூன் பிறையை
எழிலா யணிந்து வருநற் சிவனார்
எடுத்து மகிழும் இளஞ்சேய் இறையே
எரியுஞ் சுடர்கள் இரண்டும் பணியக்
கருதும் பொழுதே எளிதாஞ் செயலே!
கனமா விளையும் வினையும் உளவோ?
கவலைக் கடலைச் சுவறக் கடையும்
கனலார் கதிர்செய் அயிலை விடுத்தாய்!

மருதுங் கடம்பும் அரிதாங் குறிஞ்சி
மலருங் குவளை அரும்புங் குமுதம்
மதுகொள் மணமல் லிகையுந் தடத்தா
மரையுந் துலங்குந் தொடைய லுடனே
விருது கவியால் விரைசெய் அலங்கல்
விழைந்தே யணிந்து விளையா டுகின்ற
விநயந் தெரிக்கும் விழிபன் னிரண்டாய்!
விராலி மலைவாழ் வடிவேற் குகனே! 9

திருக்காரணி

பசியெனப் பாரோர் பதையா வண்ணம்
பணிசெயுந் தொண்டிற் பணிப்பா யென்று
பரமெனுந் தேவைப் பரவிப் போற்றி
பதியெலாஞ் சுற்றி விழியிற் கண்ணீர்
கசிந்துற அன்பால் குருசொற் கேட்ட
கருத்தினுல் என்றும் கரவற் றேனே!
கலையுறு நற்கா ரணிவாழ் வேளே!
கொலையினு லாகும் நிணங்கொள் ளூனைப்
புசியெனக் கூறும் புலையர் பேச்சில்
புகுந்திடற் கஞ்சும் பரமே! உள்ளும்
புறத்தினும் பண்பே யிலரென் றோர்ந்து
புறவின ரென்று புகல்வாம் நன்றே
நிசியென நட்டப் பகலென் றெண்ணேன்
நினைவெலாம் நின்னை நயத்தல் ஒன்றே
நிலையிலா ஞாலம் நிமலம் ஆகி
நிறைவுறு ஞானம் நிறையும் என்றே. 10

மயிலம்

அயிலைக் கரத்தில் அணியும் அழகா
அமரா பதிக்கே அணியார் அமலா
அயனை நிகர்த்தே அவனி படைத்தாய்
அழியா தனமே அருளும் அமரா
ஓயிலைத் தெரிக்கும் உயர்த்தே வணங்கை
ஒருபங் கணையும் உலகாள் முதல்வா
ஒழியாப் பிறப்பை ஒழிக்கும் உளத்தாய்
ஒருங்கும் உணர்வின் ஒளிரும் ஒளியே

எயிலை எரித்த இறையோர்க் கினிய
இளைய சுதனே இறையற் புதனே
எயினர் குலஞ்சேர் எழிலை மணந்தாய்
இதத்தே வணங்கும் இதயக் கணவா
மயிலை அனைய மலைமீ துறையும்
மதிசேர் முகமா றுடைய மணியே
மயிலத் தெழுநின் மலர்ச்சே வடியை
மனமே சுமந்து மகிழ்தற் கருளே! 11

வள்ளிமலை

கள்ளி யுகுபாலை யுட்கொள் துறவில்லேன்
கந்தங் கனிமூலம் உண்ணும் உணர்வில்லேன்
கன்னற் சுவைமிக்க நாவுக் கினிதாகுங்
கன்னித் தமிழ்மாலை கூட்டுஞ் சுவையோனே
பள்ளி கொளுமாலின் தெய்வ மருகோனே
பம்பு மலச்சூரை பாற்றும் பெருமானே
பண்ணின் இசைகூட்டும் பாத மலர்சூடிப்
பத்தி புரிவேனைப் பாசவினை யோர்தாம்
எள்ளி நகையாட எந்தை விடுவாயோ
எல்முன் பனிபோலும் ஏதம் இலதாக
ஏக்க மிகவாக என்றும் பணிகின்ற
எம்மை இனிதாளும் குன்றக் குமரோனே
வெள்ளி மதிபோலும் வெள்ளை யுளங்கொள்ளும்
புள்ளி எழில்மான்போல் துள்ளி மகிழ்ந்தாடும்
வள்ளிக் குறமாதை அள்ளி அணைக்கின்ற
வள்ளி மலைவாழும் வள்ளல் முருகோனே 12

பழமுதிர்ச்சோலை

அழகெது வென்னில் அறவழி நாடும்
கிழமுதி யாண்டும் நடையது மாறு
மழைமுகி லென்ன கருணையைத் தந்த
பொழில்மலை யாற்றுப் படையளி வீடாம்
கழலொலி ஆர்க்க டுடுண்டுடுண் என்று
முழவுகள் கொட்டி முழங்கிட ஆடும்
கழுதுகள் கூடும் களம்பல பாடும்
அழுதழி சூரை அழித்திடு வேலை

வழுதியர் ஈந்த வளர்தமிழ் வாழ்த்தத்
தொழுதவர் தூய்மை துலங்கிடக் காண்பர்
பழுதிலா நெஞ்சம் பளிங்கெனத் தோன்றுஞ்
செழுமதிச் செவ்வேள் மலரடி நோக்கும்
எழில்மணிப் பொன்னூ புரமுறு கங்கை
வழிசிலம் பாறு விளைவளங் கொண்ட
நிழல்தரு யாவும் சுவைக்கனி யீனும்
பழமுதிர்ச் சோலைப் பெருமலை யோனே. 13

அறுபடைவீடு

பிடிதொடர் களிறென அமுதோடு முருகுறையும்
பிறைதவழ் பொலிவுறும் பரங்குன்று வாழியவே
பிடர்பரிக் கடலலைத் தொடுகழலை யலம்பிடவே
பறைந்தொலிப் பெருமைசால் திருச்செந்தூர்
வாழியவே
இடும்பனுங் கடம்பனும் இறைப்பணியை இயற்றியருள்
இயல்புறும் இனிமைசேர் தென்பழனி வாழியவே
இமவரை இசைதவழ் குருக்குன்று கிரிதொறுஞ்சீர்
இலங்குறுந் திருத்தணி முதற்கொண்டு வாழியவே
கெடுமன வசுரமாக் குலமலத்தை நசித்தருளும்
கெழுமிய வளமுறுந் திருப்போரூர் வாழியவே
கொடுவினைக் கடும்பகை யழிக்கின்ற கவிஞெழுதுங்
கொழிதமிழ்த் திறந்திகழ்க் கதிர்காமம் வாழியவே
மடிதவழ் மனத்திருள் மழிக்கின்ற படம்விரித்த
மணிப்பணி பணிந்திடு மரவகிரி வாழியவே
மதிதவழ் மலர்ப்பதம் மிளிர்கின்ற மறைமொழியும்
மரகத வடிவுறும் மலைச்சோலை வாழிநன்றே. 14

நூற்பயன்

எடுக்கு மலங்கல் இதயம் இசைத்துத்
தொடுக்கத் துலங்கித் திகழ்வா ரெனவே
கடுக்கு மலங்கள் களையுங் குமரன்
கொடுக்கக் கலங்கார் கொழிக்கும் நிதியே.

21. நவரத்தின மாலை

காப்பு

ஆக்கும் மணிமாலை ஆனைமுகன் தாள்பணிந்து
கோக்கும் படிசிந்தை கூடுவாம் — பூக்குமே
நற்குடி வாழ்நனி நல்லதிருக் காரணிப்
பொற்கொடி சூடும் பொருட்டு.

மாணிக்கம்

நிழலாய் விளங்கி நின்றென்றும்
நினையே நெஞ்சின் நினைவேற்கு
நிதியாய் நோற்றுப் பணிகின்ற
நிட்டை நிதஞ்சேர் நான்முகியே
குழகன் அணியுங் கொன்றைத்தார்க்
குழலாய்! கோலத் தெழிலோடு
குறையில் மாணிக் கமேசூடக்
குன்றாக் குழையைக் கொண்டனையோ
வழகார் இதயம் வாழ்கின்றாய்
வரையோன் பெற்ற வார்சடையாய்
வளங்கொள் நின்றன் விளையாட்டின்
வண்ணம் உலகாம் வான்முகிலே
அழகார் மதுரை மீனாட்சி
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணாம்பிகையே 1

முத்து

பணிகொள் கற்றைப் புனற்குழலாய்
பசுவேன் போற்றும் பாங்குடையாய்
படரும் ஞானத் திருநீற்றால்
பாசந் தொடராப் பார்ப்பதியே
பிணிகொள் வாழ்வைத் துறப்போரின்
பிறப்பைப் போக்கும் பிஞ்சகியே
பிறையைச் சூடும் பெருமாட்டி
பீடத் தமரும் பூங்கொடியே

மணிகொள் கண்டன் அணைகின்ற
மயிலே முத்தே மாமையளே
மடங்கொள் அனமே மலைச்செல்வி
மட்டில் முகிழ்த்தாய் மூரலுற்றே
அணிகொள் தில்லைச் சிவகாமி
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணாம்பிகையே. 2

பவளம்

துறவோ ரென்னும் ஞாயிற்றைத்
துணையா யீந்த தேமொழியே
துதிக்குந் திங்கள் அணிகின்றாய்
துன்பங் களையுந் தூயவளே
பிறவா தென்றும் வாழ்கின்ற
பிடியே செவ்வாய்ச் செம்பவளம்
பிறங்கும் போதப் பொருள்தந்தே!
பித்தன் பரவும் அற்புதமோ?
மறவேன்! ஞானந் தந்தென்றும்
மயல்தீர்த் தாளும் நற்குருவை
மதிக்கும் வாழ்வே விடிவெள்ளி
மாவாய்ச் சனியேன் நின்னருளால்
அறவோர் காஞ்சிக் காமாட்சி
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணாம்பிகையே 3

மரகதம்

மடியார் மாளும் வகைதந்து
மயலார் நீங்குந் தன்மைதந்தாய்
மதங்கொள் வேகங் கெடுத்தாளும்
மன்னேர் மறையே! மாதவமே!
மிடியார் மாளும் நிலைதந்து
மிகைகொள் அச்சம் போக்கியருள்
மிளிரும் வண்ண மலர்ப்பாதம்
மின்னேர் மணியே மரகதமே!

துடியார் தையால்! துரியத்தே
துணையாய்த் தோன்றுந் தண்ணளியே
துதிசெய் நெஞ்சந் திகழ்கின்றாய்
தொன்னோர் நெறிகொள் தோத்திரத்தாய்
அடியார் ஆரூர்க் கமலாட்சி
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணாம்பிகையே 4

பத்மராகம்

நமனை நசுக்கும் நாதத்தை
நயந்து நானும் பெற்றிடவோ
நலங்கொள் ஞாலந் தெளிவிக்கும்
நல்லாய், நடங்கொண் டாடுகின்ற
குமர மணியைக் குன்றமுறுங்
குறவர் கோவை நித்தியத்தைக்
குருவா யீந்தாய் குணக்குன்றே
குன்றாக் கனகக் குண்டலியே
வெமர வணியும் வார்குழலில்
வெதும்பா வண்ணப் பத்மராகம்
வெளியேன் சூட்ட விழைகின்றேன்
வெள்ளை உளஞ்செய் வாலையளே
அமரர் கயிலைப் பார்வதியே
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணாம்பிகையே 5

வைரம்

உரனார் உள்ளம் உவந்தீயும்
உரகம் ஆடும் வார்ச்சடையாய்
உவணம் ஊர்ந்தோ னிளையோளே
ஊழை ஒறுத்தாய் உத்தமியே
சுரனாய் வாழுஞ் சுகம்வேண்டேன்
சுடரும் வைரம் தேர்ந்தணிவாய்
சுவையூ றொளிகொள் நுகரோசை
சூழும் புலன்சேர் சூலியளே

நரனாய் என்றும் பிறப்புற்றால்
நலமே நின்னை யேத்திடவே
நவையில் ஞானம் நயந்தேற்கு
நல்கும் நடனர் நாயகியே
அரனார் காசி விசாலாட்சி
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணாம்பிகையே 6

நீலம்

உமிழ்ந்தாய் உலகம் பதினான்கை
உவக்கும் வண்ணம் ஒண்ணுதலே
உறவாந் தாய்நீ மகவேனின்
உள்ளம் உறையும் உட்பொருளே
இமிழ்ந்தார்த் தெழும்புங் கடல்நீலம்
இழையச் சூடும் நன்மணியே
இகங்கொள் வாழ்வின் இயல்பாகும்
இன்னல் களையும் இன்னமுதே
தமிழ்ப்பா வளித்துத் தெளிவித்தாய்
தனயன் தேருந் தாயலவோ
தனஞ்சேர் தான்யம் தருகின்றாய்
தண்டா மரையே தாழ்குழலே
அமிழ்தக் கடவூர் அபிராமி
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணாம்பிகையே 7

கோமேதகம்

சிலையை யெடுத்த மன்மதனைச்
சினந்து சுட்ட சங்கரனார்
சிறிதும் ஆலம் விழுங்காதே
சித்தஞ் செயுநற் சங்கரியே
மலையை யெடுத்த மாவரக்கன்
மதத்தோள் நைய ஊன்றியதுன்
மலராய்த் தோன்றும் பதமென்று
மறைகள் மொழியும் மேன்மையளே

கலையைக் கொழிக்குந் தண்கதிரின்
கவினைக் கூட்டுங் கூன்பிறையைக்
கனிந்தே சூடுங் கலாவல்லி
கோமே தகங்கொள் கோகிலமே
அலைசூழ் மயிலைக் கற்பகமே
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணம்பிகையே 8

வைடூரியம்

நளிகொள் நின்னை நாடுகின்ற
நசையை யென்றும் நல்கிடுவாய்
நடஞ்செய் கோனை நினைவார்க்கு
நாளும் நிறைசேர் நாரியளே
களிகொள் உள்ளந் தூய்மையுறக்
கருணை தந்தீர்த் தாள்பவளே
கனலும் மண்ணுங் குளிர்கின்ற
காற்றும் புனலும் கூடுகின்ற
வெளிகொள் பஞ்ச பூதமுறும்
வினையேன் வாழ்வில் வாழ்பவளே
விரைகொள் பாதாம் புயத்தாளே
வைடூ ரியங்கொள் வைணவியே
அளிகொள் நெல்லைக் காந்திமதி
அறங்கூர்ச் சைதைப் பொற்கொடியே
அடிமை கொண்டாய் அருள்வாமி
அன்னாய் சிவசொர் ணம்பிகையே 9

நூற்பயன்

பத்தியால் அன்றிசேர் சொற்கவிப் பாங்கொடே
உத்தியால் செய்திடா ஒண்மணி மாலையாய்
கத்திடுங் கார்க்கடல் சூழுல காள்பவர்
நித்தமும் நாரிகொள் நெஞ்சினல் நல்லரே

———

22. திருநேரிசை

திருக்காரணி

அத்தியின் வடிவங் கொண்டே
அத்தியாம் பிடியைச் சேர்ந்தார்
அத்தியின் முகத்தை யேற்ற
ஐங்கரத் திருவை யீந்தார்
அத்தியின் அடியில் வைத்தே
அம்பரப் பொருளை யேத்தும்
அத்துவி தஞானந் தந்தார்
காரணி இறைவர் தாமே. 1

தேமறைத் தெளிவைத் தேராத்
தேனுறை மலரின் வாழும்
மாமறை அயனின் சென்னி
மாதொரு புடையர் கொண்டார்
தூமறை யுலகம் ஓதித்
தூவிடும் மலர்கள் சேரும்
கோமறை அடியை யீந்தார்
காரணி இறைவர் தாமே. 2

வெந்தழல் கரத்தில் ஏற்றார்
வெம்புலி யதளைக் கொண்டார்
செந்தழல் வடிவத் துள்ளார்
செந்தமிழ்த் தொடைய லேற்றார்
அந்தகன் அரக்கன் றன்னை
அன்றழித் தருளச் செய்தார்
இந்தணிச் சடையைக் கொண்டார்
காரணி இறைவர் தாமே. 3

ஆனையின் உரித்த தோலும்
ஆமையின் முதுகி னோடும்
வானையுங் கடக்கும் வண்ண
வாகுவின் வலியர் ஏற்றார்

மானையுங் கரத்தி லேந்தி
மாதையும் புடையிற் கொண்டார்
தேனையுள் துளிர்த்துப் பூக்குங்
காரணி இறைவர் தாமே 4

காதள விழுக்குங் கண்ணின்
காரிகைக் கொடியைக் காணின்
நாதனர் இடத்தை நாடும்
நாரியை நினையும் நெஞ்சே
பூதலம் பரவப் போற்றும்
பூதரைப் புடையி னேற்றார்
கோதறு கருத்தின் வாழும்
காரணி இறைவர் தாமே. 5

காரினின் னிறங்கொள் கண்ணன்
காணுற உருளை யேந்தி
நீரினில் பிறந்த நீசன்
நீடுல குவிட்டு நீக்கி
பாரினில் எழுத்தைந் தோதும்
பாங்குளர்க் கருளே செய்தார்
ஏரினில் எளிமை யாகுங்
காரணி இறைவர் தாமே. 6

பாற்கடற் படுக்கை யோனும்
பங்கயத் திருக்கை யோனும்
ஆற்கடத் தருளி யாடும்
அண்ணலின் அடியைக் காணர்
மாற்கடன் மனத்தி னேற்கு
மங்கலத் திருவார் பாதம்
காற்பிடித் தொழுகக் காட்டும்
காரணி இறைவர் தாமே. 7

நண்ணியே நெருங்கி நாடும்
நற்றிரு வடியார் கூட்டில்
பண்ணொடு பரவு மாறு
பைந்தமி ழிசையின் வாழ்வார்

பெண்ணினைப் புடையிற் கொண்டார்
பித்தனேன் பிதற்றக் கேட்டார்
கண்ணுறுங் குருவாய் வந்தார்
காரணி இறைவர் தாமே. 8

மாயிருண் மனஞ்சேர் தக்கன்
மாமக மழிந்த மேனுள்
பாயிருள் களைந்த வீர
பத்திர வடிவங் கொண்டார்
தேயருள் தெருளின் மிக்க
தேவருந் துதித்துப் போற்றக்
கோயிலா யுளமே கொண்டார்
காரணி இறைவர் தாமே. 9

ஆணவப் புரங்கள் மூன்றை
ஆரழல் நுதற்கண் கொண்டு
தாணுவார் எரித்தா ரன்றே
தாமரை மலருந் தண்ணார்
மாணடி இசைத்துப் போற்றும்
மாதவ நெறியோர் ஏத்தக்
காணுதற் கெளிமை யானார்
காரணி இறைவர் தாமே. 10

திருக்காரணி

பூங்குயி லிசைக்குஞ் சோலை பூதரின் அரணர் சோலை
தேங்கமழ் மலரின் சோலை தேவருந் துதிக்குஞ் சோலை
வீங்குறும் பரிதி காணா வேனிலின் வசந்தச் சோலை
பாங்குறும் பொழிலின் வாழுங் காரணிப் பரம னாரே. 1

ஆதியை அகிலத் தாடும் அம்பர நடத்தி னாளும்
நீதியை நினையா ராகி நீசராய்த் திரிவார் தங்கள்
சோதியைப் பிரியுங் காலை சோகமே யுறுவ தேனோ
வேதியா விமல நாத காரணிப் பரம னாரே. 2

இன்முகத் தருளை நீக்கி ஈசனை மறந்தே நின்று
பொன்னுறும் பொருளைத் தேடப் பொய்மையைப் பலவாய்ச் சொல்வார்
மன்னுயிர் அகலுங் காலை மாதவப் பயனை நோக்கின்
என்னுறும் பயனா மென்பர் காரணிப் பரம னாரே! 3

காவியின் நெடுங்கண் ணாரைக் காதலால் விழைந்தே சென்று
பாவியாய்த் திரிவார் தங்கள் பான்மையைப் பொசுக்கார் பிற்றை
ஆவியை இழப்பா ராகில் ஆவதென் அகில மாளுந்
தேவியைப் புடையி லேற்ற காரணிப் பரம னாரே 4

கஞ்சனை யுதைத்துக் கொன்ற கார்வண முகுந்தன் காணா
வஞ்சனை மொழியை வேய்ந்த வேதமார் அயனுங் காணா
செஞ்சொலார் அடியார் கண்ட செம்மையார் அடியைநாளும்
தஞ்சமாய் அடையக் காட்டும் காரணிப் பரம னாரே. 5

கங்கையைச் சடையிற் கொண்டார் கற்றவர் தொழுது வாழ்த்தக்
கொங்கையை இடத்திற் கொண்டார் கொற்றமாய் வடிவங் கொண்டார்
எங்கைய னிருப்பா னென்று ஏங்குவார் இடர்கள் தீர்ப்பர்
பங்கயன் பரவிப் போற்றுங் காரணிப் பரம னாரே. 6

காமமுங் களவும் பொய்யுங் காலனாய்க் கொலையும் நோக்கார்
வாமனாய் வடிவங் கொண்டு வாருல களந்தோன் காணா
தாமரைத் தடத்தோன் காணாத் தாரமர் அடியைக் காண்பர்
கோமகள் புடையைக் கொள்ளுங் காரணிப் பரம னாரே. 7

அம்புலி புனலி னோடு அஞ்சடைப் பொலிவி னேற்றார்
வெம்புலி யுரியி னோடு வெள்ளெலும் பணிந்தே வந்தார்
அம்பிகை விழைந்து சேர அம்பர வெளியி லாடுந்
தம்பிரான் தகவின் வந்த காரணிப் பரம னாரே. 8

ஆடிய பதத்தை யள்ளும் ஆர்வமாய் அலைந்தே நின்று
வாடிய உள த்தின் வாழ வார்புன லனையார் வந்தார்
கூடிய குறிப்பி னூடே கூத்தனுர் குழைந்தே வந்தார்
நீடிய நெறியின் மிக்க காரணிப் பரம னுரே. 9

ஆலமும் அருந்தி யாடி ஆண்டருள் புரிவார் அன்பின்
கோலமும் பொருந்து மாறே கோக்களார் பதத்தைக் கொண்டார்
சீலமும் செறிவும் சேர்ந்த சீருளார் தொழுது போற்றும்
காலமும் கடந்தே நின்ற காரணிப் பரம னுரே. 10

திருஞாயிறு

நீடுறு நலச்சீர் நல்கி நீதியால் நிகழும் நேய
கூடுறுங் குறிப்பிற் காணுங் கூத்துறுங் கவினுர் சோதி
நாடுறு மலர்த்தே ருள்ளீர் நானிலம் விழைஞா யிற்றீர்
தோடுறுஞ் செவிகொண் டீர்த்தத் தோணிகொள் புரத்தீ ரன்றே 1

தேசுறு சுடரோன் தேடுந் தேனெனத் திகழுந் தேவே
மாசுறு மனத்துள் நில்லா மாசிலா மணியே முல்லை
வீசுறு மலர்த்தே ருள்ளீர் வீரியத் தொளிர்ஞா யிற்றீர்
பேசுறு பெருமை யெல்லாம் பீடுறப் பெறுமா றுண்டே 2

வீடுறும் வகைக்கே வாழ்த்த வீரமே விளங்க வந்தீர்
வாடுறும் உளத்தின் வண்மை வாய்மையான் வழங்கும் வாரி
மாடுறும் மலர்த்தே ருள்ளீர் மாமதிபுகழ்ஞா யிற்றீர்
காடுறும் அரங்கி லாடுங் காசிமா நகருள் ளீரே 3

சேலுறு விழியின் மானுர் சேர்ந்திடு மயலைக் கொள்ளும்
மேலுறு மமரர் போற்றும் மேருவீர் நலமே தந்தீர்
ஏலுறு மலர்த்தே ருள்ளீர் ஏத்துறுங் கதிர்ஞா யிற்றீர்
மாலுறு மமதை மாற்றும் மாகறல் மலர்த்துந் தேவே 4

மாவுறு மனத்துண் மாழ்கி மாமயன் வயமாகாதே
நாவுறு நசையை நீக்கி நாவுறு மிசையே நின்றீர்
பூவுறு மலர்த்தே ருள்ளீர் பூதலம் பொலிஞா யிற்றீர்
ஆவுறு பதத்தின் ஆளும் ஆலவாய் அரனீ ரன்றே 5

நீறுறு நுதலின் நாட நீதனே நெறியின் நிற்பீர்
ஏறுறு பெருமா னென்றே ஏத்துவார்க் கருளும் எந்தாய்
வீறுறு மலர்த்தே ருள்ளீர் வீதியின் விளைநா யிற்றீர்
கூறுறு பரைதன் னோடு காஞ்சிமா நகருள் ளீரே 6

மாறுறு மனமால் மாற்றி மாதவ நெறியைத் தந்தீர்
ஊறுறு வறப்பை வீக்கி ஊழ்வினை ஒடுக்கும் வித்தே
பேறுறு மலர்த்தே ருள்ளீர் பேரியற் பணிஞா யிற்றீர்
ஆறுறு சடையீர் ஆனைக் காவுறும் அமுதுள் ளீரே 7

கோதுறு குணக்கோள் கொண்ட கோடுறும் அவலம் வீழ
மாதுறு புடையீர் மாரன் மாண்டெழ வதைத்த மேலோய்
தாதுறு மலர்த்தே ருள்ளீர் தாமரை திகழ்ஞா யிற்றீர்
பேதுறு மனனைப் பேணு பேரணு மலையீ ரன்றே 8

தேடுறுந் துணையே தேற்றத் தேவரும் துதிக்குந் தேனே
ஆடுறுங் கழலை யேத்தின் ஆதரம் பொழியும் அன்னே
ஏடுறும் மலர்த்தே ருள்ளீர் ஏகனும் எழில்ஞா யிற்றீர்
கோடுறுந் திருக்கா ளத்திக் கோவெனுங் குழக னீரே 9

கூனுறு மனனேர் கூரும் கூனிலா மதியை யீந்தீர்
வானுறு திருமன் றத்துள் வார்த்திடுந் திருக்கூத் துள்ளீர்
தேனுறு மலர்த்தே ருள்ளீர் தேசிகந் திளைஞா யிற்றீர்
மானுறு கரத்தீர் தில்லை மாநடம் புரியு மன்னே 10

திருவொற்றியூர்

ஆதுரம் அகத்து ளாளும் ஆரிய! அரைசே! அன்பே!
ஏதுள விழைந்தேன் எந்தாய் ஏந்தலே எழிலை யள்ளும்
மாதுறு புடைகொள் மாண்பாய் மாதவ மணியே மன்றுள்
ஓதுதல் ஒழிதல் இல்லேன் ஒற்றியூர் உடைய கோவே 1

மூவினை முறிக்கும் முத்தே முப்புரம் எரித்த மேலாம்
பூவிதழ்ப் பொலிவை யுற்ற பூரணப் புனிதப் பொன்னே
தேவியை இடத்தி லெய்த தேவனே தெருளை யீந்தாய்
ஓவியத் துருவி னேங்கும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே

தீதையே நினையும் வஞ்சத் தீவினை தொலையு மாறே
பேதையேன் விரும்பும் பேற்றைப் பேதிலா வகையா னல்குங்
கோதையை இடத்திற் கொண்டாய் கோதிலா குணத்தை
யீந்தாய்
ஓதையில் உணர்வின் ஓங்கும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே 3

ஆசையுள் அழியா வண்ணம் ஆடலால் அருளாய் அன்னே
மாசையுள் உகவார் ஏத்தும் மங்கையைப் புடையிற்
கொண்டீர்
தேசையுள் ளுருகித் தேரும் தேமறைத் துதிசெய் வார்கொள்
ஓசையுள் ஓரிந்தே தோன்றும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே4

ஆங்கரம் அழித்தே ஆளும் ஆதியே அனாதி யானாய்
தேங்கமழ் பிடவந் தேர்ந்த தோகையை இடத்தி னேற்கும்
ஏங்குவார் இதயத் துற்றாய் ஏழிசை யிலங்கு நாத
ஓங்கலின் உணர்வார்க் கொன்றும் ஒற்றியூர் உடையகோவே

கொல்லுமா றெழுந்தே வையம் கொஞ்சிடப் பகைமை
தீர்த்துப்
புல்லுமா றுகந்தே போற்றும் புண்ணியப் பொருளே
பொன்செய்
எல்லுமா றிலபோல் செல்வேன் எள்ளுமா றிருத்தா
தென்றும்
ஒல்லுமா றருள வல்லாய் ஒற்றியூர் உடைய கோவே 6

ஏய்வறு உருவங் கொள்ளும் ஏகமாம் பதத்தீர் என்றும்
சாய்வறு சதுர னென்று சாரதர் சிரத்தி னேத்தத்
தேய்வறு தெருளைத் தந்தீர் தேவரும் துதிக்கத் தோன்றும்
ஒய்வறு ஒழுக்கத் துள்ளும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 7

சூலையைக் கொடுத்தே பெற்ற சூரியச் சுடர்நேர் ஞானச்
சோலையைப் படிந்தே இச்சொற் சோணமாம் மலரி னாகும்
மாலையை அணியும் மன்றுள் மாதவம் மகிழக் கூற்றின்
ஓலையைத் துணித்தே யெற்றும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே8

கொப்பிலாக் கொடியேன் றன்னைக் கொற்றவ கருணை யாலே
துப்பிலாத் துறையைத் துய்க்குந் துன்பமாம் தொழிலைத்
தீர்த்துச்
செப்பிலாச் சிறப்பைச் சேர்த்துச் செம்மையின் சுடரச்
செய்தாய்
ஒப்பிலா ஒளிகொள் ஞான ஒற்றியூர் உடைய கோவே 9

வென்றுள பதத்தின் ஆளும் வித்தக வெளிஞானத்து
மன்றுள மணியே மன்னு மாநட மகிழ்செய் மன்னே
நன்றுள நெறியை நாளும் நாடுவார் நலத்துள் நல்க
ஒன்றுளத் தருளும் வேந்தே ஒற்றியூர் உடைய கோவே 10

திருவான்மியூர்

ஆரியன் எனமுன் தோன்றி
ஆசறுச் செயலின் ஆளும்
மாரிபோல் கருணை மிக்க
மாத்தவ மதியைச் சூடும்
நாரியை இடத்தி னுற்ற
நாதனே! நயக்கும் நீடு
வாரியின் கரையி னுற்ற
வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 1

தீக்கொழுந் தனையாய்! தீயுந்
தீவினைத் தொடரெல் லாமும்
நீக்கமில் நினைவி னுற்ற
நீபநல் அலங்க லுற்றீர்
சூக்குமச் சுடர்கொள் சோதிச்
சூனிய வெளியை யுள்கும்
வாக்கினுக் கரையர் வாழ்த்தும்
வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 2

பாசமாம் வலைக்குட் பட்டுப்
பாழுரு வகைகொள் பாங்கின்
தாசனுய்க் குருவின் பாதம்
தாங்குறுந் தவத்தைத் தந்தீர்
ஈசனுய் இலங்கும் எந்தாய்!
ஏழைமை இரியு மாறே
வாசவன் வருணன் வேட்கும்
வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 3

ஆட்டுறும் அடிமை யேனை
ஆசிலா அறத்தின் ஆறு
கூட்டுறும் குடிலைக் கீதம்
கூன்பிறை யணியுங் கூத்தின்
ஊட்டுறும் உணர்வி னுற்றெம்
ஊனுறும் உயிரி னூடு
வாட்டமில் வனப்பி னுளும்
வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 4

தோணியாம் பதத்தைக் கொண்டு
தொந்தமாம் கடலின் நீக்கிப்
பேணிய பெருமை மிக்கீர்
பெத்தமில் பொழுதை யீந்தீர்
ஏணியாய் இலங்கி யேற்றீர்!
ஏதமில் இடத்தின் எந்தாய்
வாணியின் கலைக ளோங்கும்
வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 5

சேய்மைகொள் செருக்கை நீக்கிச்
செம்மையின் செழிக்கச் செய்யும்
தாய்மைகொள் தகுதி கொண்டு
தாங்கிடுந் தரத்தி னேந்தும்
தூய்மைகொள் உணர்வைத் துன்னும்
துன்றுறு நெறியோர் தங்கள்
வாய்மைகொள் விளக்க முற்ற
வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 6

கானமர் கொலைவே டர்போல்
காமுறுங் புலன்க ளைந்து
ஞானமாம் பதத்தி னாலே
ஞாலமே விளங்க வந்தீர்
தேனமர் தெரியல் கொன்றை
தேர்ந்தணி திகழ்கொள் தேவே
வானவர் வழுத்தும் வண்ண
வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 7

ஆவியுள் திகழும் அன்பின்
ஆரெழில் அணிகொள் வார்தம்
ஏவலுக் கடிமைப் பூண்டு
ஏழைமை இயல்பு நீங்கி

மூவரின் முதலே! நின்றன்
    முத்தமிழ் மொழிவேன் தெள்ளும்
வாவியுள் வனசம் பூக்கும்
    வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 8

நேமிகொள் நெடுமால் வேதன்
    நேடியும் நணுக வொண்ணாச்
சோமிகொள் சதுர நின்றன்
    சோதனைக் கடியே னொல்லேன்
பூமியிற் பிறக்க வைத்தீர்
    பூரணப் பொலிவி னோங்க
வாமியின் வலத்தி னுற்றீர்
    வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 9

கூர்மைகொள் குணத்தி னோங்கும்
    கூத்தநின் குறிப்பி னாகும்
சீர்மைகொள் சிறப்பி னுற்ற
    சித்திர விளக்காஞ் செம்மை
நீர்மைகொள் நிறைவி னாலும்
    நித்திய நிமல நாத
வார்மைகொள் வகையி னுற்ற
    வான்மியூ ரொளிரும் வேந்தே 10

---

23. திருத்தாண்டகம்

திருக்காரணி

ஆத்தி அணிமுடி அழகிற் கொண்டீர்
    ஆமை முதுகினை அணியக் கொண்டீர்
ஏத்தி இறைஞ்சிடும் அடியர் போற்றும்
    ஏனக் கொடுவெலும் பெடுத்தீர் ஏற்றீர்
தேத்தி றமுறுவர் துதித்துக் காண்பார்,
    தேவர் தொழுதழு தரற்றிக் காணார்
நேத்தி ரநுதலில் நிறையும் நாடர்,
    நேரி யகாரணி இறையீ ராளே. 1

வேதம் வணங்குற வெளிநின் றுளும்
வேடன் வடிவுறும் விழிமூன் றுள்ளீர்
பாதம் பணிந்துறப் படிந்தே நின்று
பாடும் பணியருள் பரமா நன்றே
நாத மறைப்பொருள் நயந்தே நல்கி
நாளும் நினைப்பணி நெறியைத் தந்தீர்
ஏதத் தியமனை இழித்தீ ரன்றே
ஏரு றுகாரணி இறையீ ராளே. 2

ஆனம் பலத்திரு வடிக்கீழ்ச் சேர்க்கும்
ஆய னெனவரும் அருளே தந்தீர்
ஞானம் பரகதி நெறியீர் நாளும்
ஞாலம் பரவுறு நிலையார் நல்லீர்
கானங் குவிதமிழ்க் கனியீர் காணும்
கான்மாற் றமுறுவீர் கருத்தி லோங்கும்
மோனத் திருவொளி முடிவின் வாழ்வீர்
மோட றுகாரணி இறையீ ராளே. 3

காற்றைப் புனல்வெளிக் கனலை மண்ணைக்
காட்டுந் திருநடக் கழலீ ரெந்தாய்
ஏற்றைக் கொடியிடை எழிலாய்க் கொண்டீர்
ஏலு மிதவமு தினிக்கக் கொண்டீர்
பேற்றைப் பணிபவர் பெறுமா றுற்றீர்
பேதை யெமையொரு பொழுதாள் பித்தீர்
சீற்ற மொருகணத் தணைக்குஞ் செல்வீர்
சீரு றுகாரணி இறையீ ராளே. 4

தாமங் குறைவுறத் துதிக்குங் காலைத்
தாமோ தரன்விழி பெயர்த்துப் போற்றி
நாமம் பலவுரை நெறியில் நிற்க
நேமி நயமுற நிலைக்கத் தந்தீர்
வாமப் புடையுறு வனிதை வாய்க்க
வாடா மலரென உளத்தின் வாழ்வீர்
காமக் கொடியனைக் கனலிற் றீய்த்தீர்
கார றுகாரணி இறையீ ராளே. 5

போகப் பொலிவெலாம் புவியில் தந்தீர்
போதப் பொருளெலாம் புரியத் தந்தீர்
வேகந் தவிர்த்தருள் விமல வேரி
வேழத் துரியணி விபுத வேதி

நாகம் முடியினில் நெளியக் கொண்ட
நாதன் நினைப்பணி நினைவைத் தந்தீர்
ஏக னனேகனும் இயல்பா ரேந்தல்
ஏற்று றுகாரணி இறையீ ராளே. 6

காலைப் பனிகளை கனலி போல்வீர்
காதின் மறைமொழிக் குறிப்பைத் தந்தே
ஓலை கொடுவரும் ஒருவன் ஓய
ஓடும் படியருள் ஒலித்தீர் பாதம்
சோலை செறிவுறச் சுடரும் பானு
சோமன் வலம்வரச் செழிக்குஞ் சொல்லார்
மாலை யணியடி மலரில் சிந்தை
மாண்பு றுகாரணி இறையீ ராளே. 7

மானைக் கரத்துற மயலைத் தீர்த்தீர்
மாதைப் புடையுற மணத்தைக் கொண்டீர்
தேனைச் சொரிதரு தெருளைத் தந்தீர்
தேருந் திருநெறித் துணையைத் தந்தீர்
கூனைக் கெடுத்துளக் குறையைத் தீர்த்தீர்
கூடுங் குருநெறிக் குறிப்பை யீந்தீர்
வானைப் பிளந்துசெல் வழிசொல் வாரின்
வாழ்வு றுகாரணி இறையீ ராளே. 8

ஆற்றைச் சடையினில் அருளக் கொண்டீர்
ஆலம் அமுதென அருந்தக் கொண்டீர்
நீற்றை நுதலினில் நிறையக் கொண்டீர்
நீல மிடற்றுளீர் நிருத்தங் கொண்டீர்
கூற்றை யுதைத்திடுங் குறியைக் கொண்டீர்
கூன லிளம்பிறை கனிந்தே கொண்டீர்
ஏற்றை யுகைத்திடும் எழிலீ ரெந்தை
ஏர ணிகாரணி இறையீ ராளே. 9

கீளுங் கடும்புலி யதளுங் கொண்டு
கீற்றும் பிறையுறக் குருவாய் வந்தீர்
ஆளும் அகிலமும் அமரர் லோக
அண்டம் முழுவதும் அரிதே யாகும்
வாளும் விரையநா ளுமரக் கன்றன்
வன்றோள் நெரிந்துற வருத்தித் தந்தீர்
கோளும் பணிசெயக் ககனந் தேருங்
கோம திகாரணி இறையீ ராளே. 10

திருக்காரணி

அம்மானை அருள்கூரும் அழலோ டேந்தி
அப்பானை அகடூரும் அரவோ டுற்ற
பெம்மானைப் பெருந்தேனைப் பணிந்தே யுள்கப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றைப் பதத்தே பற்றும்
எம்மானை எளிவந்த இசையாய் நெஞ்சம்
எப்போதும் எழிலாக எழுப்பு மாறே
விம்மானை விடையேற்கும் வெளியன் றன்னை
வித்தானைக் காரணியீர் விமலா வென்னே! 1

வல்லானை வதைசெய்த விளையாட் டுள்க
வல்லானை வளவெள்ளி வரையின் வைத்தீர்!
கல்லானை கரும்புண்ணுங் கருத்தே கொண்டு
கல்லானைக் கனிந்தீர்க்கத் தமிழைத் தந்தீர்!
நல்லானை நயந்தேறும் நடத்தீர் நண்ணும்
நல்லானை நயந்தேற்கும் நெறியைத் தந்தீர்!
கொல்லானை உயிரெல்லாம் தொழுதே வாழ்த்துங்
கொல்லானை காரணியீர் பதத்தீர்த் தாளே! 2

தென்றற்றே றுகைத்தானைத் திருநீ றுக்கித்
தெள்ளேணம் மகிழ்தேற்கும் திருவார் பொன்செய்
மன்றத்தீர்! மறையோற்கும் மலர்க்கண் ணேற்கும்
மாஞான மலர்ப்பாதம் மதித்துக் காட்டீர்!
கொன்றைத்தார் குடிகொண்ட குடுமி காட்டீர்!
கொள்வார்தங் குகைநெஞ்சிற் கழலார்த் தீரே!
கன்றைத்தாய்க் கறவைபோற் கதறு தேனைக்
கண்ணுருங் காரணியீர் கரைசேர்த் தீரே! 3

தேவேந்தர் துதிசெய்துத் தொழுவா ரென்றே
தேவாரத் தமிழ்மாலை தகையீர் சூட
பூவேந்தர் புரக்கின்ற புகலி வேந்தர்,
பூதங்கள் புகழாரூர்ப் புனிதர், ஞான
நாவேந்தர், நனியேத்தி நலஞ்செய் தொண்டர்,
நாடோறும் நடந்தக்கால் நிழலாய் நண்ணி
ஆவேந்துங் காரணியை அடையு முன்னே
ஆட்பட்டார்! காரணியீர், அவர்தாம் அன்றே! 4

நற்ருயாய் நினைநெஞ்சம் நினையு மாறே
நாடோறும் நெறிநின்ற நடங்கொண் டீரே!
முற்ருத மதிசென்னி மிசையுற் றீரே
முட்டாமை மருவாமோ? முடியிற் சூட!
வற்ருத வளஞ்சேரும் வகையைக் கூறும்
வில்வத்தை விழைகின்ற விமலன் நீரே!
கற்ருரைத் துணையாகக் கனிவா யீந்தீர்
கன்னல்கூர் காரணியீர் கருணை யீரே. 5

ஆலத்தை அமுதென்ன அருந்தக் கொண்டீர்!
ஆலின்கீழ் அமர்ந்தன்றே அருளச் செய்தீர்!
சூலத்தைச் சுடர்வீசுங் கரத்தில் ஏற்றீர்!
சீலத்தைச் சிவநேயர் செறிவிற் சேர்த்தீர்!
தூலத்தைத் தெளியார்தாம் தெரியா வண்ணம்
தூலத்தைத் தளியாக்கித் துரியா தீதக்
கோலத்தைக் கொலுக்கொண்டீர்! குழைந்தே பாடுங்
காலத்தைக் காரணியீர், கணிப்பார் ஆரே? 6

பற்றேதும் புலனைந்திற் படியா வண்ணம்
பண்ணூர்த்துப் பரவுற்ற பணிதந் தீரே!
கற்றேரைக் குணவீயக் கபால மேந்திக்
கல்லேனின் கன்மனத்தைக் கரைக்கின் றீரே!
பொற்றேரிற் பொலிவாகப் புறப்பட் டீரே!
பொல்லேனின் அகத்தேரில் அகப்பட் டீரே!
குற்றேவல் குழகீர்க்குக் குறிப்பா லாற்றக்
குப்பாசங் காரணியீர் கொடுத்தீ ரன்றே! 7

ஆளுற்ற அடிகள்தாம் அயரா தீந்த
ஆசற்ற அருள்ஞானத் தமிழைத் தந்தீர்!
ஆளுற்ற அரும்பிள்ளை அணியார் தில்லை
ஆடல்கண் டருள்செய்த தமிழைத் தந்தீர்!
ஆளுற்ற அரையர்தாம் அருளாற் செய்த
ஆனந்தத் திருத்தாண்டகத் தமிழைத் தந்தீர்!
ஆளுற்ற எழில்நம்பித் தமிழைத் தந்தீர்!
ஆமாறே காரணியீர் அருள்வார் ஆரே? 8

விண்ணுளும் வியப்பொன்றும் விளங்கே னென்று
 வில்வத்தீர், வளர்கின்ற விளாகத் தன்னுள்
மண்ணுளும் அரசோடு மதித்தே வைத்தீர்
 மாமன்னர் மலர்மாலே மகிழ்ந்தே சூட்டத்
தண்ணுளுந் தடம்பொய்கைத் தவளை யன்னேன்
 தந்தேனே தமிழ்மாலே தரிப்பீ ரென்றே!
பண்ணுளும் பதிகத்தைப் பழைமைச் சொல்லாற்
 பாடச்செய் காரணியீர் பரமார் பண்பே! 9

ஆனேறும் அரனின்ருள் அகத்தில் வைத்தீர்!
 ஆட்பட்ட அடியார்தம் அருட்கூட் டத்தீர்!
ஊனேறும் உடற்கூட்டை உருகச் செய்தீர்!
 ஊடுற்ற உயிராகும் உருவங் கொண்டீர்!
வானேறும் வகையாகும் வெளியைத் தந்தீர்!
 வாணுளை விரைசெய்யும் விழைவை யீந்தீர்!
தேனேறுந் தமிழ்மாலே தமியேன் சூட்டத்
 தேற்றீரோ காரணியீர், தொழுவார் தேவே! 10

திருவொற்றியூர்

முத்தர்கொள் முடிபாகும் முறையே முன்கூர்
 முட்டின்றி மும்மலந்தீர் முதலே முத்தே
சித்தர்கொள் செயலாகிச் சிவத்திற் சேரும்
 சின்னங்கள் சிறிதேனும் சிறியேற் கூட்டும்
வித்தர்கொள் விவேகத்தின் விளைவைக் கொள்ளும்
 வில்வஞ்சூழ் ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தால்
பத்தர்கொள் படம்பக்கப் பரமன் ருளைப்
 பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே. 1

தந்தந்தீத் திறந்தீய்க்குந் திருவைத் தேடும்
 தக்கார்தம் நல்லுறவுத் தடத்தை யேத்தி
மந்தந்தீர் மகதேவன் மகிழக் கொள்ளும்
 மாநாக மென்சடைசேர் மதியைப் போற்றி
அந்தந்தீர் அமலன்றன் அருளை வாழ்த்தி
 ஆடேனே ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தால்
பந்தந்தீர் படம்பக்கப் பரமன் ருளைப்
 பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே. 2

மூவர்க்கும் முதலாய முனைவன் றன்னால்
முட்டுற்று மும்மலங்கள் முறியு மாறே
யாவர்க்கும் எளியோனுய் இலங்கும் எந்தை
ஏதங்கள் தீர்த்தருள்வன் இறைஞ்சு வார்க்கே
தேவர்க்குந் திருமாற்குந் தெரிய வொண்ணுத்
தேனுரும் ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தால்
பாவந்தீர் படம்பக்கப் பரமன் ருளைப்
பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே. 3

கஞ்சந்தீர் கணநாதக் கருணை யோனை
கற்ருர்தாங் காதலுறுங் கவினுர் கோனை
நஞ்சந்தீர் நடத்தோனை அமுத மீந்த
நல்லோனை நாயகனை நயத்தல் நன்றே
வஞ்சந்தீர் வடிவுற்ற வளமை யோனை
வள்ளல்வாழ் ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தால்
பஞ்சந்தீர் படம்பக்கப் பரமன் ருளைப்
பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே. 4

சின்னுளிற் சிதடன்றன் சிறுமை நீக்கிச்
சீர்செய்சிற் றம்பலவன் சிறப்பைப் போற்றி
என்னுளும் இணையில்லான் இசையே யுன்னி
ஏறூறும் இன்னெழிலின் இனிமை வாழ்த்தி
உன்னுரும் உருவங்கொள் அருவத் தானை
உற்ருரும் ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தால்
பன்னுளும் படம்பக்கப் பரமன் ருளைப்
பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே 5

வெற்ருேர்தம் வெறுக்கைப்பேய் விலக்கும் வேந்தை
வெண்சென்னி மாலைகொள விழைவான் றன்னை
புற்றுள்வாழ் அரவோடு புலித்தோ லேற்றுப்
புன்மைத் தீ போக்குகின்ற புனிதன் பேரை
உற்ருேர்ந்துள் ளுருக்கங்கொள் உழுவற் ருெண்டர்க்
குற்ருரும் ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தால்
பற்றுத்தீர் படம்பக்கப் பரமன் ருளைப்
பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே 6

வெள்ளஞ்சேர் விரையார்ந்த வெளியோன் றன்னை
வேதஞ்சொல் வெள்ளெருக்கின் மலர்கொள் வானை
கள்ளந்தீர் கனிவார்ந்த கருமைக் கண்டக்
காபாலிக் கண்ணுதலைக் கருத்திற் கொள்ளும்
உள்ளஞ்சேர் உமைப்பங்கர்க் குழைக்குந் தொண்டின்
உற்றேனே ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தால்
பள்ளந்தீர் படம்பக்கப் பரமன் றனைப்
பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே 7

தீங்காகுந் தடமெல்லாம் துகளா கச்செய்
தீஞ்சொல்லின் திண்டிறலார் திலகத் தோனை
பூங்காவிற் பொலிவுற்ற புதுமை யோனைப்
பூதங்கள் போற்றுகின்ற பழைமை யோனை
ஊங்காகும் உபதேசப் பொருளே கொள்வாய்
ஊழாய்ந்த ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தாற்
பாங்காகும் படம்பக்கப் பரமன் றனைப்
பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே 8

வாசஞ்சேர் வனப்புற்ற வளங்கள் வாய்க்கும்
வண்ணங்கொள் வாலையுறு மருங்குற் றனை
நாசந்தீர் நளியோனை நயக்கும் நாளும்
நல்லோர்க்கு நன்மைவிளை நலஞ்செய் விக்கும்
ஓசஞ்சேர் ஒளியாரும் ஒலியுற் றனை
ஒப்பில்லா ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தாற்
பாசந்தீர் படம்பக்கப் பரமன் றனைப்
பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே 9

பெண்ணுளும் புடைகொண்டு பொதுவுற் றடிப்
பொக்கந்தீர் பெரியோனைப் பொலிவி னேங்கி
மண்ணுளும் மயல்கொண்டு மதியை நீத்து
மாதர்தம் வயமாகி மசியா வண்ணம்
விண்ணுளும் அமரர்கள் வழுத்தும் வண்ணம்
விம்பங்கொள் ஒற்றிவளர் உயர்ஞா னத்தாற்
பண்ணுளும் படம்பக்கப் பரமன் றனைப்
பாடேனே பண்ணமரப் பரவும் நெஞ்சே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

முதற் பாகத்திலடங்குந் திருப்பாடற் றெகை 702

திருநெறி

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி

[எண் — பக்க எண்]

அகடூர் 66
அகத்தில் 99
அகலா 78
அகிலமும் 95
அகிலாண் 124
அங்கசன் 40
அங்கணி 103
அங்கயற் 96
அங்கவெண் 41
அங்கியை 50
அஞ்சனம் 50
அஞ்செழுத் 94
அஞ்செழுத் 96
அடியை 130
அட்டியின் 52
அணிதிகழ 35
அணிமணி 114
அணியே 55
அணியொளி 96
அண்ணல் 44
அண்ணல் 45
அத்திகொள் 31
அத்திமுகத் 99
அத்தியிற் 69
அத்தியின் 146
அந்தகன் 50
அந்தமும் 68
அந்தரி 102
அமரியை 104
அமுதினை 85
அமுதுணும் 68
அம்பலத் 26
அம்புலி 149
அம்மதி 52
அம்மானை 86
அம்மானை 158
அயிலைக் 138
அரவினெடு 36
அரவுறு 97
அரனிணைப் 22
அரனெனும் 20
அரியுணு 86
அருட்கடல் 84
அருந்தமிழ்க் 101
அருளமுதூட் 67
அருளூறுசீர் 87
அருளெனும் 17
அருளை அறி 102
அருளைப்பொழி 127
அருளை மறந் 111
அருவத் 123
அலைகடக் 35
அழகியல் 94
அழகெது 139
அழகொடா 56
அழலும் 119
அளறுற் 92
அளிகொள் 75
அறத்தைப் 128
அறிவால் 62
அறிவின் 93
அறுபதக் 104
அறைமொழி 98
அற்புத அம் 48
அற்புதங்கொள் 74
அற்றமெல் 28
அனங்க 37
அன்பால் 60
அன்புறு 72
ஆக்கும்மணி 141
ஆங்கரம் 152
ஆசையுள் 152
ஆடிய 150
ஆடெழில் 74
ஆட்டுறும் 154
ஆணவப் 148
ஆண்பனை 109
ஆதியாய் 17
ஆதியே 41
ஆதியை 109
ஆதியை 148
ஆதுரம் 151
ஆத்தி அணி 155
ஆத்திகொள் 42
ஆய்வரும் 42
ஆரணி 80
ஆரியன் 153
ஆரியை 49
ஆர்த்திடும் 32
ஆர்த்திடும் 49
ஆலத்தை 159
ஆலமாய்ப் 110
ஆலமுண் 32
ஆலமும் 150
ஆலமே 27
ஆலம்விழை 45
ஆவியுள் 154
ஆழிநிறத் 44
ஆளரி 62
ஆளியே 84
ஆளூற்ற 159
ஆள்வினை 61

ஆறணி	74
ஆறணி	88
ஆற்றலின்	83
ஆற்றைச்	157
ஆற்றெடு	56
ஆனம்பல	156
ஆனேறும்	160
ஆனையின்	146
இகநலம்	17
இகலாய்	125
இசைப்பய	82
இசைவளர்	65
இடத்தும்வலத்	111
இடரைக்களை	73
இடர்கெடுத்	63
இடும்பையுறுத்	107
இதமளிக்கும்	55
இமையும்	118
இமையோர்	112
இயலுறும்	77
இரந்தா	56
இருகோட்டு	91
இருளைக்கடி	73
இருளொளி	82
இருள்போல்	54
இலவுறும்	20
இல்லையென்	76
இழுக்கின	54
இளங்கதிர்	23
இளங்கிளி	34
இறக்கிலாத்	61
இறைப்பணி	115
இனமளிக்கும்	37
இனித்திடு	116
இனியவனே	38
இனியனே	56
இன்பமென்	66
இன்முகத்	149
இன்னமுதளிச்	83
ஈகைசேர்	17
ஈத்துவக்கும்	29
ஈயிலா	25
ஈரமும்	100
ஈனப்பிறப்	44
உண்டிலை	66
உந்தக	26
உமிழ்ந்தாய்	144
உமையான்	104
உயர்வை	93
உரனுர்	143
உலகுண்ட	57
உலகுறும்	17
உளத்தாமரை	93
உளியால்	104
உள்ளதும்	65
உள்ளத்திருத்	103
உள்ளத்தொளிர்	65
உறையும்	101
உற்றவர்	71
உற்றிடல்	78
ஊக்கும் எழுச்	83
ஊழியல்	108
ஊழ்வினை	17
எடுக்குமலங்	140
எடுத்ததிரு	55
எடுத்தபிற	111
எணுலளவின்	35
எண்ணினும்	49
எதனை	130
எந்தைநின்	89
எம்பிரான்	48
எயினன்	105
எருதுசுமக்க	137
எழிலாய்ச்	104
எழுபுவி	95
எளியதென்	18
எளியர்க்	62
என்றும் இனை	100
ஏகனனே	30
ஏதத்திருளைக்	175
ஏதமறுக்கும்	60
ஏதமில்	18
ஏரணி	49
ஏருறு	25
ஏரொடுகட்	108
ஏர்வளர்	33
ஏறுறும்	67
ஐந்தரி ஆதி	110
ஐம்புல	43
ஐயவென்	110
ஐயனே	18
ஒலிகடல்	18
ஒலிகொடுக்கும்	38
ஒளியா	54
ஒளியாய்	89
ஒன்றிலாய்	54
ஓங்கொலி	48
ஓதுவார்க்	18
ஓமிசை	47
ஓமெனுங்குடி	79
ஓம் எனும்	22
ஔடதம்	18
கங்குல் அனை	40
கங்கையின்	26
கங்கையை	40
கங்கையை	149
கங்கைவார்	41
கஞ்சந்தீர்	161
கஞ்சனை	149
கடகளிற்றைப்	36
கடலினி	84
கடிதாமரை	58
கண்களிக்	78
கண்ணையிடந்	46
கயலை	129
கருக்குழி	39
கருங்கலின்	18
கருவிற் கலவா	57
கலாலடி	59
கலியின்	131

கலைமகள் 112
கலையை 100
கல்லாய்க் 46
கழலிணை 20
கழலும் 79
கழுக்குன் 85
களங்கமில் 21
கள்ளமில் 25
கள்ளியுகு 139
கறங்கு 86
கனகமணி 85
கனிசேர் 58
கன்னியள் 97
காசினி 61
காசினை 107
காண்பது 98
காதள 147
காப்பதும் 56
காமமுங் 149
காமன் 44
காரினின் 147
காலமே 65
காலும் 57
காலைப் 157
காவிக்கருந் 57
காவியச்செந் 110
காவியின் 149
கானமர் 154
காற்றைப் 156
கானுற்ற 63
கிங்கரர் 40
கிணியைக் 119
கிளர்தரும் 23
கிளைத்திடும் 39
கிழக்கெழு 22
கீளுங் 157
குடிலைப் 57
குருந்தின் 56
குருவே 54
குவடுறுஞ் 35
குளக்கரை 24
குன்றெறி 116
கூடும் குறிப் 56
கூட்டை விட் 62
கூத்துகந்தார் 59
கூர்மை 155
கூளியின் 48
கூனுறு 82
கூனுறு 151
கூன்பிறைச் 43
கொக்கின் 45
கொங்குறை 41
கொடியபிற 101
கொடியபிற 111
கொட்டமே 31
கொப்பிலா 153
கொல்லன் 107
கொல்லுமா 152
கோதுறு 151
கோலமிகு 63
சகதியென 36
சங்கமும் சக் 41
சங்கமும் சீரார் 43
சங்கரி 105
சடையுறக் 95
சதனுர் 122
சத்தியஞானச் 51
சரணமாய் 100
சரியையும் 19
சற்குணத் 32
சாரணரேத் 108
சித்தத்தொளி 45
சித்தாசிவ 69
சிந்தையினக 88
சிந்தையுள் 53
சிரித்துப் 89
சிலமணி 98
சிலையை 144
சிவஞான 75
சிறக்குஞ் 93
சிறுமதிச் 97
சிறுமைச் 132
சிறைவண்டு 64
சிற்பர 51
சினமெனு 21
சின்னுளிற் 161
சீதரன் 42
சீர்திகழ் 122
சீர்மிகு 66
சீர்மிகு 68
சீர்மைகொள் 30
சீர்வளரும் 70
சீர்வளர்சித் 82
சீவனிற் 55
சுகமுற்ரு 58
சுகம்பறிக் 59
சுடர்கள் 112
சுந்தரச்சீர் 87
சுமையென 60
சுரத்திலுறை 100
சுரந்தாய் 120
சூர்முதல் 102
சூலையை 152
செங்கண 43
செவிக்கினி 61
செறிவார் 87
சேந்தனை 97
சேய்மை 154
சேலயர் 98
சேலுறு 150
சொற்பதத் 33
சோதனை 107
சோதியள் 109
ஞாயிறு 109
தகவுறுந் 39
தக்கன் 65
தங்கமின் 41
தடமதில் 19
தந்தந் 160
தருதரு 74

தருமம்	106	தேமொழி	64	நாவல	33
தவம்புரி	67	தேராகுந்	67	நான்முகன்	88
தழலின்ஒளி	111	தேவைதிடும்	108	நிதிதிகழும்	35
தறியன	19	தேற்றுவார்	30	நித்தியஞான	66
தனேபல	132	தேனர்மொழி	106	நிரந்தரிநாரி	112
தாந்திமித்	50	தேனேந்துங்	90	நிலவை	91
தாமங்	156	தேனெடு	103	நிலேயா	111
தாமரை	108	தேன்சொரி	80	நிழலாய்	141
தான்தன	65	தேவேந்	158	நிறமைந்	59
திங்களுந்	40	தொழுதால்	99	நினேப்பவர்	57
திரணமுறு	34	தொன்மய	32	நினேப்பும்	64
திருநிறை	68	தோடுடை	114	நினேப்பும்	100
திருவளரு	34	தோணியா	154	நீங்கலா	58
திருவை	101	தோத்திரத்	85	நீடுறு	150
தீக்கொழு	153	தோத்திரமோ	98	நீட்சிகை	49
தீங்கா	162	நசைவளர்	19	நீதமில்	42
தீதையே	152	நஞ்சுகும்	27	நீறுறு	151
தீவினே	87	நடந்திகழும்	37	நுதலிடைத்	87
துக்கங்	46	நட்டமே	53	நூற்கடல்	6
துங்கமார்	88	நண்ணிய	49	நெக்குறு	31
துடியொரு	36	நண்ணியே	147	நெடியோனும்	59
துட்டர்	121	நதிநிறை	96	நெறியாகும்	90
துணிவும்	124	நதியைச்	116	நெறியில்	121
துணேயென	67	நமச்சிவாய	21	நெறியுறு	83
துதிக்கை	122	நமச்சிவாய	34	நெறியோ	84
துதிமொழி	37	நமனும்	129	நேசமார்	42
தும்பையின்	51	நமனே	143	நேமிகொள்	155
துரியத்தொலே	120	நயந்துறு	94	நேயக்கடலே	65
துரியமும்	67	நரகொடு	39	நேரியல்	93
துறவோ	142	நவத்துளே	20	நைந்தே அலே	63
தூங்ககெயில்	38	நளிகொள்	145	பகலும்	110
தூயநெறித்	73	நள்ளிருள்	44	பங்கமுற	134
தூய புனன்	61	நற்றுமறை	64	பசியெனப்	138
தூயவள்	113	நற்றுயாய்	159	பஞ்சமாப்	42
தூய்மைகொள்	94	நன்றுறு	98	படத்தரவைக்	136
தென்றற்	158	நாகம்பொற்	60	படத்தை	131
தென்னவ	52	நாடுவார்	28	படமையர	34
தேசுறு	150	நாணெடு	60	படிமுறை	95
தேடுறுந்	151	நாரணிநான்	112	பணவணிப்	96
தேமறைத்	146	நாரத	107	பணிகொள்	141

பணியும்முகி 113
பணியைச் 135
பண்ணார்இசை 45
பண்பின்கூர் 67
பதத்தைப் 128
முற்றூர் 57
தியென்று 135
பத்தரின் 53
பத்தியாய்ப் 113
பத்தியால் 145
பத்தியாற் 81
பத்திரவொண் 72
பத்துத்தலை 54
பந்தமகற்றும் 47
பம்பும்வினை 61
பயிர்ப்பைப் 117
ரங்கொளும் 133
ரசிவப் 116
ரமும்இக 106
பரிசெனு 37
பரித்தாய் 102
பருவமார் 20
பவக்கடல் 39
பவத்தைத் 101
பவமும்அவ 106
பவவழி 134
பற்றுப் பவ 46
பற்றிப்பணிந் 101
பற்றேதும் 159
பனிமலர்க் 62
பாசப்படரின் 46
பாசமா 95
பாசமா 153
பாடும்பற 81
பாடுவார் 78
பாமரன் 50
பாரியதனை 47
பாரோர் பர 44
பாலைப்பழித் 133
பாவனன் 108
பாவைத் 113
பாற்கடற் 147
பிசகறுக்கும் 37
பிடிதொடர் 140
பிறப்பிலி 23
பிறவிப்பிணி 62
பிறவியெடுத் 126
பிறைமதி 62
பிறைமுடித்த 34
புங்கவ 40
புயலுறு 96
புயவலித் 72
புவிமுதலாம் 36
புனல்வெளி 97
புனற்சடை 24
புன்னவைப் 70
பூங்குயி 148
பூதரைக் 108
பூவில்உறை 113
பூவினுட் 25
பூவேந்த 115
பூவைப் படைத் 69
பெண்ணாளு 162
பெருமையுறு 81
பெற்றந்த 92
பெற்றபெரு 113
பேசுருப் 80
பேச்சறப் 59
பேணும்பொழு 63
பேதைத் 115
பேயொடே 42
பேறளி 115
பொக்கறு 30
பொங்குறு 50
பொடியாகும் 127
பொதுவினி 76
பொருப்பினர் 63
பொருளறு 97
பொருள்செய் 117
பொலிவின் 77
பொலிவுறும் 24
பொறியின் 110
பொற்பதம் 103
பொன்னார் 82
போகப் 156
போதம்அளிப் 103
போதார்க்கும் 80
போற்றிஅய 99
மகதியர் 102
மகிழ்சிவ 114
மகிழ்ச்சி 112
மகிழ்ந்துறு 76
மங்கை 103
மஞ்சுகு 49
மடக்கொடி 39
மடியார் 142
மணமுழ 19
மணியின் 110
மணியுறு 73
மணிவிளக் 87
மண்ணுங் 45
மண்ணைச் 46
மதகளி 20
மதமுற்ற 58
மதிக்கு 116
மதுகர 68
மந்தர 102
மந்தனை 28
மம்மர் 127
மயக்குமும் 20
மருகல் 80
மருந்தே 55
மருமலர்க் 112
மருவார் 66
மருவாய் 106
மலரும் 76
மலர்மிசை 55
மழித்தேன் 99
மழையைப் 111
மறக்கும்மதி 81

மறலிபணிந் 102
மறலியின் 39
மறலியும் 21
மறவாதிருப் 78
மறவாவுள 86
மறிகடல் 91
மறிமழு 61
மறுவறு 94
மறைமொழி 22
மறையை 137
மன்றுறு 26
மாடுறும் 29
மாடெழில் 43
மாதவஞ் 109
மாந்தரும் 106
மாமதி 79
மாமை 105
மாயிருண் 148
மாரன்தனை 93
மாரியார் 58
மாலதியுள் 109
மாவடு 38
மாவுறு 150
மாறுறு 151
மானைக் 157
மிஞ்சுங் 92
மிண்டனேனுங் 29
மிதிலைக்குமரி 105
மினலன 21
முகிலினை 96
முண்டனை 105
முதுமை 126
முத்தர் 160
முத்தியை 52
மும்மை 59
முயலகன் 24
முலைதவழு 37
முன்னைவினை 47
மூடருள் 27
மூப்புறு 107
மூவரின் 29
மூவர்க்கு 161
மூவிழி 48
மூவினை 151
மேகம் 45
மைத்தவ
மையுறு 88
மொழிவது 77
மோகமோர் 105
யகரமன் 21
யோகம் அழித் 104
யோகத்துரு 90
வங்கமாக் 19
வசியுநல 36
வஞ்சக 19
வடிவை 100
வடுதளரும் 36
வடுமையலை 35
வண்டர 27
வண்டறை 71
வண்டாய் 60
வண்ணமின் 94
வம்பிற் 107
வயிரவி 103
வரமளிக்குஞ் 90
வரைத்தட 72
வரையெடுத் 55
வல்லானை 158
வன்மமில் 50
வன்னியில் 47
வாக்கியை 95
வாசஞ் 162
வாடும்வகை 44
வாணிவரை 70
வாமியை 104
வாரணன் 48
வாழையடி 69
வானத்தமரர் 75
வானமுதத் 63
வான்புவிப் 21
விச்சையின் 53
விடியலின் 23
விடியேன் 118
விண்ணுளும் 160
விண்ணியல் 48
வித்தினுக்கு 64
விந்தைகொள் 33
வியனார் 123
விரைசேர் 89
விரைபடர்ந்த 38
விரைவாழ் 125
வில்வத்தரு 46
விழியார்நுத 101
விளக்கின் 76
விளங்கும் 64
வீடுறும்வல் 89
வீடுறும்வகை 150
வீரனின்னரு 85
வீரனின்னெழி 78
வீரன் அணிந் 69
வெண்ணில 51
வெண்மதி 38
வெந்தழல் 146
வெம்பிடு 28
வெருள்
வெள்ள
வெள்ளஞ்
வெறுக்கை 76
வெற்றோர் 161
வென்றுள 153
வேடனாயந் 66
வேடனார்க் 43
வேதபுராண 106
வேதம் உரை 74
வேதம்வண 156
வேதவிநா 133
வேதனும் 43
வைத்திய 99
வையமும் 105